

Consell General de les Valls

Acta Núm. 9/1993

**Sessió Extraordinària del M.I. Consell General
- dia 4 de novembre de 1993 -**

El dia 4 de novembre de 1993, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

- 1. Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei Qualificada de Delimitació de Competències dels Comuns.**
- 2. Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei Qualificada de Transferències als Comuns.**
- 3. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei de modificació de l'article 10.4 de la Llei de modificació de la Llei de creació de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra.**
- 4. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Quota d'Immigració per a l'any 1993.**
- 5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per fer front a les despeses derivades de l'estància de dos joves en un centre adequat assenyalat per la Direcció de Justícia Juvenil de la Generalitat de Catalunya.**
- 6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per a l'adequació dels locals destinats a l'Administració de Justícia.**
- 7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei sobre les Condicions per a l'Exercici de l'Activitat de Transport i de Disposicions en Matèria Social en el Sector del Transport per Carretera.**
- 8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil.**

9. Examen i aprovació, si escau, del Tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República francesa i el Regne d'Espanya.

10. Informació per part del M.I. Govern sobre l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya relatiu a l'estatut del Copríncep Episcopal.

11. Examen i aprovació, si escau, de la signatura per part del M.I. Govern de la declaració mitjançant la qual el Principat d'Andorra accepta les obligacions consignades en la Carta de les Nacions Unides i es compromet a complir-les.

12. Examen i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord relativa al Consell d'Europa.

13. Examen i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord relativa a la designació per part del M.I. Consell General de dos magistrats del Tribunal Constitucional.

Presideix la sessió el M.I. Sr. Jordi Farràs Forné, Síndic General, assistit pel Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General. Hi són presents els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité i Enric Casadevall Medrano, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudí Casal.
Per Encamp	El M.I. Sr. Jordi Torres Alís, la M.I. Sra. Maria Reig Moles i el M.I. Sr. Gabriel Dalleres Codina.
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Albert Pujal Trullà, Enric Dolsa Font i Andreu Gaspà Picart.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell, Daniel Armengol Mora i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Terré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs. Miquel Aleix Areny, Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny.

El M.I. Sr. Jordi Mas Torres, de la Parròquia d'Encamp, i les MM.II. Sres. Olga Adellach Coma, de la Parròquia d'Ordino, i Nadia Aleix Tugas, de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, han excusat la seva absència.

Assisteixen, també, els MM.II. Srs. Josep Casal Casal, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina i Xavier Espot Miró, la M.I. Sra. Bibiana Rossa Torres i el M.I. Sr. Antoni Armengol Aleix, Ministres.

Després de comprovar els membres assistents a la reunió el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. Són dos quarts i cinc minuts d'onze del matí.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Declaro oberta la sessió de Consell. Abans de llegir l'ordre del dia demanaré al Sr. Secretari que us llegeixi una carta del Sr. Cap de Govern qui, com podeu veure, no pot ser present avui entre nosaltres i ens ho manifesta per escrit. El Sr. Santacreu us llegirà la carta.”

El Sr. Secretari General:

“Molt Il.lustre Sr. Síndic,

Em complau d'acusar recepció de la comunicació de la Vostra Molt Il.lustre Senyoria de data 28 d'octubre d'enguany, mitjançant la qual m'informeu que heu convocat una Sessió Extraordinària del M.I. Consell General per al propvenent 4 de novembre, dijous, a les 10.00 hores, a la Casa de la Vall.

Tal com us vaig manifestar personalment, em serà impossible assistir a aquesta sessió ja que des del dia 12 de juliol d'enguany vaig contraure altres compromisos per a la mateixa data fora del Principat. Us prego que vulgueu disculpar la meua absència als M.I. Consellers Generals.

Aprofito aquesta avinentesa per testimoniar a la V. M.I. Sria. la meua més distingida consideració.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, tal com diu en la carta el Sr. Cap de Govern i em va manifestar a mi oralment, la seva agenda no li permetia estar avui aquí per compromisos importants contrets anteriorment, dels quals en som tots coneixedors a través de la premsa, d'una sèrie d'entrevistes importants amb homes polítics del veí estat espanyol i, per tant, l'únic que fa aquesta carta és clarificar aquesta posició.

Abans de passar a la lectura de l'ordre del dia, us voldria llegir una petita declaració. Com tots podeu constatar, la cadira del Sr. Subsíndic no està ocupada, i crec que avui és el moment i l'hora de recordar una mica el rol que el Sr. Marsal ha jugat en aquest Consell. Llavors us llegiré la declaració que serà potser més il.lustrativa.

Permeteu-me que abans d'iniciar l'ordre del dia de la present sessió us adreci unes breus paraules en relació amb el Sr. Josep Marsal Riba, que ha ocupat el càrrec de Subsíndic General en la present legislatura, per deixar-lo a l'ésser designat President del Consell Superior de la Justícia.

Des d'aquesta taula, al darrera de la qual hem compartit grans moments, vull agrair-li el suport i la col.laboració que en tot moment ha aportat, tant a la sindicatura com al Consell General.

Durant aquests gairebé dos anys en què he tingut l'honor de treballar amb ell, hem hagut de superar situacions difícils, on ha calgut aportar experiència, ponderació, objectivitat i equanimitat, per tal de menar a bona fi les voluntats dels andorrans.

Tot això ho ha aportat abastament el Sr. Josep Marsal, però a més a més ha sabut aportar en tot moment aquella dosi d'optimisme, aquella visió de futur, aquell progressisme perfectament mesurat que han ajudat a mantenir viu entre tots nosaltres l'entusiasme necessari per seguir endavant.

Les grans fites assolides en aquest període són de tots conegudes i seria ociós recordar-les ara; només, i de forma general, em permeto ressaltar que el Sr. Marsal ha estat en tot moment un gran company de trajecte amb el qual he pogut comptar tant en les hores difícils com en les d'alegria.

A ell, que avui es troba entre nosaltres especialment convidat, adreço aquestes sinceres paraules d'agraïment tot desitjant-li els majors encerts en les seves noves responsabilitats: el coneixement de les seves capacitats em permeten augurar que així serà. Gràcies.

Passarem a la lectura de l'ordre del dia que, com veieu, és atapeït.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Prenc la paraula en qualitat de President de la Comissió d'Economia i, per tant, parlo en nom dels set Consellers membres d'aquesta Comissió.

Ens acollim a l'article 47.2 del Reglament del Consell que diu: “En una sessió del Consell General, l'ordre del dia fixat per la Sindicatura podrà ser alterat o modificat per acord del mateix Consell, a proposta de Sindicatura, de tres Consellers Generals o del Consell Executiu”. No són tres, serien set Consellers Generals perquè som els membres de la Comissió, i volem exposar al Ple del Consell el següent.

La nostra Comissió, lligada per un mandat donat per aquesta mateixa Assemblea el 28 d'abril d'aquest mateix any, ha estat treballant durant nombroses setmanes per preparar la Proposició de Llei d'Ordenació del Sistema Financer.

Aquesta Proposició de Llei obra ja en poder de tots els membres d'aquest Consell. Avui, si el meu calendari no em permet un error en funció dels dies hàbils o no hàbils, estem més enllà de la meitat del termini de presentar esmenes i, que la Comissió sàpiga, cap company Conseller ha presentat cap esmena.

Nosaltres només volem demanar que la discussió d'aquesta llei s'inclogui avui o en una propera i immediata sessió del Consell com a continuació de la sessió d'avui. Perquè considerem que es tracta d'una llei que el mateix Consell General va demanar que es fes, i que fóra molt important que no s'acabés la legislatura sense haver estat votada. També entenem que hi ha d'haver un termini suficientment allunyat des del dia en què es discuteixi aquesta llei i que comenci la campanya electoral, i per això ens acollim al 47.2 i en demanàriem la inclusió en l'ordre del dia d'avui. Gràcies.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Gràcies, Sr. Síndic.

És cert que el Reglament del Consell preveu poder incloure dins de l'ordre del dia una proposta de tres Consellers o de la mateixa Comissió, no cal pas que anem al fons de la qüestió. Però ja que és una llei que encara està en tràmit parlamentari i que, encara que el President de la Comissió digui que no se n'ha presentat cap, encara hi ha temps per poder presentar esmenes, em sembla molt esbojarrat poder-la discutir avui quan, personalment, almenys, penso presentar-n'hi d'esmenes i en aquests moments no estic en condicions de poder-les presentar aquí.

El que sí que demanaria és que una llei d'una importància com aquesta es mereix un debat molt important i no seria el cas avui de poder-lo fer en aquesta sala.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, del que havia de dir, el 100% pràcticament ho ha dit ja el Sr. Garrallà. Però, també —i agafant la mateixa sintonia del Sr. Jaume Bartumeu—, a la Comissió de Turisme i Esports —de la qual en sóc president—, tenim una llei que es va inclús retirar fa molt poc d'aquest Consell i es va dir que es passaria en el proper Consell, que s'entraria el dia 21 de setembre. El dia 21 de setembre es va entrar a tràmit reglamentari, tampoc hi ha hagut esmenes i si s'entra aquesta llei que diu el Sr. Bartumeu també m'agradaria que entrés la del bingo i la del joc.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Personalment crec que no és prudent de fer passar una llei d'aquesta importància per lectura única. És conegut que la Comissió de Finances està treballant en aquesta llei —com ha dit el Sr. Jaume Bartumeu— des de fa moltes setmanes —penso que és més aviat des de fa molts mesos— i que s'ha portat en secret de la Comissió. És a dir, que els Consellers n'hem tingut coneixement el dia que ens la va trametre Sindicatura per fer-la entrar en el termini legislatiu normal.

Si avui no hi ha hagut encara esmenes presentades, puc dir que tenia la intenció de presentar-ne algunes i avui, si es fa passar aquesta llei per lectura única, com a Conseller em sento enganyat perquè no hauré pogut fer el que pensava fer amb aquesta llei, perquè no estic preparat avui per discutir-la.

No m'agrada ni m'ha agradat mai que ens posessin davant del fet acomplert. Ja alguna vegada havia parlat de la famosa dictadura de les Comissions; se'm va retreure molt el que havia dit però veig que això continua i ja hem tingut l'experiència d'aquestes lleis votades aquí per lectura única, corrent i de presa, com ha sigut la Llei de Nacionalitat, que avui inclús el Govern diu que hi ha parts que són inconstitucionals i que hi ha coses que no estan bé.

Penso que el que hem de fer és deixar entrar aquesta llei a tràmit normal. No crec que hi hagi tanta urgència en entrar aquesta llei, perquè una llei que jo considero que també té molta urgència i que també posa, diguem, en entredit al país, és la Llei d'Immigració, i aquesta Llei d'Immigració no ens la deixen entrar.

També hi ha d'altres lleis en què les Comissions hi han treballat, i em sembla que a aquestes altres Comissions no se'ls hi vol donar la importància que s'està donant a d'altres Comissions, que penso que tenen la mateixa i no se'ls hi deixa entrar les lleis que han preparat i en les quals han treballat molt temps. Parlo especialment per la Comissió de Sanitat i Benestar Social, de la qual formo part.

Doncs jo, personalment, votaré que no passi aquesta llei per lectura única. Gràcies, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, si em permeteu, també voldria assenyalar que, efectivament, la Comissió d’Economia i Finances quan va trametre aquesta llei a Sindicatura va demanar que fos per lectura única i Sindicatura —en aquest cas el Síndic General— va creure que, basant-se en l’article 71, no podia donar curs a un tràmit urgent i accelerat d’aquesta llei perquè el tràmit de lectura única està previst quan la simplicitat d’una llei, “la seva simplicitat —diu— de la formulació ho permetrà”.

Obviament, una llei marc com és la Llei d’Ordenament Financer no pot ser una llei senzilla; per tant, difícilment, crec jo, que pot prosperar avui aquí, amb el Reglament a la mà, la demanda que ens fa la Comissió de Finances.

Diria, només potser abonant una mica les intervencions anteriors que hi han hagut, que de fet aquest ordre del dia que s’ha fixat ha sigut un compromís polític difícil que es va consensuar d’una certa manera en una reunió dels diferents presidents de les diferents Comissions del Consell i de la pròpia Comissió Permanent.

De fet, crec, que tots els membres de les diferents Comissions no es poden donar, òbviament, per satisfets d’aquest ordre del dia però tots han fet el sacrifici. Com veieu, aquest ordre del dia és carregós i és llarg. Si haguéssim fet un ordre del dia que encabis tots els punts que estaven a tràmit i que ja es podien donar entrada al Consell ens en haguéssim anat possiblement a l’altura d’uns quaranta punts.

D’això tots érem coneixedors que era impossible, que no era bo i que no era recomanable. Per tant, vam optar per la fórmula de dir: a nivell de proposicions de llei n’hi ha unes que són d’obligat compliment constitucional, que són les dues que avui tenim damunt de la taula. Efectivament, aquestes passen per lectura única però de fet també les vam analitzar a nivell de la Comissió Permanent.

Hem de tenir en compte que la Llei de Delimitació de Competències pot passar per lectura única no perquè sigui simple i fàcil sinó perquè és la transcripció d’un acord que ja ha estat aprovat per aquesta Cambra, per unanimitat d’aquesta Cambra. L’únic que es tractarà avui de fer és dir si realment aquesta llei compleix amb els acords adoptats a nivell de l’acord institucional que es va aprovar el 8 de setembre passat. Crec que aquest sí que es pot qualificar de simple en aquest sentit, no pel seu contingut polític, que ja ha estat aprovat, de fet, sinó perquè es tracta només de veure si es una transcripció correcta políticament de l’acord que es va prendre ja en el si d’aquest Consell.

Quant a la de Transferències, també és sabut de tots vostès que únicament és sobre la llei ja existent una esmena que afecta a dos articles d’aquesta llei. També crec que en aquest cas la simplicitat i l’imperatiu constitucional que ens marcaven les transitòries de la Constitució que vam aprovar, fan que realment procedia avui a adoptar aquestes lleis i adoptar-les fins i tot pel procediment de lectura única.

És molt més difícil, crec, amb el Reglament a la mà de poder-se basar, en aquest procediment de lectura única, una llei que, òbviament, és complexa i hauria de requerir —com diuen alguns consellers— un tràmit legislatiu normal, com és la Llei d’Ordenament Financer.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Mercès.

Recordo —i no sóc membre de la Comissió de Finances—, recordo estretament el que es va dir aquí en aquesta sessió de Consell i el mandat que es va donar a la Comissió de Finances, de que en un termini determinat plantegés a aquest Consell General una llei que regulés el sector financer i bancari del país.

Tots sabem que és una llei importantíssima, i és evident que en la situació de legislatura on estem potser la presentació d'aquesta llei avui en l'ordre del dia per lectura única no és la manera més escaient i, veritablement, és possible que amb un debat i amb una possibilitat de presentar esmenes, òbviament es fes un millor treball sobre aquesta llei.

L'únic que cal remarcar és el treball que ha fet la Comissió de Finances per la necessitat que té el país de regular aquest sector. Doncs, crec que el que aquí cal és que cadascú es responsabilitzi sobre la necessitat de saber si és més important el debat legislatiu i l'aportació d'esmenes o l'emmarcar el sistema financer actualitzant-lo a nivell legislatiu perquè pugui operar i regular, ja que el nou sistema constitucional ha aportat que aquest sector, que era un sector anteriorment de competència compartida, queda avui dia desprotegit a nivell que el legislatiu andorrà no hagi fet el seu treball.

Doncs crec —i sincerament penso— que aquí és on hi ha el debat. És en saber si és necessari avui agafar la responsabilitat de debatre aquí un irregular, un sector tan important com el sector financer i bancari del país, i l'altre és el de dir “bé, com que la llei no ha complert el tràmit legislatiu, hi ha la possibilitat d'aportar-hi esmenes i allarguem el debat, es pot fer un altre dia o es pot fer possiblement en la pròxima legislatura”.

Penso que aquí o es determina per fer-ho avui o per posposar-ho. El que sí que es podria intentar buscar, si és possible, és una solució transaccional que permetés —i encara que dic que té les seves dificultats perquè s'entra ja en la campanya electoral— que s'acabi el termini d'esmenes particulars. Que cadascun dels companys que aquí anteriorment ha dit que hi pot aportar esmenes intenti o no aportar-les en funció del seu propi criteri i plantejament, i quan s'hagi esgotat aquest termini d'esmenes ens autoconvencéssim nosaltres mateixos avui aquí de la importància de defensar i de regular aquest sector i de fer un Consell a posteriori, on es podés portar aquesta llei malgrat ja estiguem dins de la campanya electoral.

És a dir, aquí hi ha tres preguntes. O es fa avui, o es deixa o hi ha la possibilitat de deixar esgotar el termini d'esmenes i de fer un Consell a posteriori, com sembla que havia dit el Sr. Bartumeu, que hi havia la possibilitat de fer un Consell a posteriori.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet —si em permet el Sr. Dalleres— crec que, com ha dit el Sr. Aleix, aquesta llei està en tràmit, està el tràmit pràcticament a la meitat dels quinze dies d'esmenes individuals. Obviament, abans de l'acabament d'aquesta legislatura, que és el 31 de desembre d'aquest any, aquest Consell és plenament operatiu.

Crec que hi haurà la necessitat de fer un altre Consell, no serà aquest l'últim, és molt possible que n'hi hagi d'haver un altre. Les dates avui és difícil de preveure quines poden ser però en tot cas hi haurà de ser entre altres coses perquè també hi ha una llei que tots sabeu que és la de Mesures Provisionals a nivell de Procediment Judicial, que ja està entrada o entrarà

molt properament a tràmit, que també és necessària per a l'inici de la posta en marxa dels nous tribunals i de la nova estructura judicial.

Crec que la solució més idònia seria la de preveure en aquest Consell si, òbviament, hi ha una voluntat per part de la majoria del Consell de que fos així, de que s'inclogués aquest tema. Hi pot haver la possibilitat que se n'inclogui d'altres en aquesta última sessió de Consell que es faria a posteriori. Crec que aquesta és la proposta que formularia avui perquè òbviament n'hi haurà d'haver un."

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

"Gràcies, Sr. Síndic.

El que no voldria la Comissió de Finances és crear una discussió amb aquesta llei en contra d'altres. Tots aquests considerants que s'han manifestat aquí, la Comissió de Finances ja els ha analitzat abans de fer aquesta proposta.

Només voldria recordar aquí que l'anterior llei que es va votar a l'abril es va preparar en un termini de 24 o 48 hores i té un significat polític el fet de posar aquesta llei a votació o deixar l'altra. És possible que aquest Consell sigui l'últim que tracti de temes d'orientació política, sobretot del sector financer, llavors la Comissió de Finances voldria que aquesta proposta passés a votació per incloure el punt en l'ordre del dia. Això no vol dir que aquesta llei s'hagi d'aprovar o no s'hagi d'aprovar; en tot cas, la discutim quan estigui el punt posat en l'ordre del dia, perquè aquí s'està discutint de l'oportunitat o no oportunitat, comparant aquesta llei amb d'altres i la Comissió de Finances pensa que aquesta llei no és igual que les altres.

Hem de recordar que la que hi ha, la que quedarà vigent si aquesta llei no s'aprova és la llei que es va votar en un termini de 24 hores i per lectura única i, per tant, el que s'ha de valorar políticament és si convé que quedi aquella llei o que hi quedi aquesta. A la Comissió de Finances li agradaria que el Consell es pronunciés sobre el fet d'incloure o de no incloure aquest punt en l'ordre del dia."

El M.I. Sr. Síndic General:

"En l'ordre del dia de la propera sessió, que n'hi haurà d'haver una."

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

"D'avui, perquè en aplaçar aquest debat a una altra sessió de Consell, com ja s'ha anunciat aquí, entrarem en una discussió de si aquesta entra quines altres hauran d'entrar. Sembla que s'hauria de marcar una prioritat, sense que vulgui dir que aquesta hagi de passar i les altres no. Jo, personalment, no hi tinc cap inconvenient si se'n posen d'altres a votació de saber si han de passar o no han de passar, però és un pronunciament on cadascú haurà d'assumir la seva responsabilitat de quines vol que passin i quines no vol que passin. La Comissió de Finances entén que aquesta hauria de passar. S'hauria d'incloure en l'ordre del dia; com a mínim, s'hi hauria d'incloure, després una cosa és que passi la llei o que no passi però que, com a mínim, entri a debat aquesta llei i que se'n pugui parlar i que cadascú es posicioni. No hi ha més problema que aquest."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Crec que la proposta que fa el Sr. Dalleres no és procedent perquè aquesta llei està en tràmit parlamentari i en estar en tràmit parlamentari és molt difícil que avui la puguem introduir dins l'ordre del dia.

A mi no em fa res de discutir-la en un altre Consell quan tot s'hagi acabat. Ja em pronunciaré en el seu moment de si l'he de votar o no l'he de votar, de moment encara no ho sé, és molt possible que no la voti però potser em convencen i la voto. Aleshores, avui em sembla que no és procedent perquè el Reglament diu que ha de seguir un tràmit parlamentari, i fins que no s'hagi seguit el tràmit parlamentari penso que aquesta llei no es pot introduir dins l'ordre del dia.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Cassany i potser que no allarguéssim massa el debat sobre aquest tema. Quan s'hagin esgotat els torns de paraula demanats faria una proposta i demanaria que ens pronunciéssim sobre aquesta proposta.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Gràcies.

Penso igual que el Sr. Garrallà i també crec, com ha dit el Sr. Dalleres, que aquesta llei no és una llei igual que les altres. Aquesta llei crec que és una llei que s'ha de poder votar amb tota objectivitat i s'ha de poder discutir amb tota objectivitat.

Sabem que picar sobre el sector financer com sobre algun altre sector, com és el del tabac, aporta molts vots. En un moment d'eleccions, posar a discussió una llei com aquesta treu objectivitat perquè hi ha molta gent que tindria coses a dir i potser no gosaran dir-les si pensa que vol ser elegit i que té una part de l'electorat que està en contra de la banca.

Penso que una llei d'aquest tipus s'ha de votar amb tota tranquil·litat d'esperit, amb tota l'objectivitat, en un moment fora del moment electoral. En aquest aspecte, personalment no m'adhereixo a la proposta que ha fet el Sr. Dalleres.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. Dalleres ha iniciat el camí de la significació de les conseqüències que això comporta avui.

Com a membre de la Comissió de Finances voldria significar també un altre aspecte que és el següent: la Llei de Mesures Urgents que aquesta Cambra va votar el 28 d'abril passat, que era una llei negativa, en el dir d'aquesta Cambra era una llei negativa i la Comissió de Finances la va portar, pel procediment de lectura única, amb 48 hores de temps, aquí, a aquesta sala, per a la seva aprovació.

No va ser a proposta de la Comissió de Finances que es va marcar un termini perquè la mateixa Comissió de Finances portés la llei marc de l'ordenament bancari i financer el mes d'octubre, que és ara. Va ser a proposta precisament dels Consellers que intervenen avui dient que no se la poden mirar o que no han tingut temps o que no és convenient que l'entrem pel procediment de lectura única.

Per tant, és possible fer una sessió de Consell que coincideixi amb el termini d'exhauriment de les esmenes que els Consellers poden presentar.

Penso que és notori que la conseqüència, en cas que aquesta llei no fos aprovada, tots sabem quina és. És que la llei del dia 28 d'abril queda vigent, per tant no constituïrem el sistema financer andorrà sinó que pel negatiu, prohibint. No sé si és bo que això sigui així. Jo, almenys, em pronuncio clarament que no és bo.

Aquesta Llei Marc de l'Ordenament Bancari i Financer que la Comissió de Finances ha redactat i ha treballat, a l'entendre del sector professional bancari també és una llei positiva, és una llei seriosa, és una llei que planteja la plaça financera d'Andorra des del criteri de la seguretat, de l'estabilitat i de la garantia.

Les conseqüències de no votar aquesta llei són, al nostre entendre, molt negatives i no per estratègies de procediment, no per argücies parlamentàries el Consell General ha de defugir la seva responsabilitat. Per això demanem que s'inclogui en l'ordre del dia d'avui, com deia el Sr. Dalleres. Una altra cosa és que el Consell General l'aprovi o la desaprovi però que s'inclogui en l'ordre del dia d'avui. Demano votació.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Jo volia dir més o menys el que ja han dit d'altres consellers, que crec que aquesta llei és una llei molt important, que crec que hauríem de debatre nosaltres aquí. Ara bé, també es troba dins el termini parlamentari i jo, personalment, la veritat és que avui em veig incapaç de votar-la perquè no he tingut temps d'aprofundir-hi. Llavors crec que hauria de seguir el seu termini i que hi hagués un compromís de debatre-la abans d'acabar aquesta legislatura.

El fet de que hi hagi eleccions, no sé, a la meua forma de pensar crec que pot influir però que no té perquè influir. Estem aquí per fer una feina indistintament del que hi hagi en aquell moment. Res més.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Em sembla que el Sr. Canut vol fer dir algunes paraules als Consellers que no hem dit. Aquí no he sentit a ningú, a cap Conseller que digués que no havia tingut temps i que no es volia estudiar aquesta llei. És el Reglament que ens permet uns dies més per presentar unes esmenes i a aquest Reglament personalment m'hi vull atènyer, com d'altres companys he vist que s'han pronunciat aquí.

Aleshores, no és cap excusa això. Ningú ho ha dit de que no teníem temps ni que no ens la volíem estudiar. I després, en segon lloc, a la decisió del Consell, quan es van aprovar les mesures urgents, no hi posa cap data en concret en què s'havia de presentar aquesta llei. Sinó, m'agradaria que es llegís l'Acta d'aquest Consell i aleshores quedaria ben clar.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Bé, jo sóc dels que votaré aquesta llei però no la votaré avui. Votaré la llei perquè la Comissió que l'ha preparat em mereix tota la confiança. He seguit el treball que han fet a través de la companyia de la meua Parròquia i penso que és una llei necessària i útil pel país, però també és cert que els Consellers avui han vingut aquí preparats per debatre altres lleis, altres temes de l'ordre del dia.

A la reunió de la Comissió Permanent es va proposar de fer un Consell a mig mes on es votaria aquesta llei, i no solament aquesta. El Govern en té algunes altres també d'urgents que s'han de debatre en aquesta legislatura i a mi particularment no em fa res de seguir votant lleis aquí durant el temps que duri la legislatura perquè si les lleis són necessàries per al país, el fet que estem més a prop o més lluny de les eleccions a mi no m'afecta.

El que demanaria seria una solució de transacció, és a dir, no ens posem agressius amb el fet de voler-la votar forçosament avui perquè llavors, fins i tot els que compartim plenament el contingut de la llei, avui no la votarem. El que demanaria seria posar-se d'acord per fixar aquesta pròxima reunió del Consell que pot ser una prolongació de la d'avui. Sobre això és qüestió de debatre'n però penso que avui hem vingut aquí, hi ha un ordre del dia prou ple i hauríem de mirar de tirar endavant l'ordre del dia. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Antoni Armengol, després el Sr. Santamaria i recolliríem potser la proposta del Sr. Albert Pujal que em sembla assenyada.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, jo només volia manifestar que aquesta llei està en tràmit parlamentari normal. Crec que en aquesta sala estem per fer lleis i per complir les lleis, llavors crec que el que hem de fer és que s'acabi aquest tràmit parlamentari normal i que després entrem a debatre aquesta llei. Crec que no hem d'acabar pas aquesta legislatura sense que aquesta llei tiri endavant, llavors crec que hauríem de fixar una data perquè aquesta llei es tiri endavant però continuant seguint els procediments correctes.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Gràcies, Sr. Síndic.

A mi em sembla que de tot el que han dit els diferents companys sembla que se'n desprèn el que podria considerar que és el sentiment majoritari dels Consellers de Sant Julià.

És una llei molt important. El procediment de lectura única penso que no ha permès a ningú de poder analitzar d'una forma suficientment important una llei d'aquesta envergadura. A part d'això, és molt probable que hi ha una quantitat d'esmenes que tothom tenia la idea de fer. El que passa és que també s'ha de reconèixer que és una llei diferent de les altres o en tot cas diferent de les lleis diguem-ne normals, i seria bastant lamentable que s'acabés la legislatura sense poder-la debatre. Altra cosa és que es voti o que es deixi de votar, per tant el que han dit, em sembla que el company Miquel Aleix i el company Miquel Armengol i probablement el Sr. Pujal em sembla que també ha dit el mateix, em sembla que el correcte seria que s'acabi el tràmit parlamentari habitual.

Vostè, Sr. Síndic, ha dit que s'ha de fer una altra sessió de Consell com a mínim i penso que s'ha de fer perquè sembla que hi ha alguna cosa de la Justícia que s'ha d'ajustar, etc. Si es considera que aquesta i eventualment una altra llei, perquè el Sr. Cassany ha parlat d'una Llei d'Immigració, no dic si s'ha de discutir o no, jo crec que sí, potser si als companys els sembla que no, doncs, potser no. Vostè, Sr. Síndic, ha de fixar l'ordre del dia però, no sé, la legislatura s'acaba el 31 de desembre, per tant, que hi hagi unes eleccions entremig és un inconvenient més per poder fer les coses amb la serenitat que de vegades es necessita. En tot cas, em sembla que el company Miquel Armengol i jo ens ho mirem de la mateixa manera, per tant, no hi ha cap problema.

Crec que això s'ha de debatre per la via normal. És una llei massa important com perquè avui es faci d'una manera de lectura única, sobretot perquè és una llei que s'ha portat no voldria dir amb tant secret però diguem-ne amb molta discreció, i malgrat que el nostre company ens en ha informat dins els límits del que la Comissió havia permès, la veritat és que vam tenir el document fa molt pocs dies, i sembla interessant a primera lectura, però val la pena que hi perdem una mica més de temps.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Només volia aclarir que la meva posició personal en aquest tema és la que ha plantejat el president de la Comissió. És a dir, nosaltres entenem que aquesta llei ha de passar durant aquesta legislatura, és el Consell qui finalment haurà de decidir com, però ha de passar perquè va directament condicionada a la Llei de Mesures Urgents, que vam votar el dia 28 d'abril.

És a dir, no és una llei que estigui solta, que s'hagi presentat aquí per caprici de ningú, sinó que és una llei que va directament relacionada amb una Llei de Mesures Urgents que, com ha dit abans el Sr. Ramon Canut, és una llei restrictiva i pensada només per a un període molt curt i determinat.

Que l'acta del Consell s'interpreti com es vulgui però nosaltres, a la Comissió, sí que teníem clar que l'acord que vam presentar aquí era un acord limitatiu en el temps. És a dir, teníem un termini màxim de sis mesos per fer-la i per això ara l'hem presentat aquí, i per això en aquests moments estem demanant el que estem demanant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, crec que vist que hi ha d'haver un Consell abans del final d'aquesta legislatura —dic un, com a mínim, perquè aquest sí que serà inevitable—, el compromís seria que aquesta llei s'inclogués en el proper Consell. Obviament, respectant que el termini d'esmenes i els terminis que preveu el nostre Reglament es tinguin en compte en la convocatòria d'aquest proper Consell.

Aquesta seria la proposta que faria i crec que pot tranquil·litzar a la Comissió de Finances i, al mateix temps, tranquil·litzarà a un ampli sector del Consell que, òbviament, amb una llei d'aquest calibre vol tenir el temps de pensar-se-la, de madurar-la abans d'adjudicar-la.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Penso, Sr. Síndic, que podria ser un bon procediment el que vostè suggereix. En tot cas, també voldria suggerir que fos durant el transcurs d'aquest mes de novembre el compromís de la pròxima sessió parlamentària, abans que s'iniciï la campanya electoral d'aquests propers comicis; és a dir, abans del dia 29 de novembre.

Voldria també que el Consell, Sr. Síndic, col·laborant amb la proposta que fa vostè, prengués o l'ajudés a prendre aquest acord —que fos abans de l'inici de la campanya electoral, abans del 29 de novembre—. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El tema és que entra a tràmit aquesta setmana la Llei de Procediment Judicial, que també hi haurà els seus terminis d'esmena.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Crec que anem pel bon camí. Aquí hi ha la possibilitat, ja que aquesta llei té un termini d'esmenes previst i que ja n'hem fet mig camí, vostè a dit, Sr. Síndic, que no solament es pot fer un Consell sinó que se'n pot fer dos.

La llei que fa referència a les mesures provisionals per al tema judicial és una llei crec que tècnica, i pot haver-n'hi d'altres de tècniques que no tenen debat polític. Penso que totes les lleis tècniques que no tenen debat polític poden posposar-se per a un Consell posterior, encara que hagi començat la campanya electoral. Perquè aquest Consell és operatiu fins al 31 de desembre i no ens ha de comportar a cap de nosaltres cap problema que tot el que hi hagi a tràmit i sigui per millorar el funcionament legislatiu del país, i sense que hi hagi opcions polítiques a prendre, es pugui fer encara que hi hagi la campanya encetada.

Aquesta llei, que penso que sí que és una llei on hi ha clarament una opció política a prendre, val la pensa, com deia el Sr. Canut, que s'intenti fer en un Consell abans que s'obri la campanya electoral perquè puguem determinar cada un de nosaltres les postures polítiques que s'han de prendre, per exemple, en aquest sector si és que algú està d'acord en què quan es debati això en el Consell i vulgui aportar-hi esmenes pugui defensar-les políticament.

Em sembla que valdria la pena que es fes aquest Consell abans del 29, com deia el Sr. Canut i que, a posteriori, si hi ha d'altres tràmits a fer i són lleis de tràmit, es pugui fer un Consell posterior. No hi ha d'haver el problema de que solament n'haguem de fer un, penso que en podem fer un o dos més.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Només voldria insistir —i em semblen bé les propostes que es fan— en què no quedés dins l'ambigüitat. És a dir, que avui el Consell agafés l'acord que aquest punt va inclòs en l'ordre del dia del pròxim Consell, evidentment, si pot ser dins un termini en què no estem amb la campanya electoral oberta.

Si aquest és l'acord clar del Consell —a nosaltres ja ens semblava que a l'abril ja havia quedat clar per sis mesos—, que no tornem a caure en ambigüitats. És a dir, si el Consell es pronuncia en què aquest punt anirà forçosament a l'ordre del dia del pròxim Consell, no hi veuria cap inconvenient.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Es recolliria per assentiment la proposta que ha fet el Sr. Miquel Aleix, sí? Doncs es faria un Consell abans de l'obertura de la campanya per tractar aquest tema i quedaria pendent un últim Consell on es tractarien els temes pròpiament més tècnics.

Pres aquest acord per assentiment, passariem ja a l'anàlisi de l'ordre del dia que, com hem dit abans, comporta bastants punts i, per tant, valdrà la pena que els comencem a analitzar sense més dilacions.

Passarem a la lectura del punt número 1.”

1. Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei Qualificada de Delimitació de Competències dels Comuns.

El Sr. Secretari General:

“La Comissió Permanent del Consell General, en la seva reunió del dia 25 d'octubre d'enguany, va acordar portar a la consideració del Consell General, per al seu examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, la següent,

Proposició de Llei Qualificada de Delimitació de Competències dels Comuns.

Exposició de motius.

La Llei Qualificada de Transferències als Comuns és fruit de les previsions de la disposició transitòria primera de la Constitució, que contempla l'obertura d'un període extraordinari de sessions en què el Consell General ha d'aprovar un seguit de lleis qualificades dins les quals es troba la present.

Títol I. Disposicions generals.

Article 1.

Les Parròquies són entitats político-administratives que integren l'estructura territorial de l'Estat d'Andorra i participen en la conformació de la política nacional per mitjà de les formes i institucions constitucionalment establertes. Els seus interessos són expressats, gestionats i protegits pels Comuns sota el principi d'autogovern.

Article 2.

1. Els Comuns representen, governen i administren les Parròquies. Són corporacions públiques elegides democràticament, amb personalitat jurídica, potestats i competències pròpies exercides d'acord amb la Constitució, amb aquesta Llei Qualificada i amb la resta de l'ordenament jurídic.

2. Els Comuns aproven i executen el seu pressupost, fixen i duen a terme llurs polítiques públiques dins el territori parroquial i gestionen i administren tots els béns propietat de la Parròquia, siguin de domini públic comunal o de domini privat o patrimonial.

Article 3.

1. Els Comuns, dins el seu àmbit territorial, gaudeixin de potestat normativa, executiva i sancionadora i de potestat financera i tributària.

2. Les seves competències són determinades per la present Llei, sense perjudici de les que puguin ésser objecte de delegació segons les previsions constitucionals.

3. Totes les competències que no siguin o previstes per aquesta Llei o les delegades per altres lleis, corresponen a l'Estat.

4. L'ordenament jurídic estatal s'aplica supletòriament al propi de cadascun dels Comuns.

Títol II. De les competències i potestats dels Comuns.

Capítol primer. De les competències.

Article 4.

Són competències dels Comuns:

1. La conformació, control i manteniment del cens general de població de la Parròquia, d'acord amb les normes generals de coordinació nacional.
2. L'elaboració, actualització i publicació del cens electoral, llistes electorals, i totes aquelles altres funcions que, en matèria electoral, els atribueix la Llei Qualificada del Règim Electoral i del Referèndum. Així mateix, correspon als Comuns la convocatòria de reunions de poble i consultes populars d'abast parroquial.
3. L'elaboració del cadastre de la Parròquia en coordinació amb l'activitat registral de l'Estat.
4. L'ordenació del seu territori en allò que es refereix a la revisió de creus de terme i d'emprus comunals i la delimitació de terres comunals amb Quarts i amb particulars.
5. La regulació, autorització i registre de les condicions d'obertura i establiment d'activitats comercials, industrials, professionals i de serveis en el terme de la Parròquia, dins el marc de la legislació nacional.
6. La definició de la política urbanística de la Parròquia dins el marc de la general de l'Estat, gestionant, fixant i aplicant els plans generals i parcials d'urbanització, les condicions d'edificabilitat i habitabilitat, les infraestructures viàries i de serveis i els equipaments comunals col·lectius.
7. L'administració, gestió i govern en general dels béns de domini públic comunal i dels béns de domini privat o patrimonials que hagin adquirit, inclòs l'aprofitament i explotació dels recursos naturals que s'hi trobin, tals com tals de boscos, camps de neu, aigües minerals, caça i pesca.
8. La definició de les condicions d'instal·lació i conservació de parcs naturals en el terme de la respectiva Parròquia.
9. La construcció, conservació i millora de les vies públiques urbanes, carreteres secundàries, camins comunals i de muntanya, places, jardins, aparcaments i estacionaments. Això no obstant, l'Estat proveirà l'enquitrانament de les vies públiques urbanes i el manteniment de les carreteres secundàries.
10. La prestació dels serveis públics comunals en els següents àmbits:
 - a) La captació, tractament i distribució pública d'aigües potables i termals i la construcció de fonts públiques.
 - b) Les instal·lacions de l'enllumenat públic en el terme de la respectiva Parròquia.
 - c) Les conduccions generals d'aigües residuals, plujanes, clavegueres i albellons.
 - d) La construcció, conservació i administració de cementiris i la prestació dels serveis funeraris.
 - e) La neteja de les vies públiques, recollida d'escombraries i deixalles i la protecció ambiental i ecològica.

f) La inspecció, control i assegurament de la bona convivència ciutadana en les vies públiques, urbanes i rurals, per mitjà dels agents de circulació i els altres agents i cossos comunals. A més, en cas de sinistre o necessitat pública, podrà convocar el Sometent.

11. La regulació de les condicions de la circulació urbana de vehicles i vianants, establint i definint les zones i horaris d'estacionament, càrrega i descàrrega amb la subsegüent senyalització horitzontal i vertical, així com la retolació de carrers, places, vies públiques i llocs d'interès.

12. L'organització i promoció d'activitats socials, culturals, esportives i d'educació física no escolar i de les festes tradicionals.

13. L'organització institucional dels seus òrgans, formes i procediments d'actuació dins el marc assenyalat per la Constitució, les lleis generals i els usos i costums.

14. La realització de qualsevulla activitat i prestació d'altres serveis públics que siguin adients per a la satisfacció de les necessitats i interessos de la comunitat parroquial.

Capítol segon. De les potestats i mitjans d'exercici de les competències.

Secció primera. De les potestats normativa, executiva i sancionadora.

Article 5.

1. Els Comuns exerceixen les competències mitjançant ordinacions, reglaments i decrets, com a manifestacions de llur potestat normativa. Les ordinacions són normes de caire general per a la regulació de les matèries competencials i poden ésser desenvolupades subordinadament per reglaments. L'aprovació d'aquests dos tipus de normes correspon al consell del Comú.

2. Els decrets són actes administratius escrits d'aplicació de l'ordenament jurídic parroquial a supòsits i persones concretes o concretitzables.

3. Les ordinacions, reglaments i decrets poden ésser objecte de control davant la jurisdicció ordinària d'acord amb allò que preveu el Codi de l'Administració o Llei que el substitueixi. En els supòsits de contradicció amb les lleis, prevalen aquestes, sense perjudici que es puguin interposar els recursos adients davant el Tribunal Constitucional.

Article 6.

Les normes i actes dels Comuns, vàlidament aprovats i publicats, adquireixen plena executorietat mitjançant, si s'escau, la imposició de sancions, multes i recàrrecs i procedint a l'execució forçosa directa, com a manifestacions de les potestats executiva i sancionadora que els són pròpies. En tot cas, l'activitat sancionadora dels Comuns o restrictiva de drets ha d'ésser regulada per ordinacions prèvies i d'acord amb la legislació general de l'Estat.

Secció segona. De la potestat financera i tributària.

Article 7.

La potestat financera i tributària dels Comuns deriva de la potestat tributària originària de l'Estat. Nogensmenys, i sense perjudici de les necessàries relacions de col.laboració amb l'Estat, les facultats atribuïdes als Comuns per la present Llei en desenvolupament d'allò previst a l'article 80.2 de la Constitució són exercides sota el principi d'autonomia.

Article 8.

Dins de la potestat financera, correspon als Comuns l'elaboració, aprovació i execució del pressupost comunal així com la fixació i execució del control comptable i auditoria dels corresponents exercicis pressupostaris, sense perjudici d'allò que disposa la Llei Qualificada de Transferències als Comuns.

Article 9.

La potestat tributària dels Comuns es determina per la seva capacitat de crear exaccions i tributs especificats a la present Llei i concretats per allò que disposi la Llei General Tributària de l'Estat andorrà. En tot cas, els Comuns poden ordenar, recaptar i administrar les exaccions i tributs a què es refereixen els apartats següents:

1. Els tributs tradicionals, tals com el foc i lloc i l'estrany.
2. Taxes per la prestació de serveis comunals, almenys per els conceptes de: Higiene pública, enllumenat públic, embrancaments, embrancament de boques d'incendi, servei de comptador i de manteniment, consum d'aigua, aigua termal, clavegueram i el seu embrancament, cementiri, aparcaments comunal i a la via pública urbana i guardes comunes.
3. Taxes i Drets per la realització d'actes administratius d'intervenció i el lliurament d'autoritacions, almenys per les activitats d'edificació, obertura i exercici, utilització de la via pública (rètols, vitrines, contenidors, tanques d'obres, reserves d'estacionament, guals, terrasses, ús de l'espai de voravies i altres llocs públics) millores i reformes interiors i exteriors dels immobles, canvis de nom comercial sense alteració de titular i amb alteració de titular, canvi de radicació i canvi d'objecte comercial, Consell Extraordinari de Comú, desllindaments, informes tècnics, sol.licituds, comerços no actius, fusta per edificar, atestats de servei de circulació, certificats de residència, extracció de pedra i abocadors.
4. Tribut de radicació d'activitats comercials, industrials i professionals no comercials (amb excepció de l'activitat assalariada i de l'activitat agrícola personal) per l'establiment o exercici de, almenys, comerç al detall, comerç a l'engròs (majoristes, representants), magatzems, indústries i tallers, espectacles i divertiments (cinemes i teatres, sales de festes i discoteques, parcs d'atraccions, instal.lacions recreatives i esportives i quintos), automòbils (compra-venda de vehicles, venda d'accessoris i recanvis, estacions de servei, pupilatge de vehicles, auto-escoles, lloguer de vehicles, rentat de vehicles i reparació d'automòbils), transports en general, serveis (perruqueries, barberies, salons de bellesa, tintoreries en general, guarderies per a infants, funeràries, servei de missatgers, seguretat, empreses de neteja i ensenyament privat), oficines, despatxos i administracions (companyies d'assegurances, immobiliàries, promotores, gestories financeres, oficines tècniques, centres d'informàtica, establiments bancaris, oficines de canvi de monedes, radiodifusió i televisió, agències i gestories, edicions i produccions i realitzacions), professions liberals i independents, hosteleria (Hotels, residències, pensions, apartaments, restaurants, snacks, pubs i salons de te), càmpings, estacions d'esquí, farmàcies, empreses de construcció i treballs públics, serveis en general i repartiment de publicitat.

5. Tributs immobiliaris sobre la propietat immobiliària edificada, sobre la propietat no edificada, sobre els seus rendiments arrendataris i sobre les transaccions immobiliàries a inscriure en el cadastre comunal.

Article 10.

Com a complement independent dels ingressos dels Comuns i al marge del que es disposa a la Llei Qualificada de Transferències als Comuns, cada Comú participa en el producte de la taxa per tinença de vehicles, de recaptació governamental, en funció del nombre de vehicles que estiguin donats d'alta en el registre del Govern, en el moment de cada facturació, i amb el seu titular resident a la Parròquia corresponent.

Les quantitats a percebre per cadascun dels Comuns no serà inferior a les obtingudes per tal concepte a l'any 1992. La Llei General Tributària establirà els factors a tenir en compte per calcular l'increment anyal d'aquesta taxa.

Disposició final.

La present Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Gràcies, Sr. Secretari.

Com ja havia dit anteriorment, aquesta llei és l'adaptació de l'acord institucional que es va signar el dia 8 de setembre proppassat. És una adaptació òbviament enfocada sota un caire legislatiu, és a dir, amb una articulació concreta i amb un reordenament del que era un pacte polític que, evidentment, no tenia la pretensió de ser una llei ni d'estar articulat com una llei.

Llavors, si voleu, ja hi entràriem. Hauríem de mirar de fer-ho d'una forma ordenada perquè em consta que alguns Consellers, i em sembla que el Govern, tenen una sèrie d'observacions a fer sobre aquesta llei. Ho faríem seguint l'ordre dels capítols, per fer més ordenadament el debat.

Començaríem pel títol I: les Disposicions Generals. Si hi ha alguna observació a fer sobre aquest títol I de les Disposicions Generals? Abans, però, vull fer una petita precisió. Hi ha un error de mecanografia a nivell de l'exposició de motius. Com tots heu pogut veure, aquí parlem de la Llei Qualificada de Transferències als Comuns quan hauríem de dir la Llei Qualificada de Delimitació de Competències als Comuns. Aquest és un error mecanogràfic i els serveis de secretaria ja el tenen apuntat, crec que no suposaria cap problema d'acceptar-lo.

Si no hi ha cap més observació sobre l'exposició de motius, passàriem doncs al títol I, a les Disposicions Generals.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Potser el que Govern faria és plantejar ja una sèrie d'observacions globals sobre la llei, que demanàriem que es llegissin.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Podem, efectivament, enfocar-ho d'aquesta manera, Sr. Dalleres. Si el Govern ja té ordenades una sèrie d'observacions o de possibles esmenes sobre aquesta llei, passàriem a

analitzar-les i, després, si hi ha algunes observacions o algunes millores o algunes esmenes que volguessin introduir els Srs. Consellers, sempre tenint en compte que hem de respectar l'esperit i la lletra de l'acord institucional. Això crec que ens obliga a tots ja que és un acord que vam adoptar el dia 8 de setembre.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Ho faria passar al Sr. Secretari perquè ho llegís.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, vostè mateix, Sr. Dalleres. Ho dic per un problema d'operativitat, ja que el Sr. Secretari ha d'anar apuntant una mica els acords que es prenen i és per fer-ho més àgil.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“A l'article 4, el Govern presentaria una esmena d'addició, que diria: “Sense perjudici de les competències dels òrgans de l'Estat, són competències dels Comuns:”.

O sigui, que s'afegiria, o la proposta fóra d'afegir aquest apartat a l'article número 4, vist que dins alguns punts es parla de legislació nacional i en d'altres punts no. És a dir, que quedés global per a tot l'article que és en tot cas, sense les competències orgàniques que corresponen al Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sobre aquest, de fet, ja hi ha una menció genèrica que es fa a l'article 3.3, que és que totes les competències que no siguin o previstes per aquesta llei o les delegades per altres lleis, corresponen a l'Estat. En aquest cas, s'ha d'entendre Estat com Administració Central, Govern i Consell. Aquesta observació del Govern també la retrobem a l'esmena número 4.

La Comissió Permanent, que ha examinat les observacions del Govern, ha cregut que en aquest cas ja estava contemplat a l'article 3.3 d'una forma genèrica i que, per consegüent, era repetitiu anar-ho incloent en una sèrie d'articles, en el sentit que ja estava recollit de forma genèrica en les Disposicions Generals, a l'article 3.3.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Veig un problema de funcionament perquè, pel que acaba de dir vostè, semblaria ser que aquestes petites esmenes que porta el Govern semblaria ser que a la Permanent ja les heu analitzat. Llavors, potser seria millor que es passés directament a les conclusions que n'ha tret la Permanent perquè, pel que veig, si el Govern comença a fer esmenes però a la Permanent ja no les creieu convenients llavors, per avançar, potser que anéssim a les conclusions de la Permanent.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet és de la manera que estem procedint, Sr. Enric Dolsa, i això és una mica el problema que posa sempre l'aprovació d'una llei per lectura única. Però la Permanent, en alguna d'aquestes observacions o esmenes del Govern, té parers contraposats, per això passem a l'anàlisi una per una.

En aquest cas, concretament, la Permanent ha cregut que ja estava recollit en el 3.3. Si el Consell ho creu també així ja passariem a analitzar la següent. I la mateixa observació que fa la Permanent amb l'esmena número 1, la fa amb l'esmena número 5.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Abundant amb el que ha dit el Sr. Dolsa, justament per això proposava la lectura de les esmenes que havia proposat el Govern, per treure la conclusió del que deia la Permanent, però sí que quedés constància de quina era la postura de Govern. Sense entrar dins el debat, el Govern planteja la globalitat de les esmenes i que la Permanent faci l'informe corresponent; potser, efectivament, s'agiliti més el debat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, al fer-ne una lectura queda enregistrat a l'acta que la posició del Govern en alguns temes era amb una sensibilitat diferent. Però, de fet, la Permanent, la proposta que fa és que no recull aquesta esmena perquè ja queda contemplada d'una forma genèrica en l'article 3.3.

S'acceptaria per assentiment la proposta de la Permanent? S'acceptaria.

Passariem a l'esmena número 2, de modificació.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“L'esmena número 2, que pertoca a l'article 4 apartat 1, es proposaria des del Govern: “La conformació, control i manteniment del cens general de la població de la Parròquia, d'acord amb les normes que reglamentarà el Govern”, o “que es reglamentaran per llei”, perquè el redactat del text tal com està presentat diu “amb les normes generals de coordinació nacional”, però no diu quines han de ser aquestes normes.

El que demana el Govern és que quedi clar dins aquest text si aquestes normes seran per llei o si seran per reglament que ha de fer el Govern. Únicament que quedi clar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet aquí la Permanent tenia uns parers lleugerament contraposats. Un sector entén que al dir “normes generals de coordinació nacional”, el cens de la població en certes legislacions es potser matèria reglamentària i en d'altres és matèria legislativa.

Al posar una formulació genèrica del tipus “de coordinació nacional”, no prejudica de si en el seu moment el legislador o el Govern, amb la seva potestat reglamentària, vol reglamentar —en aquest cas, el Govern— o, fins i tot, vol legislar tant en el cas del Govern com en el del Consell, deixa totes les possibilitats obertes. Si posem que és el Govern forçosament i reglamentàriament o per proposició de llei... És un problema en què realment es pot adoptar una fórmula o es pot adoptar-ne l'altra, i no crec que hi hagi d'haver cap entrebanc.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Penso que queda més clar amb la formulació que fa el Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, en aquest cas, si no hi ha cap altra observació per part de ningú podríem recollir per assentiment la proposta...”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Penso que és més global de la manera que diu la proposta que fa la Comissió Permanent. A part de les normes generals de coordinació nacional hi pot haver tan bé reglament com lleis aquí dins; hi pot haver les dues coses. Doncs, anem amb una forma genèrica.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, en tot cas, el proper legislador o el proper Executiu amb aquesta fórmula té una total llibertat d'actuació que de l'altra forma està condicionat probablement a fer-ho per reglament, quan pot ser un tema que requereixi un pronunciament del Consell.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“El problema que hi ha aquí és —em semblaria desprendre de l'esmena que ha fet Govern— que per al Govern no queda clar què vol dir “coordinació nacional”, “normes generals de coordinació nacional” i és cert que el títol és molt ambigu.

Crec que es podria posar-hi “d'acord amb les normes generals de coordinació nacional que prevegin la llei o el reglament”. És evident que queda la possibilitat, si es vol, de que si hi ha una llei, evidentment s'haurà de fer per llei, i mentre no hi hagi aquesta llei o no hi hagi la necessitat de fer la llei el Govern pugui fer el reglament adient per poder fer les normes generals de coordinació nacional.

Les poden fer posant-ho així de manera reglamentària, en cas que no hi hagi la llei, i si hi ha una llei, de manera que sigui matèria legislativa. És en funció de la voluntat del propi legislador.

La millor, creiem nosaltres, que hi ha necessitat a nivell de cens de la població de fer una Llei general del cens de la població, o bé es creu que no hi ha aquesta necessitat legislativa i a través d'això el Govern pot actuar per matèria reglamentària.

El que penso és que si es vol precisar, perquè quedi clar, s'hi ha de posar les dues matèries: la llei i el reglament, perquè no posem ara aquí matèria reglamentària i això tanqui la possibilitat que després es pugui desenvolupar una llei en matèria de cens.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, és un debat important perquè també el fet que es faci per llei o per reglament protegeix o desprotegeix més els Comuns; això també s'ha de tenir en compte.

Com tots sabeu, els Comuns, si en aquest cas creguessin vulnerats una sèrie de drets adquirits, si fos per llei tenen la possibilitat de fer recurs al constitucional, i si és per reglament ha de seguir una altra via que no presenta potser les mateixes garanties per a ells.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Justament, la intervenció del Govern en aquest sentit és per evitar possibles litigis entre el Govern i els Comuns.

S'està plantejant una competència que és comunal, com és la del cens, i veiem que hi poden haver males interpretacions si el text no queda clar al respecte.

No és en absolut que el Govern tingui intenció que sigui per reglament, però sí que quedi clar si és per reglament o si és per llei. Potser inclús fóra més favorable que fos per llei, però que quedés estipulat com ha de ser.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Gràcies, Sr. Síndic.

A mi em sembla que el que estem debatent avui és, segons diu el títol, Proposició de llei qualificada de delimitació de competències dels Comuns. Estem parlant de les competències. Les competències dels Comuns és fer el cens, sí o no? Sí, doncs, per consegüent, a partir d'aquí entenc que l'esmena que fa el Govern em sembla que no s'ajusta perfectament a l'esperit.

M'explico. Entre els executius que puguin ser els Comuns del país i el Govern que hi hagi, entenc que sempre hi pot haver debats, interpretacions, diferents interpretacions. Això, en el seu moment, ja hi ha on acudir, on debatre-ho. Entenc que aquí, el que se'ns va demanar és que s'establís la delimitació de competències dels Comuns, sense tampoc anar a buscar més o menys.

En aquest cas concret, si s'apliqués estrictament la interpretació que en fa el Govern i s'entengués —jo ho vull entendre així— que no hi ha cap ànim de perjudicar, en certa manera estem fent una espècie de carambola a tres bandes, i falta una banda.

Em sembla que nosaltres ens hem de limitar a si s'ajusta al que es va proposar en la delimitació de competències. Hi ha una proposta que s'ha fet i em sembla —com ha dit abans el Sr. Torres— que estava molt bé tal com estava, perquè sinó estem entrant en una mena de debat sobre intencions d'uns i d'altres i en falta un que no sabem quines intencions té. A part d'això, és un que són set, o sigui, que encara és més complex.

Per tant, em sembla que en el seu dia el Govern no ha d'eludir la possibilitat d'un possible debat d'interpretació. Cadascú en el seu lloc ha de fer la feina que li pertoca.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, si volem ser conseqüents amb l'acord institucional, l'acord institucional diu textualment: “La llei establirà el procediment de coordinació nacional per a l'efectiva unificació de criteris d'inscripció”. És a dir, l'acord que nosaltres en aquell moment vam contreure amb els Comuns, era que fos fet per llei.

Crec que l'observació del Govern presenta l'inconvenient que si és un increment del Govern... És a dir, de la manera que ho posem crec que revesteix més el caràcter que ha d'estar fet per llei. Si posem la fórmula del Govern, evidentment el Govern té la potestat reglamentària i ho podria desenvolupar sota la fórmula reglamentària quan aquí, el compromís que vam contraure amb els Comuns era que fos per llei.

Llavors, jo deixaria la fórmula original que ha presentat la Permanent, en el sentit que quedés amb aquesta opció més clarament legislativa que no potser la que presenta el Govern, que deixa per entès que acceptem que es pugui fer per reglament. Perquè si de fet avui adoptéssim que es pot fer per llei o per reglament, de fet el Govern té la possibilitat de regular-ho per reglament; legislativament ja se li hauria donat.

Doncs, el que faria és passar a votació perquè tampoc és un tema que sigui molt transcendent. És a dir, s'accepta per assentiment la proposta de la Permanent de mantenir el text com està, o hi han realment objeccions importants? S'accepta per assentiment."

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"Voldria matisar que si bé el redactat diu "per via reglamentària", voldria recordar que el Govern ha precisat molt bé que acceptava les dues vies, que fos per llei o per reglament, però que quedés clar."

El M.I. Sr. Síndic General:

"A l'acta ja hi quedarà.

Passaríem a l'esmena o observació número 3."

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"Fóra l'article 4, punt 5. No, perdó, aquí és un error, ja ho hem constatat. Passaríem a la següent que és la 4.7."

El M.I. Sr. Síndic General:

"És la que fa referència a l'assumpte de la caça i pesca."

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"Exacte.

L'administració, gestió i govern en general dels béns de domini públic comunal i dels béns de domini privat o patrimonials que hagin adquirit, inclòs l'aprofitament i explotació dels recursos naturals que s'hi trobin, tals com tals de boscos, camps de neu, i aigües minerals".

El Govern entén que la caça i la pesca ha de ser objecte d'una llei general que fixarà la política a seguir a nivell nacional en aquesta matèria, sense perjudici que la pròpia llei pugui delegar en els Comuns alguna qüestió específica a fi d'evitar set polítiques diferents. Alhora, cal tenir present que tots els Comuns d'Andorra són limítrofs amb algun dels Estats veïns i, per evitar possibles conflictes, esdevé necessari desenvolupar una política unificada i global per al conjunt del territori andorrà."

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Només voldria dir que tant en el text de la Permanent com en el text que fa el Govern, al final del punt 4.7 crec que hi falta una coma i que hi hauria de dir "aigües, i minerals" perquè sinó entendrem que són aigües minerals, i no les altres.

L'acord que es va signar o que va aprovar el Consell el dia 8 de setembre del 92 ja ho diu així."

El M.I. Sr. Síndic General:

"L'observació annexa abans d'entrar a l'esmena la recollim perquè, efectivament, és del mateix ordre que la que havia fet a l'inici, amb l'exposició de motius. És de correcció gramatical, una mica més que gramatical, de contingut.

S'acceptaria doncs per assentiment i passariem a discutir l'observació que fa el Govern pel que fa referència al tema de la caça i la pesca.

Un petit complement abans de passar la paraula al Sr. Garrallà. Els parers de la Comissió Permanent eren una mica divergents sobre aquest tema, en el sentit que part de la Comissió Permanent entén que queda clar amb la formulació tal com està feta —que el Consell i el Govern han de legislar sobre la caça i la pesca i que els Comuns reglamentaran dins els àmbits en què, d'una certa manera, havien tingut competències en aquest tema—, però queda clar que hi ha d'haver una legislació de caça i pesca, i altres consideraven que aquesta formulació es podia prestar —com diu el Govern— a molts conflictes amb els Comuns.

El debat està obert.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Crec que el Govern està molt encertat en aquest cas perquè no podríem pas permetre, com diu la motivació, que hi haguessin set polítiques diferents de caça i pesca dins el nostre país.

A més a més, em sembla que aquestes competències els Comuns no les han tingut mai. Aleshores no crec que les hagin reclamat, potser sí que hi ha algun Comú que les ha reclamat però a nivell general ningú les ha reclamat. Almenys, a La Massana, ja puc dir que en principi no les volien pas, aleshores crec que l'esmena que fa el Govern s'ha d'acceptar.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“També comparteixo totalment l'esmena que fa el Govern en aquest sentit. Hi ha d'haver una política nacional de caça i pesca, no ha de ser una política feta només per uns Comuns. Em sembla que es pot acceptar aquesta esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més?”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Els companys de Sant Julià també creiem que ha de ser a nivell nacional el tractament de la caça i la pesca.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“En nom dels quatre de Canillo també penso que és encertada l'esmena del Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors potser ja no fa falta continuar perquè veig que d'altres consellers demanem la paraula per anar en el mateix sentit. Doncs, s'acceptaria aquesta esmena del Govern per deixar realment l'assumpte ben clarificat.

Doncs, quedaria acceptada l'esmena 4.7 que presenta el Govern.

L'esmena número 5, com havia dit anteriorment, ja quedava resolta perquè és l'article 3.3 que la recobreix. Alguna altra observació sobre aquesta llei per part del Govern?”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Pel que fa l'article 9.5, el Govern demanaria que es fes menció, en tot cas, del cadastre en virtut de l'acord institucional que es va signar, on es plantejava que el registre del cadastre passava als Comuns i que el registre de propietat, en el moment en què es crees, passaria al Govern. Al nostre entendre, el redactat no queda prou clar. En tot cas, es demanaria una modificació del redactat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser com que aquest és un tema important, demanaria que es llegís tal com queda l'article 9.5 a nivell de la proposta de la Comissió Permanent, i passariem després a la lectura de la proposta d'esmena de modificació que fa el Govern, perquè quedessin ben clars els termes d'una i d'altra proposta perquè aquest sí que és un tema important i que la Comissió Permanent en aquest cas té un criteri unànim i molt ben fixat al respecte.”

El Sr. Secretari General:

“El redactat de la Proposició de Llei diu: “Tributs immobiliaris sobre la propietat immobiliària edificada, sobre la propietat no edificada, sobre els seus rendiments arrendataris i sobre les transaccions immobiliàries a inscriure en el cadastre comunal”.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, la proposta que ens faria el Govern seria...?”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Tributs corresponents a la inscripció en el cadastre de la propietat immobiliària edificada o sobre la propietat no edificada.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“D'entrada voldria dir que l'acord institucional parlava de rendiments arrendataris i sobre transaccions immobiliàries. Això, si és un acord, penso que difícilment el Consell pot anar en contra d'això. Penso que és un dels punts bases d'aquest acord institucional; doncs, de cap manera podem acceptar aquesta esmena del Govern pel que fa a aquest sentit de supressió d'aquesta part de l'article 9.5.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser que deixem intervenir els Srs. Consellers i podrà respondre després d'una forma més global el Sr. Ministre.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“La meva intervenció anava en el mateix sentit que la del Sr. Jordi Torres. La llei aquí transcriu l'acord institucional, llavors, recordo que quan es va debatre l'acord institucional se'n va parlar molt a fons d'això i, efectivament, són competències que s'atribueixen als Comuns.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més? Ja he dit abans que el criteri de la Comissió Permanent era unànim sobre aquest punt, i, a més, afecta un tema molt sensible que és el de les finances.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Efectivament, hi manca dins la part plantejada pel Govern “i els seus rendiments arrendataris”; suposo que va ser un error de transcripció. El plantejament global és que quedés clar que per a un es parla de cadastre i per a l'altre és de registre, és únicament això.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Voldria només dir al Sr. Dalleres que queda clar que una cosa és el cadastre, que queda entès que el cadastre és patrimoni del Comú quant a gestió, i el registre és de l'Estat.

Això penso que queda clar per a tothom, potser val aclarir-ho aquí però queda molt clar sempre.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Doncs, si he entès les diferents intervencions dels Srs. Consellers, quedaria aprovada per assentiment la proposta original que fa la Comissió Permanent i que està reflectida... No, no, la proposta de la llei tal com l'ha presentat la Comissió Permanent, és a dir, no s'accepta l'esmena del Govern, en aquest cas.

Alguna observació més del Govern sobre aquesta Llei?”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“A l'article 4, apartat 4, a nosaltres ens semblaria que allà on diu: “L'ordenació del seu territori en allò que es refereix a la revisió de creus de terme i d'emprius comunals i la delimitació de terres comunals amb Quarts i amb particulars”, hi hauríem d'afegir “i amb altres parròquies”.

Tots sabem que hi ha límits entre parròquies que no estan clars o que es discuteixen, confiem que algun dia trobarem la solució. Hauria de quedar clar que els Comuns poden delimitar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, però és que de fet els límits entre parròquies és difícil. Obviament, cada Comú defensarà el seu límit parroquial però, quan és un límit intercomunal, si es posen d'acord no hi ha cap mena de problema. Però tenim antecedents històrics molt coneguts de la totalitat, si no s'entenen algú o altre ha de dirimir.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Entenc que la tecnologia usual en aquesta matèria, quan parla de revisió de creus de terme, s'entén que les creus de terme són genèriques, és a dir que és delimitacions d'altres parròquies, delimitacions amb Quarts, amb particulars.

La creu de terme és un element físic que està també entre parròquies i, en aquest cas, penso que no hi ha dubte.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies.

Estic d'acord amb el que acaba de dir el Sr. Pujal. A més, remarco que aquest apartat 4 és una transcripció literal de l'acord setè de l'acord institucional, apartat setè. Per tant, és clar

que en tot allò en què pugéssim mantenir el redactat original, precisament és voluntat, suposo, del Consell i dels Comuns de deixar-ho.

També penso que almenys la interpretació que jo li donaria, perquè entenc la preocupació del Sr. Enric Casadevall, és que ja es pot fer la delimitació entre Comuns però que de totes maneres, segons com ho redactéssim, semblaria que volguéssim deixar fora de la jurisdicció ordinària el fet que un litigi entre Comuns pugui acabar als tribunals. Això no ho podem fer perquè és evident que si dos Comuns no s'entenen per un tema d'aquests, o l'un o l'altre podrà algun dia, si convé, demanar que el poder judicial previst per la Constitució decideixi. Jo comparteixo la preocupació que té però em sembla que ja queda obert aquí."

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

"Referent al que deia el Sr. Pujal, és evident que la revisió de creus de terme d'emprius és una competència comunal, però es fa uniliteralment, cada Comú revisa les seves... Bé, coneixem casos de que sí. Fa molts anys que no se'n fan a segons quins llocs.

El que vull dir és que si un dia dos Comuns arriben a partir un terreny en conflicte, l'han de poder delimitar i si queda clar en el text no es discutirà. En canvi, de la manera que està redactat es pot suposar que els Comuns no poden arribar a delimitar-lo.

Evidentment que, avui per avui, si dos Comuns no es posen d'acord i un ho demana els tribunals podran tallar, però ens semblava que si ho deia quedava molt més clar el text. Només és això."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, llavors ho deixariem així, partint potser del principi genèric de que l'acord institucional ho deia textualment d'aquesta manera. Sembla que possiblement hi pot haver alguns petits desajustaments, però això és matèria de negociació política entre els Comuns i, si es posen d'acord, òbviament, es farà una rectificació de fronteres entre els Comuns respectius. No crec que hi hagi problema, evidentment sempre i quan es posin d'acord entre ells."

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Sobre el punt 4.9, on diu: "La construcció, conservació i millora de les vies públiques urbanes", al nostre entendre hi sobra la paraula "conservació", perquè després continuem llegint i, cap al final, diu: "Això no obstant, l'Estat proveirà l'enquitrانament de les vies públiques urbanes i el manteniment de les carreteres secundàries". Evidentment que conservació i manteniment és el mateix i, a part d'això, també hi falta "i el manteniment i enquitrانament".

El M.I. Sr. Síndic General:

"De fet, aquesta observació el Sr. Santamaria ja ens l'havia feta a nivell de la Comissió Permanent. És encertada perquè segueix més al peu de la lletra el que en el seu moment, tant l'acord de transferències —que ja hi feia també una certa relació en aquest punt— com l'acord de delimitació de competències institucional, també plantejava més sota l'angle que diu el Sr. Santamaria, que sota la redacció que havíem adoptat.

S'acceptarien, si no hi ha cap més observació, per assentiment, les millores que introdueix el Sr. Santamaria."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Aquí es parla de carreteres secundàries. Em sembla que s’hauria de demanar al Govern de fer una requalificació de les carreteres secundàries perquè hi ha una sèrie de carreteres avui dia que són d’interès nacional. Per exemple, la carretera de l’Obac, que està classificada com a carretera secundària, i realment si ha d’haver-hi una millora crec que en aquest cas hauria de ser el Govern qui la fes i que no hagin de ser els Comuns, perquè els Comuns no la faran mai, i són realment carreteres d’interès nacional.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Voldria tornar a la proposta que ha fet el Sr. Santamaria, del 4.9, pel que fa referència a la demanda de treure la paraula “conservació”. Demanaria si es volgués explicar millor, si us plau.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Em sembla que està molt clar que conservar i mantenir. Si vostè ho manté, ho conserva i, si vostè conserva, ja manté. Per tant, entenc això i com que també he estat al Comú, dic: conservació, hi ha un forat en una carretera secundària, qui l’ha de tapar? És evident que l’ha de tapar el Govern; cau una paret que obstrueix una carretera secundària, qui ha de treure les pedres? Entenc que les ha de treure el Govern, perquè sinó no té sentit que el Govern digui que “no obstant l’Estat proveirà l’enquitrانament de les vies públiques urbanes i el manteniment de les carreteres secundàries.”

Entenc que mantenir és conservar i és l’esperit, a més a més, de quan es va fer aquest tracte. Aleshores aquí suposo que tampoc hi va haver cap mala fe, sinó que va ser un problema de redactat. Que jo sàpiga, el Govern tampoc hi ha dit res.

I faig afegir això de l’enquitrانament perquè també hi havia algun dubte en aquest tema. I, és clar, és: “i el manteniment i l’enquitrانament de les carreteres secundàries”. Perquè són dues coses en certa forma diferents; una cosa és fer pegots, això no és enquitrانar, això és mantenir i quan s’enquitrانا tots sabem més o menys el que vol dir.

És clar, com que aquí també semblava que per part del Govern en altres aspectes del que estem debatent avui hi havia una certa inquietud de detall i de precisió, m’ha semblat que aquí també valia la pena que hi fos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Hi ha moltes paraules demanades i veig que aquest tema aixeca... En principi, estava adoptat. És a dir, aquí hi ha un petit problema. Realment, si hi ha alguna observació més a fer... Però siguem breus, perquè de fet és un acord que acabem d’adoptar ara fa cinc minuts.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Només per procedir a un aclariment voluntari demanaria l’opinió del Govern, després de sentir la del Sr. Santamaria. Demanaria l’opinió de Govern, si us plau.”

El M.I. Sr. Ministre d’Educació, Cultura i Joventut:

“Efectivament, el Govern està d’acord amb la precisió que ha fet el Sr. Santamaria perquè entra realment dins l’esperit de l’acord i se n’havia parlat ja a la reunió efectuada amb la Permanent i s’havia acceptat totalment la modificació.

Ara, sí que voldria demanar al Sr. Santamaria que ha apreciat des del Govern la mateixa precisió per a alguns temes que ha plantejat el Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, em sembla que podem donar per clos aquest debat. Alguna observació més per part d'algun Sr. Conseller?”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“A l'article 4, punt 10, lletra c), hi posa: “Les conduccions generals d'aigües residuals, plujanes, clavegueres i albellons”. Tenia entès també que aquí hi havia un acord, que les conduccions general d'aigües residuals havien de ser a càrrec del Govern, dins el terme comunal.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No. Es pot llegir l'acord institucional, però em sembla que quedava clar aquest tema. Està transcrit literalment al punt 17è.c: “Les conduccions generals d'aigües residuals, plujanes, clavegueres i albellons”. Transcrit literalment, Sr. Garrallà.

Demanaria que en els punts que estan transcrits literalment no iniciem debats, perquè llavors sí que no acabaríem.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Veig difícil, aleshores, que el Govern pugui arribar a fer les depuradores si no es fan les línies generals dels col.lectors. Perquè ja vull veure si els Comuns els portaran fins al lloc on vulguin fer la depuradora. Us donaré un exemple ben clar: a la Parròquia de La Massana, que el Comú de La Massana hagi de fer la línia general quan desemboca també la d'Ordino. Aquí tindrem un conflicte que farà que les depuradores no es podran arribar a construir mai.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sr. Garrallà, s'hauria de precisar. Perquè sobreentenc que parla d'aigües residuals, de conduccions d'urbanitzacions i de poblacions i aquestes conduccions s'han d'anar a portar fins a un col.lector general que aquest sí que anirà a les depuradores. D'aquest col.lector general aquí no se'n parla. Hem de sobreentendre que aquest anirà a càrrec de l'Estat o del Govern però, malgrat això, hi ha confusió i s'hauria d'aclarir aquest punt. Gràcies.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, el que jo volia dir és el que pràcticament ha dit el Sr. Pujal. En l'apartat c) només hi hauríem d'afegir: “a excepció del col.lector general que anirà a càrrec del Govern” que, a més a més, és l'acord signat pels Comuns i el Govern fa alguns mesos. Només s'hauria d'afegir això, que quedi clar que el col.lector general és competència del Govern i la resta és competència dels Comuns.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demanaríem, doncs, la valoració que en fa el Govern però, de fet, l'acord institucional deia això.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Efectivament, a l'acord que es va signar hi queda clar que hi ha un col·lector general que està a càrrec del Govern. Està definit sobre un gràfic i acceptat per totes les parts i quan es parla dels conductors generals interns de la parròquia són els que van al col·lector general.

Llavors, en tot cas, potser aquí es pot fer menció al col·lector general referenciat en l'acord institucional. Res més.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, crec que tots coincidim. Em sembla que si només afegíssim al final que aquestes conduccions fins la connexió definitiva al col·lector general i que aquest anirà a càrrec de Govern, ja quedaria clar això.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, penso que el que s'ha de fer, tal com ha dit el Sr. Síndic abans, és transcriure literalment l'acord institucional i prou. Aquí no estem ni per afegir ni per treure.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És que, de fet, si en aquesta llei no posem en annex el plànol d'aquest col·lector general... Si he entès bé el Govern, hi ha un acord signat per les parts sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Em sembla, Sr. Síndic, que vostè ha apuntat la solució ideal d'incloure aquí, encara que no s'hi adjunti, almenys d'incloure el número de projecte o el número de plànol d'aquest col·lector general. Em sembla que ja n'hi hauria prou, perquè ja el tenen i és un acord explícit que van agafar els Comuns i el Govern en el seu moment. Aleshores, crec que hi hem de fer referència dins aquesta llei o, sinó, malgrat hi hagi un acord, si el Consell no l'ha aprovat, el Govern no tindrà cap obligació de fer aquest col·lector general.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sr. Garrallà, ho deia perquè veia molt forçat de posar en una llei d'aquest calibre una referència a un annex d'un tema que, si bé tots entenem que està consensuat i que hi ha un plànol acordat per totes les parts, suposo que es respectarà i que no hi ha cap motiu perquè no es respecti. En tot cas, sí que tenim la tranquil·litat que hem posat en la llei el que l'acord institucional ens manava de posar. És que sinó aquesta Llei seria un catàleg amb uns annexos que la podrien fer molt farragosa.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Estic d'acord amb el Sr. Enric Dolsa. Hem de transcriure l'acord 17è de l'acord institucional. El principi del que diu a mi també em sembla que també no dona a d'altres interpretacions; diu: “en l'àmbit general dels serveis públics comunals”. Per tant, els Comuns han de conduir fins al que sigui nacional, que són els col·lectors.

En una llei qualificada, com aquesta que estem fent per mandat constitucional, fer referències a projectes i, encara més, a plànols o a acords subsidiaris, a mi em sembla que faríem molt mala feina i que, en tot cas, no és feina d'un Parlament.

Veig difícil que hi hagi després una discussió entre Comuns i el Govern per un tema que és tan clar, que és d'interès comú, d'interès general. És a dir, si en alguna cosa no hi pot haver discussió política és en un tema com aquest. Per tant, crec que voldríem filar massa fi si aquí hi volguéssim afegir coses. A més, entenc que els Comuns o el representants dels Comuns tindrien raó de queixar-se si anéssim afinant massa un acord institucional que està signat. La voluntat era que si es podia transcriure literalment es fes. Res més.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Només volia afegir que no sé quina por fa que afegim aquí “a excepció del col·lector general que va a càrrec del Govern”. Perquè tan clar no ha de ser quan fa pocs mesos hi ha hagut alguna interpretació diferent. Per tant, afegir tres línies, sense parlar de plànols ni de res, només que el col·lector general va a càrrec del Govern, em sembla que clarifica el text. A més, quelcom hem tocat. Oi que hem canviat fa poc la paraula manteniment? Quan convé, convé.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Però, de fet, l'altre canvi anava motivat per una millor adequació al text; en aquest cas, és un afegit.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Penso que transcrivint literalment el que diu l'acord institucional serveix perfectament. Perquè hi ha l'àmbit de competències dels Comuns i és evident que després hi ha un àmbit de competències de l'Estat pel que fa referència la recollida d'aigües residuals. Hi haurà d'haver un pla amb unes depuradores i amb un sistema de recollida general que, segurament, haurà de ser evolutiu. Llavors, penso que fer referència a un plànol, a un projecte, és evident que això és una negociació que s'haurà d'anar fent amb els propis Comuns i amb el pla evolutiu que tingui el Govern per a la recollida d'aigües residuals. Però que l'esperit és clar, que el que és d'àmbit comunal li correspon fer-ho al Comú i el que és d'àmbit general de recollida general, de col·lectors d'aigües residuals, és necessitat que sigui un projecte del Govern i, doncs, això li correspon al Govern fer-ho.

Aquí, precisar més que això, penso que no és facilitar l'entesa a posteriori perquè tanquem els uns i els altres els marges de negociació que puguin tenir en ampliar o al canviar la necessitat del projecte que tinguin, nacional o comunal, de recollida d'aigües residuals.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, si ho he entès bé, hi ha un preacord que és un col·lector general que, eventualment, pot anar evolucionant també en funció de l'edificació futura del país.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Per donar precisions, l'acord entre els Comuns es va signar. O sigui, el plànol aquest on es situa, on figura el col·lector general —que inclús una part avui no està realitzat ja en previsió de futures edificacions—, globalment segueix les valls dels dos Valires, globalment. I es va signar amb posterioritat i es va arribar a un acord entre els Comuns i el Govern ja per poder-ho materialitzar, i consta com un annex al propi acord perquè és posterior.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Quasi diria que si realment ho deixem tal com està en l'acord institucional o si es vol mantenir la posició, plantegem-ho, fem una votació i no hi donem més voltes.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Gràcies, Sr. Síndic.

A mi m'està molt bé que quedi tal qual. La interpretació del Govern m'alegra una mica, però em sembla que no fa molt temps que el Govern va fer una altra interpretació molt diferent d'aquesta. Precisament, a la Parròquia de La Massana, on crec que el Comú va demanar un allargament de col·lector i la contesta va ser que era una competència comunal. Aleshores, m'agradaria que quedés molt clar que aquesta és una competència del Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passarem a la votació, em sembla, perquè serà difícil.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“No és per aquest tema solament, Sr. Síndic, sinó per un tema més general.

Recordo que l'acord institucional, el Consell General, com a tercera part en aquest cas, va acordar-lo el dia 8 de setembre de l'any passat, el dia 8 de setembre del 92 i crec recordar, recordo molt bé, més ben dit, que en aquella sessió del Consell General vam dir que cap de les parts a nivell unilateral podia canviar l'acord institucional entre les tres Institucions.

No en aquest aspecte solament, sinó en tots els aspectes qualsevol modificació de l'acord institucional tractat entre les tres Institucions, penso que seria molt perjudicial portar-lo a efecte.

Per tant, voldria recordar al Ple de la Cambra que qualsevol canvi literal de l'acord institucional acordat i signat el dia 9 de setembre de 1992, fóra un greu contrasentit.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, seguim la línia de l'acord institucional. El Sr. Garrallà, que havia fet la proposta, de fet, així ho sembla, ha cedit. Hi ha alguna altra observació?”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Jo insistiria perquè s'hi afegís. Perquè com ha dit el Sr. Garrallà, si a La Massana hi va haver un problema d'aquest tipus, a Canillo també. Per tant, no deu de ser tan clar quan no s'entén.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passem a votació si ho demana el Sr. Casadevall, no hi tinc cap inconvenient. Llavors seria o mantenir, tal com preveu l'acord institucional, la redacció que s'ha adoptat o llavors seria l'afegit que, si ho he entès bé, seria: “a excepció del col·lector general que va a càrrec de Govern”.

El sí seria mantenir la posició de l'acord institucional, és a dir, tal com està redactat, i el no seria rectificar en el sentit que diu el Sr. Casadevall i que abans apuntava el Sr. Garrallà.”

El M.I. Sr. Josep Areny:

“No.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“No.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“No.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“No.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Sí.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Sí.”

El M.I. Sr. Andreu Gaspà:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“No.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“No.”

El M.I. Sr. Daniel Armengol:

“No.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“No.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“No.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“No.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“No.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“No.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Jordi:

“Sí.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 13 vots a favor de la proposta del sí, que era mantenir la proposta actual, i 12 vots a favor del no, que era la modificació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Doncs, quedaria tal com estava contemplat a la proposta que ha presentat la Comissió Permanent.

Alguna observació més sobre aquesta llei i passariem a la següent. No hi ha cap més observació? Doncs, passariem a la votació de la Proposició de Llei Qualificada de Delimitació de Competències dels Comuns. L'aprovació de la llei, de la globalitat de la llei amb les esmenes, evidentment, que s'han anat incorporant al llarg del debat.”

El M.I. Sr. Josep Areny:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Sí.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Sí.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Sí.”

El M.I. Sr. Andreu Gaspà:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Sí.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí.”

El M.I. Sr. Daniel Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Sí.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Jordi:

“Sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Queda aprovada per unanimitat dels presents, que són 25, com havíem dit anteriorment.

Passariem al següent punt de l'ordre del dia. Quasi proposaria, vista l'hora, de fer una breu interrupció de 5 minuts i de procedir després a la lectura, per tenir-ho més present.”

Se suspèn la sessió a un quart i cinc minuts d'una de la tarda.

Es reprèn la sessió a dos quarts i cinc minuts d'una de la tarda.

2. Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei Qualificada de Transferències als Comuns.

El M.I. Sr. Síndic General:

“No procedirem a la lectura d'aquesta llei, que és abastament coneguda, per poder entrar el més ràpidament possible al debat. Crec que s'ha de centrar bàsicament en les dues esmenes que ha formulat la Comissió de Finances a la llei que anteriorment hi havia sobre transferències als Comuns.

Però abans vam rebre a Sindicatura una comunicació, un escrit de 8 Cònsols d'Andorra que passaré a llegir:

Molt Il.lustre Senyor,

Els Cònsols que sotasignen, en nom i representació dels Honorables Comuns que s'indiquen, volen manifestar a V.M.I.S. la seva preocupació i inquietud per haver-se inclòs en l'ordre del dia de la present sessió del M.I. Consell General, prevista per a demà, la Proposició de Llei Qualificada de Transferències als Comuns.

Els Comuns que representen consideren que no es pot dur a terme la modificació de la Llei de Transferències als Comuns, aprovada pel M.I. Consell General, en atenció a la circumstància que la Constitució preveu, únicament, el caràcter de qualificada per a dita Llei; en la present legislatura, doncs, no es pot modificar el seu contingut, que, per altra part va ésser objecte d'un acord constitucional, de manera que, qualsevol canvi, ha d'ésser prèviament consensuat entre totes les parts que varen intervenir a l'atorgament de l'esmentat acord institucional.

Aquests Comuns s'oposen, per tant, a qualsevol modificació que es vulgui introduir a la Llei de Transferències als Comuns, fent expressa reserva de presentar tots aquells recursos que s'escaigui.

Preguen a V.M.I.S. vulgui donar trasllat del contingut de la present carta als MM.II. Srs. Consellers Generals.

Hi ha la salutació de rigor, i va firmada pels dos Cònsols del Comú d'Ordino, els dos Cònsols del Comú de La Massana, els dos Cònsols del Comú d'Andorra la Vella i els dos Cònsols del Comú de Sant Julià de Lòria, i una nota annexa que posa: còpia tramesa a tots els MM.II. Consellers Generals.

Per part nostra no s'ha pogut trametre perquè, com us deia abans, es va rebre tard, ahir a la nit a les set i quart, fins i tot després de l'horari de tancament oficial de la nostra casa. Però, òbviament, quan ens arriba una comunicació d'aquesta importància se n'ha de donar coneixement. No ho hem pogut fer amb antelació però, bé, també sembla indicar aquesta nota dels Srs. Cònsols que ho han fet arribar per mitjans propis a la resta de companys del Consell.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo he tingut avui notificació d'aquesta carta i no cal pas dir que la comparteixo plenament. Començaré per dir que tant el punt número 1, com el número 2 de l'ordre del dia d'avui són dos temes que jo en diria excepcionals, dues lleis qualificades. Tant el primer punt, que acabem d'aprovar, com el segon són temes que havien estat consensuats entre tres parts, Govern, Consell, Comuns i, com abans deia el Sr. Canut amb molt bon criteri, no es pot modificar si no és amb consens entre les tres parts.

Avui ens trobem amb la sorpresa que, a proposta de la Comissió de Finances, es proposa modificar un dels aspectes fonamentals de la Llei de Transferències als Comuns, és a dir, passar el 30% dels ingressos totals al 18% dels ingressos totals.

Crec que... Bé, veig que el President de Finances no hi és, però m'agradaria que algú de la Comissió de Finances m'expliqués el per què d'aquest fet, quan anteriorment gent que participen a Finances deien que aquests acords no es poden modificar sense l'acord institucional dels tres que hi van participar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Pere Altimir, i veig que s'incorpora també el President de Finances, que possiblement ha sentit la pregunta del Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Pere Altimir.

“En primer lloc voldria fer un aclariment. La Comissió de Finances el que va fer és presentar un informe a la Comissió Permanent en referència a l'article 3r. de la Llei de Transferències.

Voldria fer aquest aclariment perquè nosaltres el que vam redactar és un informe basat en unes peculiaritats més tècniques que no, potser, polítiques.

En el seu moment, el que es va acordar va ser que el 30% sobre els ingressos totals de l'Estat suposava, d'alguna manera, dos problemes. Un era d'aplicació. El que passava és que

s'havia de transferir també el 30% sobre serveis que l'Estat estava prestant i que eren deficitaris, i això semblava que era de difícil aplicació en el sentit que, tècnicament, no sabem fins a quin punt es pot defensar el fet que un servei deficitari hagi, a més a més, de suportar una càrrega del 30% per a les transferències.

Aleshores, el que va presentar la Comissió va ser una proposta que numèricament no agreugés el pressupost que avui ja tenen els Comuns, en base als ingressos, que anava dirigida sobre la part més important d'ingressos que té l'Estat, que són les taxes sobre el consum.

En aquest sentit, el que es feia era dir: en lloc d'aplicar el 30% sobre els ingressos totals, apliquem el 30% sobre les taxes d'ingressos, que en el moment en què es va pactar l'acord amb els Comuns suposaven un 97% dels ingressos totals de l'Estat.

A partir d'aquí s'introdueix una variant sobre aquesta proposta, que penso que és favorable per als Comuns, en el sentit de dir: imaginem-nos, fem el supòsit que aquestes taxes caiguessin, pel motiu que fos, de manera espectacular. Els Comuns es quedarien sense una participació important en els pressupostos de l'Estat, tenint en compte que l'Estat, evidentment, hauria de buscar altres alternatives d'ingressos.

Llavors, el que es proposa en aquest informe és simplement dir: els Comuns que cobrin aquest 30%, que els hi canvia molt poc, o diria, quasi insignificantment, l'import numèric que han de cobrar i que, en cas que això, pel motiu que fos, tingués tendència a la baixa, poguessin recuperar la quantitat que numèricament els hi correspon ara, a través d'un 18% sobre els ingressos totals, especificant que aquests ingressos totals ho serien per la via impositiva.

A partir d'aquí, la proposta que fa la Comissió de Finances té un sentit més purament tècnic. Aquesta segona formulació pensem que es fa més de cara als Comuns, per garantir-los-hi sempre una participació directa sobre el pressupost de l'Estat, que no per buscar segones lectures.

Penso que hi ha un altre apartat que val la pena que es tingui en compte. És el fet que la proposta que fa la Comissió de Finances posa un termini determinat a la renegociació d'aquesta transferència. Entenem que la participació en els ingressos de l'Estat —així s'entén a tots els països en què hi ha autonomies o federacions—, el finançament de corporacions locals o entitats o institucions d'aquest tipus, va sempre lligada a una política pressupostària. Per tant, en moments determinats, si això no es replantegés, es tornés d'alguna manera a renegociar, podria plantejar bloquejos que podrien arribar a ser bloquejos institucionals.

Aquí, el que s'ha buscat és la suficiència financera per a totes les parts implicades, tant per a l'Estat, tant per a l'Administració Central, com per al que poden ser les Administracions locals.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Evidentment, comparteixo el que acaba de dir el Sr. Pere Altimir. Reitero la precisió, la Comissió d'Economia el que ha fet és preparar un informe, una nota, una proposta de modificació de tres articles concretament, que ha tramés a la Comissió Permanent, i això ho ha fet per mandat constitucional.

Aquest és el nostre plantejament. Potser perquè la posició de la Comissió quedi més clara, llegiria unes notes que porto escrites que reflecteixen l'opinió de la Comissió, i així potser el Sr. Dolsa entendria perquè hem proposat una sèrie d'adaptacions al text en qüestió.

Per tant, els hi donaré lectura. Són unes reflexions de la Comissió només. Diuen així:

“La voluntat política de que els Comuns gaudissin d'autonomia financera per al desenvolupament i execució de les competències atribuïdes, assentada en l'acord Govern/Comuns d'agost del 91, es va traduir i concretar en la Llei de Transferències als Comuns, de data 23 de desembre de 1991.

L'acord institucional, signat pel Consell General, el Govern i els Comuns en data 9 de setembre de 1992, va permetre assentar un ampli consens pel que fa el disseny del nou model d'Estat.

L'entrada en vigor de la Constitució, exigeix l'adaptació de l'Estat a l'estructura en ella dissenyada.

El seu article 81 estableix que una llei qualificada determinarà les transferències de capital del pressupost general als Comuns, per tal d'assegurar la capacitat econòmica dels mateixos.

Per tant, la Constitució andorrana vincula el pressupost de l'Estat amb els pressupostos de les corporacions locals, mitjançant transferències de capitals —afegeixo a això, que hi ha una disposició transitòria de la mateixa Constitució votada pel poble andorrà, que dona mandat a aquest Consell avui constituït, de fer aquesta Llei de Transferències als Comuns—.

Per aquest motiu, la Comissió ha analitzat l'evolució dels recursos recaptats per Govern, i considera que l'activitat financera dels Comuns s'hauria d'exercir en coordinació amb la de Govern, en matèria de normativa d'endeutament, de política d'inversions públiques i en aquelles altres matèries que així ho requereixin.

Ara bé, aquesta coordinació serà fruit d'una reflexió posterior entre les diverses institucions afectades, que comportarà l'elaboració d'una nova llei de transferències adequada a l'evolució de l'entorn econòmic, per tal que no es desvirtui el propòsit inicial i el necessari desenvolupament del marc legal tributari.

Mentre això no es dugui a terme, perquè això entenem que ja ho farà la propera legislatura, i per tal de garantir el manteniment d'una participació proporcional dels Comuns en el Pressupost de l'Estat i el finançament de les competències assignades, la Comissió ha considerat que s'havia de substituir la base de càlcul inicialment prevista, per altres conceptes, així com el percentatge a transferir, ja que transferir un percentatge del pressupost d'ingressos total té l'inconvenient de lligar el finançament dels Comuns amb conceptes poc relacionats amb les seves necessitats de despeses.

Amb la nova base de càlcul que es proposa, es posa a la disposició dels Comuns les vies independents de finançament, com són els tributs propis i la participació en els tributs de l'Estat, aquesta darrera via amb l'objectiu de proporcionar el volum de recursos econòmics que garanteixi l'efectivitat del principi de suficiència financera”.

Aquesta és la posició que va portar a la Comissió a fer la proposta de modificació de l'article 3, en el sentit que ha explicat el company Pere Altimir.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies.

Bé, jo puc o no compartir la nota que ens acaba de llegir el Sr. Jaume Bartumeu, quan diu que el 30% pot ser —o interpreto jo que vol dir— que potser és exagerat i que s'ha de

buscar una altra mesura que potser és el 18%, però crec que això ens ho havíem d'haver pensat i moltes de les persones que havíem estat en aquesta negociació l'any 91, moltes estem aquí, i inclús en el Consell del 23 de desembre això es va plantejar, tinc l'acta i després en llegirem un tros de les manifestacions que va fer el Sr. Cap de Govern, que ho compartia plenament, en una pregunta que li va fer l'ex-conseller Sr. Josep Cases, dient a veure si no creia que el 30% era massa elevat, després va fer unes manifestacions molt clares, el 30% de la totalitat dels ingressos, no el 30% de l'IMI.

Aleshores, crec que hem engegat, i sobretot basant-me en el punt 1, hem engegat la via al revés. Crec que aquí hi havia un consens, això es va negociar entre els Comuns, entre el Govern i entre el Consell.

Crec que per a qualsevol modificació que es volgués aportar, crec que s'haurien d'asseure els Comuns, el Govern i el Consell per poder-lo modificar o, sinó, a la llei que es va votar el 23 de desembre del 91 se li ha de donar el caràcter de qualificada perquè, no oblidem, que aquella llei va estar votada per unanimitat en aquest Consell General. I, aleshores, en el proper Consell, tal com diu la Constitució, d'una llei qualificada, amb la majoria de les dues parts, es podrà canviar el que vulgui amb plena legitimitació.

Crec que avui el Consell no està legitimat per poder canviar això ell sol.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sense voler entrar en el fons de la qüestió, pel que fa referència a la llei qualificada, òbviament, una llei qualificada vol dir que l'aprovació d'aquesta llei requereix 15 vots del Consell, és a dir, la majoria absoluta dels membres de la Cambra.

Aquesta és una observació que ens fan els Srs. Cònsols i que, evidentment, nosaltres la tenim ben present. De fet, ja hem adoptat una sèrie de lleis qualificades; com recordareu, una que l'acabem d'adoptar ara mateix i d'altres que vam adoptar el dies 2 i 3 de setembre passats.

Quant al tema, efectivament, les modificacions aportades han sigut fruit d'estudis i valoracions que ha fet la Comissió de Finances, que ha recollit la Comissió Permanent i ha introduït en la llei que s'ha presentat avui.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, li dic, jo no sé si ho ha recollit la Comissió Permanent o no ho ha recollit la Comissió Permanent. Jo em baso en fets que han transcorregut des de l'any 90 fins avui. Jo tinc aquí fotocòpia de l'acord Govern/Comuns del dia 8 d'agost del 91, signat per tots els Cònsols i pel Sr. Cap de Govern, en què l'article 2 diu: “una transferència en senyal de capital als Comuns, per un import corresponent al 30% dels ingressos previstos en l'exercici pressupostari de l'Estat”.

És a dir, que és clarament el 30%. Aleshores, no entenc com avui la mateixa gent que va participar en fer això em diguin que no ha de ser el 30%, sinó que ha de ser el 18%.

Tinc un altre document, que és la proposta i la constància en acta que va fer aquell dia el Sr. Ramon Canut, quan ens vam reunir al dia 31 d'octubre del 91 en nom de la minoria parlamentària, i que diu en un dels moments: “... que des de la signatura del conveni dels Honorables Cònsols amb el nostre Govern, conveni al que sempre hem donat i donarem suport...”. Sempre hem donat i donarem suport. Jo diria que avui ja no se li dóna suport: del 30% ja es comença i es continua baixant al 18%.

També dieu que heu examinat el projecte alternatiu presentat pels Cònsols i que li doneu globalment suport. Jo dic que el projecte dels Cònsols era el 30%.

En un altre apartat diu: “així la llei orgànica de finançament dels Comuns —orgànica, dels Comuns— s’ajusta estrictament a l’àmbit de les finances i regula el finançament de les mencionades corporacions, de forma directa, mínima i indispensable per assegurar la correcta aplicació i la plena efectivitat. La seva aprovació, modificació o derogació requerirà un quòrum especial”. És a dir, que no entenc com des de llavors a avui s’ha pogut canviar tant.

A veure, un altre apartat. A l'article 8è, que feien ells en aquella proposta —ja li he dit que això és un acord de la minoria parlamentària de l'octubre de 1991—, l'article 8è era: “Els Comuns obtindran igualment una transferència anyal corresponent al 30% de la recaptació tributària de l'exercici pressupostari de l'Estat, de conformitat amb l'acord signat pels Comuns i el Govern en data 8 d'agost de 1991 i en base a que s'estableixi en aquesta Llei”.

També... Bé, no entraré en les desqualificacions, perquè crec que ja ha passat a la història. N'hi havia alguna en aquesta constància en acta fent referència al Síndic que hi havia en aquell moment i al President de la Comissió que hi havia en aquell moment.

Aleshores, si voleu, si em deixeu organitzar una mica els papers, veurem que el dia 23 de desembre de 1991, quan aquí aquesta Llei es va votar per unanimitat, en un apartat de l'acta, quan el Sr. Joses Cases, ex-Conseller, Conseller en aquell moment, li demana al Sr. Cap de Govern si “és que no ens hem passat amb el 30%, perquè ens quedarà molt poc per invertir, ens quedarà molt poc per cultura, ens quedarà molt poc sanitat”, el Sr. Cap de Govern —i sento que no estigui aquí, perquè fóra millor que hagués estat aquí malgrat els compromisos que pugui tenir—, diu en un apartat —i això és l'acta número 21 de l'any 91, pàgina número 7—, quan se li fa la pregunta diu: “No ha de canviar res de l'actual estructura, ja que l'únic que es fa és transferir uns capitals i, al mateix temps, transferir unes responsabilitats que abans tenia el Govern i ara tindran els Comuns”.

Diu que “en principi no es deriva que de l'aprovació d'aquesta Proposició de Llei, n'hagi de resultar una modificació de l'actual estructura dels pressupostos”. Això ho va dir el Sr. Oscar Ribas Reig en aquell moment. “Trobo bé que hi hagi preocupació sobre les futures finances públiques, ja que tothom està preocupat i tothom hi ha de buscar solucions, però ha de quedar ben clar que aquesta Proposició de Llei no modifica les perspectives”. Llavors, em trobo avui que el que deia el Sr. Cap de Govern, amb la proposta que se'm fa avui, no té res a veure.

Si continuem més endavant... Una altra cosa que també es va fer, perquè aquí uns diuen que aquí es fa electoralisme barat, els altres fan no sé què, jo em baso en les actes que tinc. El 31 de juliol del 92, que hi va haver sessió del Consell pel tema del pressupost, quan vaig demanar ja en aquell moment al Govern —acta número 11, pàgina número 11—, al Sr. Cap de Govern en aquell moment, que m'expliqués per què no es preveia el 30% dels ingressos totals com a transferència als Comuns, ell, en canvi, en aquell moment ja, contradeia totalment el que venia de dir el 23 de desembre del 91. Hi ha tota una sèrie de temes que jo, permeti'm que no entengui.

Llavors, ja per acabar i no fer-me més llarg, passaré a l'acta del Consell de Meritxell, en què vam tenir un diàleg entre el Sr. Bartumeu i jo mateix, que basava el seu tema en la Llei de Competències —a veure si ho trobem—. En un moment del seu discurs va dir que l'acord institucional i, fent referència globalment a l'acord institucional i a les transferències comunals

que s'havien consensuat entre les tres parts, deia: "Suposo que no tindrà ningú la temeritat, la gosadia, la incoherència d'aquí a quatre dies, canviar d'opinió i fer exactament el contrari del que s'ha votat".

Permeti'm que continuï pensant que l'acord d'aquell moment és bo, i penso que l'acord que hem de prendre avui és que la llei que es va votar per unanimitat del Consell General el 23 de desembre de 1991, sigui avui la que es ratifiqui i que sigui el propi Consell, tal com diu la Constitució, no sé en quin article, diu que: "les lleis qualificades seran canviades o modificades per la majoria de les dues parts".

Avui, penso que de majoria de les dues parts.. Aquí no hi ha consellers territorials i elegits nacionals. Penso que avui el que no podem fer és canviar el 30%. No canviar el 30% perquè, ja li he dit, no discuteixo si el 30% és molt o és poc, discuteixo la manera que s'està emprant per modificar qualsevol tema d'aquesta llei."

El M.I. Sr. Síndic General:

"El Sr. Garrallà. Per ordre; hi ha quatre paraules demanades. El Sr. Bartumeu potser per al.lusió, efectivament, potser ha sigut la més directa. El Sr. Cap de Govern no hi és, el Sr. Dalleres ja ha demanat la paraula i suposo que puntualitzarà en el seu moment.

Hi ha d'altres paraules demanades. Deixaria, molt breument, al Sr. Jaume Bartumeu i també l'incorporo al torn de paraula per si té quelcom a dir. Llavors hi ha el Sr. Cassany que ha demanat la paraula, el Sr. Canut i el Sr. Antoni Armengol."

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, intentaré ser molt breu perquè l'al.lusió ha sigut molt directa, tot i que n'hi ha hagut d'altres. El Sr. Dolsa exerceix amb talent les seves dotes de cronista parlamentari. Em sembla molt bé, les actes tots les tenim. Ara només replico pel que fa a la qüestió del Consell de Meritxell del 8 de setembre de 1992.

Acabàvem de fer un acord institucional i entenc que el Sr. Dolsa es podés sentir incòmode perquè s'hagués fet aquest acord institucional tan ràpidament. En tot cas, allí parlàvem de l'acord institucional. La meva manifestació era de l'acord institucional. El Sr. Dolsa demanava garanties de que l'acord institucional no es modifiqués. Crec que aquest Consell li acaba de demostrar que estava equivocada, i jo personalment he mantingut al peu de la lletra el que vaig negociar amb els Comuns sobre l'acord institucional i he fet intervencions en aquesta Sala, no fa gaire estona, demanant que no es modifiquessin els pactes que hi havia a l'acord institucional. Per tant, trobo absolutament desplaçat el que ha dit pel que fa aquest aspecte;, pel que fa a l'altre, en podem parlar després."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Llavors hi ha una sèrie de paraules demanades, el Sr. Garrallà, el Sr. Dalleres, el Sr. Miquel Aleix, el Sr. Jaume Bartumeu si vol tornar a incidir, el Sr. Cassany, el Sr. Canut, el Sr. Antoni Armengol i el Sr. Dolsa per concloure. També potser per al.lusions, el Sr. Canut ha estat directament al.ludit, però que sigui breu també, si us plau."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Breu, molt breu. Penso que el Sr. Dolsa diu només part de les coses quan fa referència a constàncies anteriors i a situacions anteriors.

M'agradaria, i com que la té ell aquí, Sr. Dolsa, si podés acabar de llegir, quan vostè cregui convenient, l'acta del Consell del 8 de setembre del 92, pel que fa referència a la intervenció que vaig fer, que és la mateixa que he fet avui aquí.

S'ha de respectar l'acord institucional entre les tres Institucions perquè, vaig dir-ho el 8 de setembre del 92 i ho he tornat a dir abans, quan hem parlat de la llei de Competències; per tant, la coherència és total i sempre és amb el mateix esperit.

Pel que fa referència a més al·lusions, ja tindrem, penso, un moment quan em toqui el torn de paraula, Sr. Síndic, per aclarir alguns conceptes que el Sr. Dolsa ha posat sobre la taula.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, llavors tornariem a entrar sobre el debat de fons. El Sr. Garrallà tenia la paraula demanada de fa temps.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Gràcies, Sr. Síndic.

No entraré pas al fons de l'exposició que ens ha fet el Sr. Dolsa. Però hi ha una cosa molt clara: sí que es modifica el contingut de la llei, però em sembla que l'esperit en si no es modifica, i els mateixos Cònsols ens ho han dit, quan ells han cobrat fins ara el 30% de l'IMI sempre hi han estat d'acord.

L'esperit de la Llei era clar i continua sent molt més clar ara en aquests moments. Aleshores crec que no hi ha discussió possible en aquest sentit.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Josep Dalleres, suposo que en nom del Govern, perquè potser ...”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Dono les gràcies al Sr. Garrallà, que ha dit gran part del que volia dir, del que volia precisar. Aquí, la intervenció del Sr. Dolsa em dona la impressió que és més una precampanya electoral que una altra cosa.

Hi ha dos acords institucionals que s'intenten barrejar: hi ha un acord Govern/Comuns de l'any 91, hi ha un acord institucional de l'any 92, que són diferents i aquí s'estan lligant.

L'acord del 91 és el que dona peu a la llei que avui es modifica, efectivament, a nivell de redactat, però no —i aquí incideixo amb el que ha dit el Sr. Garrallà— a nivell d'esperit, en cap cas.

En aquell moment jo participava com a part dels Comuns a la negociació, com a Cònsol i hi vaig participar tot el llarg de la negociació. En cap moment es va plantejar des dels Comuns que s'anés a un endeutament complementari, que és el cas que ens tocava fer avui si s'apliqués al peu de la lletra la llei. En cap moment, quan es parlava de les transferències, i l'acta que heu llegit del Sr. Cap de Govern s'ha d'entendre amb aquest esperit, era —i agafo exactament el que heu llegit— “no modificar les perspectives” perquè es parlava de traspàs de capítols pressupostaris. I així es va fer el càlcul, eren capítols pressupostaris que estaven dins el Pressupost de l'Estat i que es van utilitzar per calcular aquestes quantitats.

Tal com el text queda redactat, implica que s'ha de pagar inclús als Comuns el 30% de tota una sèrie de serveis que té Govern i molts d'ells deficitaris. És a dir que, a més a més del traspàs, implica un increment de l'endeutament de Govern. Llavors, si realment la llei està mal feta, senyors, doncs, modifiquem-la, que em sembla que és de savis. I anem a l'esperit de l'acord que es va agafar en el seu moment. Dubto que els Comuns hi estiguin en contra."

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

"Mercès, Sr. Síndic.

Evidentment, el que volia dir ho han dit el Sr. Garrallà i el Sr. Dalleres. Solament diré, per complementar, que el 30% en aquell moment es va calcular en base a unes xifres que tothom tenia admeses que serien les xifres que hi havia de recaptació d'entrada de mercaderies a les duanes. Per què es va fer aquell 30%? Recordo que s'havia discutit en aquesta sala, en una negociació amb els Cònsols, perquè el Govern del moment havia mirat el que s'havia anat gastant durant una sèrie d'anys a les parròquies a través de les competències que se'ls hi transferia i que equivalia a una xifra inferior a aquest 30%. Però amb la voluntat d'entesa i d'avançar en l'acord institucional, la voluntat d'aquell moment del Consell General va ser de dir: fem el 30%, perquè tampoc hem d'entrar en una discussió. El que sí que s'ha de buscar és que si hi ha unes competències que es transmeten als propis Comuns, se'ls doni la quantitat necessària per fer-hi front.

Aquesta era la voluntat en aquell moment, i continua essent la voluntat actual, d'avui en dia. Amb el que hem de ser reals és amb que qui vulgui imaginar avui en dia que l'esperit de la llei que es va fer en aquell moment —que el 30% dels ingressos generals de l'Estat representaria totes les possibilitats que té avui dia de recaptació l'Estat per fer front a l'endeutament que té el país—, estem amagant el cap sota de l'ala, que no estem fent una bona feina a nivell de parlamentaris perquè estem desvirtuant l'esperit amb el qual s'havia treballat. S'havia treballat amb l'esperit essencialment de donar unes competències als Comuns i de respectar-los-hi unes transferències amb les quals poguessin fer front.

El que no s'havia fet mai, a nivell de l'anterior legislatura, és buscar un 30% dels ingressos totals de l'Estat. Perquè quan aquests ingressos són els que actualment tenim, és evident que el 30% és el que es necessita possiblement per fer front a les transferències que tenen, però quan l'Estat possibilita a través de la Constitució la possibilitat de noves recaptacions i augmenti els seus ingressos, evidentment, s'ha de rebaixar la xifra. Crec que l'estudi que ha fet la Comissió de Finances en rebaixar-ho al 18% dels ingressos totals de l'Estat, garanteix la funció que es va buscar en el seu moment i l'esperit que es va buscar en el seu moment, de que els Comuns tinguin els mitjans econòmics necessaris, transferits des de l'Estat, per fer front a les competències que en el seu moment se'ls va transferir."

El M.I. Sr. Robert Cassany:

"Gràcies.

Bé, jo no vaig participar en les negociacions que hi va haver entre el Govern i els Comuns, i ara sento parlar de l'esperit de la llei. Quan s'ha d'entrar a parlar de l'esperit de la llei és com parlar una mica del sexe dels àngels, se li pot fer dir el que es vol.

Jo em baso en la lletra, i quan vaig votar en aquesta Casa, el dia 23 de desembre del 91, aquesta llei, la vaig votar convençut que era el 30% dels ingressos de l'Estat. No es va precisar si eren els ingressos d'aquell moment o si eren els ingressos que vindrien més tard. Llavors,

em poso una pregunta: tots sabem que anàvem de cara a noves fonts d'ingressos, tant els consellers com el Govern i suposo que els Cònsols també, si no es va precisar en aquell moment, va ser un pecat per omissió o una missió volguda? Em puc posar aquesta pregunta.

Ara acabem de votar, diguem, les competències dels Comuns. Les competències dels Comuns que se'ls hi han donat. Se'ls hi ha transferit una sèrie d'obligacions, aquestes obligacions tenen una càrrega pressupostària molt elevada, almenys per a una parròquia com Andorra.

A partir del moment en què es vota una cosa i els recursos que se'ls vol donar a aquesta gent se'ls vol retallar, crec que si hi va haver un acord institucional entre els Comuns i el Govern, la lògica hauria sigut que s'haguessin tornat a assegurar els Comuns i el Govern, que arribessin a un acord i que ens el portessin aquí i nosaltres el votàvem.

A mi m'és molt difícil ara, després d'haver votat una cosa amb una idea que creia que era a la totalitat d'aquests ingressos. Veig que sí, que potser això és massa elevat, però quan hi ha un contracte entre diverses persones han de ser les mateixes persones del contracte que desfacin els termes d'aquest contracte, i no unilateralment nosaltres.

Veig que aquí hi ha quatre Comuns d'importància diferent com és Andorra, Sant Julià, La Massana i Ordino, que no estan conformes amb que això es modifiqui; hi ha quatre Comuns dels set que tenim.

A mi se'm fa molt difícil ara de tornar endarrera en el que vaig dir el dia 23 de desembre del 91. Per aquest motiu, m'adheriré al que diuen els Comuns que han presentat aquesta carta.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, només volia dir que quan vam votar aquesta llei, el 23 de desembre del 91, vaig votar aquesta llei conscient que el 30% representava el 30% dels ingressos generals de l'Estat en aquell moment. És a dir, que els ingressos generals de l'Estat l'any 91 corresponia al que eren les mercaderies, la devolució de la TEC, i és tot.

Crec que l'error el vam cometre en aquell moment. Vull dir que no sé si vam jugar una mica tots a estira i arronsa, però crec que l'error el vam cometre aquell dia al no precisar què representava aquest 30%, però crec que en aquell moment tots érem conscients, no miràvem el futur. Bé, sempre s'ha de mirar el futur però en aquell moment havíem de mirar el present i el 30% es va fer en funció de les entrades de les mercaderies.

Crec que aquesta llei, entre el 18% dels ingressos generals de l'Estat o el 30%, crec que reflecteix ben bé actualment l'error que vam cometre en aquell moment i crec que aquest error és el que ens ha portat a la situació que estem vivint actualment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Ara el Sr. Dolsa, i després hi ha una sèrie de paraules demanades. Quasi demanaria que sobre aquest debat tothom digués la seva i després ja entrariem a analitzar la llei i a sotmetre-la després a votació.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Abans el Sr. Garrallà deia que els Cònsols sempre havien estat d'acord amb el 30%. Jo penso que no és així perquè, si no recordo malament, cada vegada que hi ha hagut sessió de

pressupost han enviat una carta dient que amb el 30% no hi estaven d'acord. No sé si m'enganyo però em sembla que és així.

Després, el Sr. Dalleres deia que feia campanya electoral. No, Sr. Dalleres, no en faig de campanya electoral. El que passa és que qualsevol acte públic potser es pot interpretar així. Vostè, quan va, com a Ministre, a fer l'obertura de no sé què, doncs, segurament també ho podria interpretar jo com a campanya electoral. Llavors li demanaria que no entrés tant en un baix detall.

Després deia que vostè hi va participar en la negociació del 30%, i que veia que era el 30% de l'IMI, per dir-ho d'alguna manera. Després, també, el Sr. Antoni Armengol deia que potser ho vam obviar. Jo, que ho volgués obviar... Potser a la resta de Consellers Generals quan se'ls va passar la llei per votar el 23 de desembre del 91. Ho deixo molt en dubte, però penso que tothom sabia el que votava.

I quan el Sr. Dalleres diu que s'interpretava, que ho vam obviar i que malament, li diré, Sr. Dalleres, això va començar la cronologia el dia 8 del 8 del 91, quan vostès signen a Govern l'acord institucional Govern/Comuns. Després hi ha una primera sessió de la Comissió de Finances, el 17 d'octubre del 91, que és quan analitzem aquest document. El 25 d'octubre del 91 es fa una reunió conjunta entre la Comissió de Finances i els Srs. Cònsols i el 31 del 10 del 91 n'hi ha una altra, el dia 12 del 11 del 91 n'hi ha una altra, el dia 18 del 11 del 91 n'hi ha una altra i el 29 del 11 del 91 n'hi ha una altra. És a dir, que dubto molt que amb tantes sessions i Comissions que vam fer obviéssim quelcom.

El que tinc molt clar, Sr. Dalleres, és que en aquella Comissió hi vaig participar en negociar i tenia molt clar que el 30% era dels ingressos totals, i la llei així ho diu. No és esperit, com deia abans el Sr. Cassany. D'esperit no en té la llei, és la lletra, és el que vam votar i ja està.

Ara, si en aquell moment vam negociar amb els Cònsols per altres temes que no venen al cas en aquest moment, potser per aguantar a un Govern que estava en minoria parlamentària i que va ser, potser el tracte que vam fer: "fiquem-nos els Cònsols al costat, donem-los-hi el caramel i aguantarem com sigui", és possible, no hi vull entrar en aquest tema. Ara, el que tinc molt clar és que el 23 de desembre del 91 es va votar una llei, que és molt clar el que diu, i que avui s'intenta que un consens entre tres parts es vol modificar. Penso que no es pot modificar, penso que no estem legítimats, penso que aquell acord després va comportar la delimitació de competències, perquè difícilment haguéssim arribat a una delimitació de competències sinó haguéssim tingut primer la Llei de Transferències, igual que segurament tampoc tindriem Constitució avui sinó s'hagués fet primer les transferències i després les competències, i dubto que avui estiguéssim parlant de que a partir del primer de gener ja hi haurà un nou Parlament, amb una majoria parlamentària territorial, nacional i altres coses que s'esdevinguin de tot això.

Per tant, demano al Consell General avui, que la llei que es va votar el 23 de desembre del 91, sigui avui ratificada i el pròxim Consell, si la vol modificar, no passa res perquè amb la majoria de les dues meitats també la pot canviar, i penso que no som nosaltres exclusius per dir que la podem canviar avui."

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"Serè molt breu. Només voldria precisar una cosa, que dins aquest llistat cronològic, que trobo que porteu molt ben fet, tothom ha pogut constatar que aquest acord és a dues

parts, ja que el Ministre de Finances de l'època o el Govern de l'època no va estar invitat a contrainformar el que podés passar.

Llavors, només demano una cosa. Si s'agafa al peu de la lletra la llei, quan parla d'ingressos generals de l'Estat, vol dir ingressos generals, és a dir, tot el que recapta l'Estat. L'Estat recapta unes taxes, recapta també unes entrades per serveis, i mantinc que en cap moment a l'acord que es va signar es va plantejar això. O sigui, no crea dubte que les entrades de serveis no s'han de revertir perquè o sinó, senyors, estem pagant una sèrie de serveis que són deficitaris i resulta que la part que cobrem, i donaré un exemple que no és significatiu per les quantitats però n'hi han d'altres. Agafo un cas com l'esquí extraescolar, en què es cobra una quantitat als pares, que no cobreix en absolut els 40 i pico de milions que pot costar l'esquí escolar i resulta que d'aquesta quantitat, el 30% ha d'anar als Comuns. Demano si això és lògic. Res més.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Penso que s'ha de fer la distinció entre la Llei de Competències, que és un compromís constitucional i que delimita molt bé les competències que atribueix la Constitució als Comuns, i la Llei de Transferències. La Llei de Transferències és una llei que atribueix els recursos econòmics necessaris per gestionar aquestes competències.

La Llei de Transferències crec que a cada època ha de ser negociable, en cada moment, entre Comuns i Consell i si un dia es veu que els recursos que en aquest moment tenen els Comuns són insuficients, els Comuns i el Consell poden renegociar una altra vegada l'atribució d'aquests recursos, atribuïnt a cada època els recursos que el Consell cregui necessaris atorgar als Comuns perquè puguin gestionar amb seny el seu patrimoni.

A més, estem davant d'un pressupost del 94, que ens ha tramés el Govern, que per al 94 preveu un nou endeutament d'uns set mil milions de pessetes més. És necessari, doncs, ser realista i abans de tornar a parlar d'una renegociació de transferències o voler pressionar perquè aquest pacte sigui agafat al peu de la lletra, no seria millor trobar una solució a l'endeutament nacional i no voler estirar més el braç que la màniga.

Veiem aquests dies a molts fent la reflexió que a algun Comú li sobren diners i als altres li falten. Penso que hem de fer una política realista, hem de fer una política econòmicament viable per al nostre país i no voler caure en la temptació de fer una altra vegada obres faraòniques, perquè no ens sobren els diners.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Abans de passar la paraula al... Si us plau, Sr. Canut, és que si entrem en la dinàmica d'al.lusions, aquest debat s'allargarà, s'eternitzarà i el que voldria fer com a reflexió i la Sra. Maria Reig, de fet, ho permet, no ens hem de posicionar. Crec que ja tothom s'ha manifestat sobre el procés històric que ha seguit aquesta Llei de Transferències. Deixaria aquest debat, ja tots el coneixem sigui perquè hi hem participat directament o indirectament a través de les diferents institucions que hi havia en aquell moment, ja l'hem debatut aquí àmpliament. Demanaria que això ho deixéssim de costat i que féssim l'anàlisi política de fons sobre aquests articles concrets que es volen modificar. Això és el que suggeriria.

Hi ha moltes paraules demanades. Efectivament, Sr. Canut, hi ha una sèries d'al.lusions, vostè té la paraula demanada d'aquí a tres tombs i ja respondrà per al.lusions. És que sinó entrarem en una dinàmica d'al.lusions i contra-al.lusions i no acabarem el debat.

Demana que es passés ja a la discussió de fons. Si hi ha una sèrie d'observacions a fer sobre aquesta llei que es discutissin i que es votessin, i després que es sotmetés al final la llei a aprovació.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Permeti'm un moment, no és per al.lusions. Abans he intervingut per al.lusions, tenia la paraula demanada i vostè em deu d'haver tatxat d'algun lloc, però en tot cas han intervingut companys del Consell molt després del torn que em tocava a mi. He dit que quan em tocaria parlar sobre el fons que ha plantejat el Sr. Dolsa, ja parlaria.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Té la paraula a punt?”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Si em permet. Llavors, per tant, penso que o no m'he explicat bé o vostè no m'ha entès bé. He demanat la paraula per al.lusió. El Sr. Dolsa no m'ha contestat però em sembla correcte que no ho hagi fet, però al mateix temps també tenia la paraula demanada per a un debat de fons i, si em permet, Sr. Síndic, vostè ha donat la paraula a companys Consellers que l'havien demanat després que jo.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si el Sr. Santamaria li permet, li passo la paraula, ja que és el pròxim a intervenir.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Tinc la temptació de no permetre-li, perquè jo també vull dir alguna cosa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És que de fet, si entrem en el debat de fons, cadascú ara que hi posi la cullerada. Té la paraula a punt, Sr. Canut? Tingui una mica de paciència, ja li arriba el torn. Sr. Santamaria, mireu de ser breus, no vull ser repetitiu.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Faré el que pugui, Sr. Síndic, i no és per al.lusions, que quedi ben entès, sinó que tenia intenció d'intervenir, en certa forma també expressant una mica el sentiment dels companys de la parròquia i manifestant prèviament que nosaltres, amb el nostre Comú, vam fer una reunió no fa gaires dies, més ben dit, fa dos o tres dies, i vam debatre ja sobre aquest tema. Només voldria fer una sèrie de consideracions i després manifestaré què pensem fer a l'hora de votar.

En primer lloc, voldria dir que no s'hauria de fer greuge, malgrat el que digui la llei, no s'hauria de fer greuge als Comuns de pretendre cobrar sobre els serveis. En honor a la veritat s'ha de dir que els Comuns mai van pretendre cobrar sobre els serveis deficitaris, ni sobre el transport escolar, ni sobre els passaports, malgrat que segons el que diu la lletra de la llei ho podrien fer. Però, que quedi clar, i això és una cosa que tothom em sembla que la té ben admesa.

Per altra banda, aquí es parla de la lletra de la llei i de l'esperit de la llei. Entenc que la lletra de la llei és la que és i diu ben clar el que diu. En tot cas, si és que en aquell moment es va fer aquesta llei amb aquesta lletra, crec que hem de ser prou valents per admetre que sí,

que hi és, que està feta, que no està ben feta i que, per tant, és hora de canviar-la i, escolti, que cadascú sigui responsable de la votació que li correspongui.

D'altra banda, també vull dir una altra cosa que també és il·lustrativa de les postures i de les cadires que un ocupa segons el moment. I és que alguns dels Cònsols actuals, quan eren Consellers, els Comuns, dels quals el Sr. Dalleres i jo teníem l'honor de formar part, feien una carta —que ja era la carta de la riota, però fèiem uns bons sopars a l'època també— en què demanàvem el 10% del pressupost nacional —el 10%, no el 30%—, per poder ajudar a què els Comuns poguessin fer les obres d'inversió que corresponien.

Aquesta carta, a part de que no se'ns va donar mai satisfacció, gent que avui ens demanen el 30% d'una forma imperiosa, en aquell moment no van creure oportú donar-nos el 10%. No jutjo, només dic que això és un fet.

Per altra banda, entenc que la distribució entre els propis Comuns de la massa de diners corresponent a aquestes transferències, personalment opino que està mal repartida i alguns dels Cònsols actuals també diuen que està mal repartida. Crec que hi han parròquies que necessitarien una part més important i d'altres una part menys important. Com que és un tema que se'l van fer entre els propis Comuns, també hi devia d'haver en aquell moment consideracions d'oportunitat, o de dir: "val més això que res". No hi entro. Però, avui això es fa palès i, per tant, tothom es queixa del que li sembla que s'ha de queixar.

Per altra banda, encara hi ha una altra cosa i és que, malgrat que avui aquest Consell prengui la disposició que cregui oportú de prendre, seguint la democràcia més estricta, la propera legislatura o una altra, si és que no s'ha d'arribar al termini de cinc anys que preveu la llei, entenc que pel sistema que toqui, si convé ja farà el que hagi de fer. Però, en tot cas, avui estem aquí per fer una cosa. Ens agrada o no ens agrada, ho podem manifestar votant i argumentant el que ens sembli i crec, Sr. Síndic, que ens deixarà argumentar tot el que ens sembli, ja ho estem fent, no?

Per altra banda, el tema que s'ha dit en un moment determinat, que si en un moment donat potser els Comuns necessitarien més, com ha dit la nostra col·lega Sra. Maria Reig. Crec que els Comuns sempre diran que necessiten més. I és lògic que ho diguin. El problema és a veure si se'ls hi podrà donar o no, i això també és important perquè les finances públiques travessen un moment delicat. Penso que ara, en la propera legislatura, no sé qui hi haurà, però una de les feines que haurà de fer és veure com es mira de solucionar el problema dels recursos públics i, en tot cas, doncs, la temàtica aquesta dels Comuns és important però també s'ha de situar en el lloc que li correspon.

Penso que no s'hi ha d'afegir gran cosa més. Simplement és un tema que malgrat que hi perdem una mica de temps, Sr. Síndic, també penso que és prou important perquè s'hi perdi. Després, no li càpiga el menor dubte que tots prendrem la responsabilitat que ens correspon."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Estic molt content que el company Santamaria hagi demanat la paraula abans que jo i que vostè li hagi donat, perquè ha dit tot el que volia dir i estic, en aquest sentit, molt satisfet de que tot és evolutiu, tot és evolutiu, i ho hem de constatar, tot és evolutiu.

Al 84, el Consell pensava d'una manera; al 87 potser pensava de la mateixa; al 90 va pensar d'una altra. Tot és evolutiu. Els Cònsols no van canviar d'opinió del 84 fins al 90 o fins al 91, i tot és evolutiu. No hem de jutjar a ningú, el que hem de fer és deixar-ne constància.

Tot és evolutiu. El diàleg fa avançar al país i el consens és necessari sempre. La llei preveu que la reforma es pot fer en un termini de cinc anys. Ens hem de felicitar tots que anem evolucionant, que anem progressant dins el consens nacional que Andorra necessita. Res més.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Jo ja voldria entrar a l'articulat, i com que suposo que l'article 3 s'ha modificat, me'l deixaran tornar a modificar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, de fet, el que suggeriria és que sobre la discussió històrica... No, no, no, perdó, és que no he acabat. El Sr. Enric Casadevall ja voldria entrar a l'articulat. De fet, preferiria, ja que hi ha una sèrie de paraules demanades, abans d'entrar a l'articulat que esgotem aquestes paraules demanades i el que demanaria és que si algun Conseller més de tots els que han intervingut, sobre el tema de filosofia que ara evocaven la Sra. Maria Reig i després el Sr. Canut o el Sr. Santamaria, voldrien fer alguna intervenció més.

Aquí tinc apuntat al Sr. Albert Pujal, que sé que vol intervenir i intervindrà, el Sr. Garrallà, el Sr. Miquel Aleix, el Sr. Miquel Armengol i el Sr. Enric Dolsa, que tanca.

Si no hi hagués cap més intervenció demanada, el que faríem llavors és entrar a analitzar les modificacions de la llei, perquè sé que el Govern també té una sèrie d'observacions a fer, i probablement també algun Sr. Conseller.

No hi ha cap més paraula demanada? Tancarà el Sr. Enric Dolsa que, bé, crec que com que s'ha plantejat d'una manera molt precisa, podrà fer les seves conclusions a nivell de filosofia general d'aquest tema.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Si vol, ho podria deixar per a l'explicació de vot.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, de fet, potser serà més convenient.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“M'esborra d'aquí i m'apunta al final.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, al final de les intervencions, d'acord.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, era per al.lusions que ha fet el Sr. Dolsa. El Sr. Santamaria ha contestat molt bé quan ha parlat de les cartes dels Comuns. Cada any els Comuns en fan de cartes i jo

també n'acostumo a fer de cartes als Reis, bastant sovint, també, però la veritat és que la satisfacció no la tinc.

Quant si hi estan d'acord o no, crec que els Comuns, durant dos anys, han cobrat aquestes transferències i si les han cobrat és perquè realment estaven d'acord amb els números que el Govern els hi havia fet... No, per decret no, Sr. Dolsa, si us plau. Aleshores, és ben clar que ells hi estaven d'acord perquè l'esperit de la llei era aquest.

També vull lamentar una cosa. El Sr. Santamaria ha dit que s'havien reunit amb els Cònsols de la seva Parròquia; els Consellers de La Massana, malgrat haver fet lliurament d'aquesta proposició de llei als Cònsols, no hem tingut la sort de poder-la discutir per saber si hi estaven d'acord o no. Doncs, donem per fet que hi estaven completament d'acord, malgrat que després rebem una carta que diu totalment el contrari.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Miquel Aleix, si vol intervenir o vol fer com el Sr. Albert Pujal?”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“La meva intervenció és de caràcter general. Penso que la responsabilitat de nosaltres, Consellers, és una responsabilitat general de país. Tinc molt a bé de pensar que hi ha companys que també tenen, com tinc jo, un sentiment molt arrelat a la parròquia i defensem els interessos de la parròquia. Però hem de pensar que, dins de tot, aquí estem parlant d'unes transferències que es faran des de l'Estat —és a dir, país i aquest som tots— cap els Comuns. Jo, personalment, crec que el que s'ha de transferir als Comuns és el suficient perquè puguin exercir les seves competències. El que no podem pretendre és que a través de les transferències fem uns Comuns rics quan l'Estat és pobre.

Per favor! Si en un cert moment l'Estat tenia disponibilitat financera i tenia ingressos i no tenia necessitats, m'hauria semblat molt més lògic defensar la postura que defensa el Sr. Dolsa. Però, per la mort de Déu! Aquí estem en una situació econòmica a nivell de país suficientment deficitària per ser preocupant. S'hauran de buscar noves fonts d'ingressos, s'hauran de buscar nous recursos i s'haurà d'intentar pal.liar aquest dèficit nacional que tenim a nivell de les finances públiques.

Permetem que els Comuns puguin tenir, a través de les transferències, la quantitat necessària per poder exercir les funcions que els van ser transferides, però que no creguem que els Comuns han de ser els rics i el país ha de ser el pobre, perquè haurem de pagar tots els andorrans. Llavors no pensem haver de pagar en un lloc per redistribuir-ho en un altre. Hem de ser tan clars com això.

Crec que el que hem d'intentar fer és un consens necessari al Consell perquè els Comuns tinguin la possibilitat de finançar les obres que els permet la delimitació de competències i que els atribueix, a més a més, i que per això en tinguin. Però que l'Estat tingui possibilitat a través de les noves fonts d'ingressos que ha de preveure d'anar eixugant el dèficit pressupostari que tenim, i no ho farem si el 30% dels ingressos totals de l'Estat va revertit cap els Comuns, sinó que agreujarem el problema.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Miquel Armengol si vol intervindre, o ho vol fer al final del debat.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Seré molt breu. Simplement volia fer constar que em sembla que ens estem diversificant massa en els detalls, quan el problema està en la manera amb què s’ha presentat aquesta llei.

Si bé crec que el sistema actual de transferències als Comuns no és el més adequat ja que, d’una part —potser per falta d’una bona definició—, pot hipotecar els recursos del Govern i potser, d’una altra banda, fa una distribució desequilibrada de les necessitats dels diferents Comuns, crec que, vistos els compromisos d’acord institucional que en el seu dia es varen prendre amb els Comuns, i que avui en proposar la modificació de la Llei de Transferències, la majoria d’ells es mostren en contra, crec que no és procedent aprovar aquesta modificació de la llei, ja que és un tema que no podem imposar, sinó tot el contrari, que és un tema que s’ha de consensuar amb els Comuns. Res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Enric Dolsa, que ja tanca les intervencions de caire general i llavors ja entrariem a l’articulat.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Entraré a matisar algunes de les postures, lògicament, ja que crec que aquest debat l’he engegat jo i em sembla que les postures s’agafaven en contra de la meva postura.

Sobre el Sr. Dalleres, que deia que no era l’esperit el cobrar el 30% de les entrades de serveis deficitaris. El que sí que li diré, Sr. Dalleres, és que sí que era l’esperit —ja que parla d’esperit— el cobrar el 30% de les futures fons d’ingressos.

Després la Sra. Maria Reig deia que hi havia una diferència important entre transferències i competències. Per a mi no hi és, perquè les transferències de capital als Comuns les necessiten degut a les competències que els passem, i aquestes competències tenen un cost econòmic i aquest cost econòmic, sense les transferències, no el poden assumir. I diu que hi ha Comuns que els hi sobren els diners; que me’n digui un perquè jo no en conec cap, com no sigui el de la seva Parròquia perquè, almenys, al de la meua Parròquia segur que no li’n sobra ni un.

Sobre el que deia abans el Sr. Aleix. En part ho puc compartir que el 30% és massa important, però el debat no el faig sobre el 30%. El debat, si vostè agafa el 23 de desembre del 91 i agafa les actes de Finances, en aquell moment el 30% veia que se’ns quedava disparat i que només ens quedava un 10% o un 15% real per fer front a les inversions del Govern, i en aquell moment ja ho dèiem. El que passa és que pressionats per un acord institucional que es va fer entre Comuns i Govern, vam haver de passar per l’aro i votar el 30%.

No discuteixo quina és la quantitat que hem d’arribar a consensuar. L’únic que demano és que s’asseguin les tres parts que van fer l’acord i que consensuin, i si demà passat els Comuns em diuen —els Comuns, el Govern o el Consell— que han arribat a un acord i que l’acord és del 14%, doncs els aprovaré el 14%. Però crec que un acord institucional com aquell, entre tres bandes, avui el Consell el que no pot fer és unilateralment votar una altra cosa que aquell acord consensuat.

Per això demanava i continuo demanant que la llei que tenim avui quedi prorrogada i ratificada i el pròxim Consell, per consens si és necessari, no per consens, perquè en el pròxim Consell ja no fa falta consens, per la majoria de les dues meitats, si es creu convenient que es modifiqui perquè, llavors, sí que crec que el pròxim Consell estarà legitimat perfectament per fer-ho, però penso que avui, insisteixo, sense que hi hagi l'acord dels Comuns no ho veig normal, no ho veig clar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, crec que havíem acordat abans que ara obriem l'anàlisi del text pròpiament dita. Com que després de la votació es podran fer les constàncies de vot, potser serà el moment llavors de fer les observacions d'explicació de vot que creguin escaients cada Conseller.

No sé si el Sr. Miquel Aleix, veig que ha demanat la paraula...”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“He demanat la paraula per una petita al·lusió del Sr. Dolsa. No per res, no vull polèmica.

El que és evident, Sr. Dolsa, és que l'acord amb els Srs. Cònsols actualment no és el mateix perquè l'esperit amb el qual es va negociar, i aquest és cert, el mantenen em dona la impressió tres parròquies, que eren les que negociaven i van estar en aquell moment a la negociació i que els interlocutors no han canviat, perquè ho tenien claríssim i continuen mantenint-ho.

A les parròquies en què ha sorgit el problema d'interpretació és perquè ha canviat l'interlocutor. Crec que l'esperit de la negociació no el tenen aquests senyors, tenen la lletra. Doncs, el que crec, és que és bo que avui el Consell determini, ja que hi som molts dels que vam decidir el per què es va negociar d'aquella manera i amb quin esperit, es determini d'una vegada per totes d'una manera clara i que no quedi dubtes perquè —ja ho he dit anteriorment— cada vegada que canvia l'interlocutor, la interpretació es fa molt més difícil i només se segueix la lletra, i penso que en aquest debat de transferències i de competències és tan important l'esperit com la lletra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Per al·lusions, suposo que el Sr. Dolsa vol fer referència a un Comú concretament.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Exactament. Perquè vostè, Sr. Aleix, diu que en els Comuns que estaven allí negociant, avui en dia hi ha d'altres interlocutors. No és cert, al Comú de Sant Julià, que recordi —jo era a totes les Comissions en què es va tractar aquest tema— hi havia l'actual Cònsol de Sant Julià i, si no recordo malament, l'actual segon Cònsol de Sant Julià i, si no m'enganyo tampoc, avui, en la carta que ens han enviat resulta que el Comú de Sant Julià n'és signant. No han canviat tots els interlocutors, el que passa és que la llei diu el que diu i punt.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Sóc molt breu, només és per a una precisió. L'acord que fa referència al 30% no va ser un acord tripartit com l'altre. Va ser un acord que van negociar, primer, el Govern i els Comuns i, per un altre costat, el va negociar la Comissió legislativa de l'època i els Comuns. És a dir, que sempre, en algun dels moments, hi faltava la tercera part.

No tergiversem els termes, que siguin clars. Va ser així i potser si s'hagués fet tal com es va fer posteriorment a la Comissió tripartida de delimitació de competències, on les tres parts estaven assegurades al voltant de la taula, potser no hi hauria aquesta polèmica.

Jo, dóna la casualitat, que he estat assegut en el moment d'aquella negociació en dos costats diferents i vaig mantenir la mateixa postura quan estava en un costat i quan estava a l'altre, i la continuo mantenint avui.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors, ja quasi passaria la paraula, com hem fet per a l'anterior llei amb l'anàlisi del seu articulat, passaria la paraula al Sr. Dalleres. Em sembla que el Govern té algunes observacions a fer sobre l'articulat de la llei i les passariem a analitzar.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“El primer fóra a l'article 5: “Una vegada aprovat el corresponent pressupost i d'acord amb les assignacions pressupostàries”. Fóra una modificació del final, on es proposaria: “aquesta distribució serà definitiva si en el termini màxim de 13 dies hàbils a partir de la notificació del Govern, cap Comú formula impugnació”. És a dir, la modificació que es proposa és que en cas d'impugnació no sigui el Consell General qui decideixi sinó el poder judicial directament.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“La Comissió Permanent ho ha examinat i ho ha acordat. Llavors ho donariem per revalidat per assentiment de l'Assemblea. Passariem a la següent.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“L'esmena número 2 correspondria a l'article 6, que fóra suprimir els apartats A, B, C, D, E, F i G que, de fet, corresponen a les lleis que ja foren derogades en el seu moment per la Llei del 23 de desembre del 91, que ja no són d'aplicació actualment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“També s'ha acceptat per part de la Permanent perquè, de fet, si s'havia fet aquest recordatori era a l'espera que el Govern ens manifestés si havia quedat derogat tot això o en quedava algun serrell pendent d'algun tema d'aquests legislatius.

Com que ens ha donat la seguretat que així era i així ha de ser, perquè ja s'havia legislat en aquest sentit amb l'anterior llei, doncs, la Comissió Permanent també ha vist bé d'acceptar-ho sense cap mena de problema. Crec que per part del Parlament també ho podem acceptar per assentiment.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“L'esmena número 3 fóra a l'article 12, on es parla de la Conselleria de Serveis Públics, dels seus serveis. Proposariem Govern en lloc de Conselleria.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, també hi ha alguna altra correcció gramatical d'aquest ordre que s'haurà de fer. Pel que fa referència a Conselleria, en aquest cas hauria de ser Ministeri, perquè és la denominació actual.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"No, la proposta és que sigui Govern, vist que el Ministeri no pot decidir directament."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, en aquest cas és Govern però dic que també hi haurà algunes correccions a fer en algunes referències que s'ha fet a Conselleria i que ara, actualment, seran Ministeri."

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"L'esmena número 4 de l'article 14, és exactament el mateix: és també Govern en compte de Conselleria de Serveis Públics."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord."

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

"L'esmena número 5, fóra la supressió de les disposicions transitòries primera i segona, per les mateixes raons que les referides a l'article 6, vist que són les que fan referència a les lleis que ja van ser derogades en el seu moment, l'any 91."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord, la Permanent també està d'acord. Suposo que no hi ha cap observació per part dels MM.II. Srs. Consellers.

Passaré la paraula al Sr. Enric Casadevall, que em sembla que també tenia alguna observació a fer sobre l'articulat."

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Demanaria d'afegir a l'article 3, apartat 2, perquè si bé la Comissió de Finances en redactar-ho ho entenia perfectament, hi ha Comuns que no ho entenen així, allà on diu: "Els ingressos tributaris ajustats s'obtinran deduint dels ingressos tributaris totals les taxes obtingudes per la prestació de serveis administratius, així com les contribucions especials".

El que hem d'aclarir és què volem dir quan diem "contribucions especials", i com que fem referència al previst en la Llei d'Expropiació, ho hauríem de dir perquè, sinó, aquí es pot colar qualsevol contribució especial que deduiria del total a repartir. Penso que seria una precisió que aclariria el text."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Estic totalment d'acord amb la proposta que fa el Sr. Casadevall perquè a l'article 3, apartat 2, el que fa referència a contribucions especials sempre és relatiu a la Llei d'Expropiació, en el concepte vari de la Llei d'Expropiació, de les plus-vàlues i d'altres aspectes.

Penso que valdria la pena de precisar-ho perquè no es pogués interpretar després la lletra de la Llei malament, i fer referència exacta al que vol dir "contribucions especials"."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors la proposta concreta que faria el Sr. Casadevall seria: “contemplades en la Llei d'Expropiació”.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Exactament.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“S'acceptaria per assentiment. Alguna observació més d'algun Sr. Conseller sobre l'articulat de la Llei de Transferències als Comuns?”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Només volia fer una pregunta: quan es parla de contribucions especials i es fa una al·lusió clara a la Llei d'Expropiació, em demano què passaria amb els cànon, per exemple, si algun dia es continuen cobrant, sobre telèfons i electricitat. És que això formaria part d'una contribució especial o no en formaria?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Això forma part del 3.3, em sembla, no? Està contemplat al 3.3, em sembla: “Queden excloses, en qualsevol cas, d'aquesta base de càlcul els pressupostos de les entitats parapúbliques o de dret públic i, si es dóna el cas, dels programes d'actuació de les societats públiques”, que, de fet, ja ho contemplava la Llei anterior.

Bé, si no hi ha cap més intervenció, procediríem, doncs, a la votació i com que crec que hi ha intenció de vot per part d'alguns Consellers, faríem llavors el recorregut típic i els Consellers que vulguin manifestar alguna explicació de vot que tinguin l'ocasió de fer-ho després de la votació.

La votació, òbviament, serà sí, si s'aprova a Llei presentada, i no, si no s'aprova.”

El M.I. Sr. Josep Areny:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Sí.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Sí.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“No.”

El M.I. Sr. Andreu Gaspà:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Sí.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí.”

El M.I. Sr. Daniel Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“No.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“No.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Sí.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Jordi:

“Sí.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat és: 22 vots afirmatius i 3 vots negatius.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Quedaria, doncs, aprovada la Proposició de Llei Qualificada de Transferències als Comuns.

Bé, els Consellers que han sol·licitat una explicació de vot: el Sr. Albert Pujal, que és el primer que l'havia sol·licitat, el Sr. Antoni Armengol. Algun Conseller més? El Sr. Enric Dolsa. Algun altre Conseller? Si no hi ha cap més Conseller, passariem la paraula al Sr. Albert Pujal.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Bé, el que passa, Sr. Síndic, és que no sé si serè tot el breu que vostè desitja, però demano diligència als companys ja que no he intervingut fins ara. I en part no ho he fet perquè fent aquest memoràndum que s'ha fet abans de qui havia participat i de qui no a discutir la Llei de Transferències abans, jo hi he estat en nombroses vegades.

Algunes vegades he parlat en aquesta casa d'íntima convicció. És evident que en aquesta llei no en tenia d'íntima convicció. Han sigut una sèrie d'elements que m'han anat portant a conduir el meu vot i vull intentar explicar-ho.

Vaig formar part ja del grup de Cònsols que l'any 79 vam demanar el 10% de transferències als Comuns. Aquell 10% es va anar allargant fins que a l'any 91 es van aconseguir les actuals transferències del 30%.

Mai va quedar clar, i encara que alguns parlin d'esperit jo parlaria de dubtes raonables, mai va quedar clar si parlàvem del 30% global o del 30% dels ingressos de duana. El que sí que és segur és que els càlculs s'havien fet sobre els ingressos que existien en aquell moment, que no eren altres que els ingressos de duana. Per altra banda, és cert que en aquests dos anys que s'ha aplicat la llei, s'ha aplicat en base al 30% dels ingressos de duana.

També és segur que alguns companys que eren Cònsols amb jo, he vist aquest matí, quan he llegit la carta dels Comuns, que no havien signat la carta perquè devien tenir la mateixa interpretació que tenia jo de que en aquell moment estàvem parlant dels ingressos de duana.

Però tot això seria una retrospectiva, en certa manera, per justificar un vot i penso que tampoc vull justificar un vot, vull explicar que hi ha un dibuix de país. Penso que ens ha de preocupar què passarà amb les finances públiques d'aquí endavant i penso que l'Estat, globalment, no podria buscar noves fonts d'ingressos. Per altra part, s'ha de tenir en compte l'endeutament actual, perquè hem de pensar que repartim uns diners que encara no tenim,

uns diners que s'han d'anar a manllevar a la banca i que hauran de formar part d'unes noves lleis per recaptar ingressos.

Doncs, penso que el 30% es manté pel que fa a les duanes, es posa el 18% dels ingressos globals. Penso que en una visió global d'Estat està molt més ajustat la llei que hem votat avui. Gràcies.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Gràcies, Sr. Síndic.

El meu vot afirmatiu no és pas un vot per modificar la Llei del 23 de desembre del 91, tot el contrari, sinó que clarifica la meva votació d'aquell moment.

Tanmateix, voldria fer una reflexió i manifestar que Andorra la Vella assumeix les funcions de capital del nostre Principat, i que això representa unes despeses extraordinàries molt importants per al Comú d'Andorra la Vella i Santa Coloma.

Crec que si algun dia hem de canviar aquesta llei, ja que avui solament l'hem clarificat, haurem de tenir en compte aquest factor. Gràcies.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, he de dir que evidentment he votat que no a aquesta llei, no perquè no comparteixi la llei en sí, ja que pràcticament és la mateixa que es va fer el 23 de desembre del 91, sinó que, com ja he explicat molt bé abans, és degut a que no ha estat consensuada amb tots els Comuns.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Suspendrem doncs la sessió i la reprendrem a les 5 de la tarda. D'acord?”

Se suspén la sessió a tres quarts de dues de la tarda.

Es repren la sessió a dos quarts de sis de la tarda.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Reprenem la sessió amb el punt número 3 de l'ordre del dia, que us llegirà el Sr. Secretari.”

3. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei de modificació de l'article 10.4 de la Llei de modificació de la Llei de creació de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra.

El Sr. Secretari General:

“Proposició de Llei de modificació de l'article 10.4 de la Llei de modificació de la Llei de creació de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra.

Exposició de motius.

Per tal de facilitar el funcionament i gestió de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra, la Comissió legislativa considera que el Govern ha de poder fixar, per mitjà de Decret, les tarifes elèctriques que han de ser objecte d'actualització periòdica, dins de les previsions establertes en la Llei del Pressupost de l'any en curs.

Per tot l'exposat anteriorment, la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç proposa al Ple del M.I. Consell General l'adopció de la següent:

Llei:

Article 1.

L'article 10.4 de la Llei de Modificació de la Llei de Creació de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra, queda redactat de la forma següent:

"Article 10.4. Les Tarifes Elèctriques són fixades per Decret del Govern. El Consell d'Administració sotmetrà a l'aprovació del Govern, les propostes de modificació de les tarifes acompanyades d'una memòria explicativa."

Disposició Final.

Aquesta Llei entrarà en vigor als quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Aquí, com que cada vegada en el moment del pressupost ja es vota l'augment de tarifes que hi pugui haver durant l'any, la Comissió va creure que era inútil haver-lo de votar una altra vegada i que s'havia de donar la possibilitat al Govern perquè ho pogués fer directament, almenys per avançar tots els terminis que hi hagi."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord. S'acceptaria la Proposició de Llei presentada per la Comissió d'Indústria. Govern? Alguna observació del Govern? Cap? D'acord. Doncs, es dona per acceptada la Proposició de Llei que ha presentat la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que el Sr. Secretari us llegirà."

4. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Quota d'Immigració per a l'any 1993.

El M.I. Sr. Síndic General:

"De fet, no procedirem a la lectura exhaustiva de la Quota d'immigració. Passaríem, com és costum, a llegir l'informe que la Comissió legislativa n'ha fet de la mateixa."

El Sr. Secretari General:

"La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha tramitat el Projecte de Llei de Quota d'Immigració per a l'any 1993, publicat per Edicte de data 26 de setembre i, d'acord amb allò que estableix l'article 67, apartat 1r. del Reglament del Consell General, sotmet a la consideració de la M.I. Assemblea el present:

Informe:

1. Dins el termini fixat per l'article 64, apartat 2n. del mateix Reglament no ha estat presentada cap esmena particular al Projecte de Llei.
2. Per la seva part, aquesta Comissió legislativa ha examinat el Projecte de Llei de Quota d'Immigració per a l'any 1993 i, tot i apreciar el treball realitzat pel Govern, que tradueix

ben clarament la seva preocupació per aquesta matèria, ha acordat presentar una esmena a la totalitat.

La Comissió es limita a recollir de la proposta del Govern les quotes pròpiament dites, tot respectant les xifres proposades pel Govern, amb dues excepcions. D'una banda, ha reduït les quotes d'autoritzacions prorrogables, en consideració a la situació de recessió econòmica i amb la voluntat de salvaguardar amb prioritat llocs de treball per a aquelles persones que ja estan residint legalment en el Principat. D'altra banda, la Comissió proposa que es mantingui tancada la quota d'autoritzacions de residència sense treball, fins que no existeixi una llei d'immigració que doni un tractament específic a aquestes autoritzacions.

Text que es proposa.

Quota d'Immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994.

Actualment, el Principat d'Andorra es troba immers en un important procés de canvi institucional, que afecta tots els àmbits de la vida pública i, entre ells, el de la immigració, ja que l'aprovació de la Constitució ha comportat que el Consell General i el Govern assumeixin totes les competències en matèria d'immigració, respectivament legislatives i executives.

Des de fa anys, el Consell General ha posat de manifest la insuficiència del Decret de Bases de la Immigració, de 26 de juny de 1980, i les seves disposicions complementàries de 25 d'abril de 1984, per a regular la política immigratòria del nostre país. Per aquest motiu, tan aviat com s'ha assumit la competència legislativa plena, aquesta Cambra ha iniciat la redacció d'una legislació reguladora de la immigració, que sembla millor adaptada a les necessitats del Principat.

Però, en tant que aquesta nova legislació no estigui aprovada i en disposició d'aplicar-se, és necessària l'aprovació d'una quota d'immigració, que abastarà els darrers mesos de l'any que som, i el primer semestre de l'any 1994. Aquesta quota es regirà encara per la Llei de Bases sobre la immigració de 1980 i les disposicions que la complementen, entre elles les normes d'aplicació de la Quota de 1992, que són prorrogables a l'efecte.

La Comissió legislativa proposa l'adopció de les següents quotes:

1. Quota d'Autoritzacions Prorrogables.

Es fixa una quota de 250 autoritzacions de sojorn i treball prorrogable, de les quals 150 seran per a treballadors altament qualificats.

El treballador amb una autorització de Sojorn i Treball prorrogable no pot canviar de sector econòmic fins els divuit mesos de l'obtenció del permís de treball. El treballador que canviï de sector abans d'aquest període de temps, haurà de presentar un nou contracte de treball a l'Oficina d'Immigració, havent de complimentar novament la totalitat del dossier, sempre i quan la Quota ho permeti.

Es consideren treballadors altament qualificats aquells que desenvolupen una activitat professional, que requereix una especial qualificació, tals com directors, càrrecs de confiança, "maîtres", cuiners, informàtics, etc. sempre que s'ajustin als criteris següents:

1. Presentació d'un contracte de treball a durada determinada.
2. Presentació d'un contracte d'allotjament.

3. Presentació d'una titulació acadèmica acreditativa de la professió.

4. Presentació d'un "Curriculum Vitae".

5. El salari serà superior en més de 50% al salari mig del sector.

Aquestes autoritzacions únicament seran concedides a treballadors provinents de països de la CEE o de l'EFTA.

2. Quota d'Autoritzacions Temporals.

Per tal de cobrir les necessitats puntuals de mà d'obra, amb caràcter temporer, s'atorgaran un total de 400 autoritzacions de sojorn i treball temporals.

Aquestes autoritzacions temporals tindran una durada de 6 mesos, i no seran prorrogables.

3. Quota Especial per a la Temporada d'Hivern.

Es fixa una quota especial de 950 autoritzacions de sojorn i treball temporals, per a la temporada d'hivern 1993-1994 que discorre entre el 15 de novembre de 1993 i el 15 de maig de 1994, de les quals, 150 es reserven per a tècnics no procedents de la Comunitat Europea ni de l'EFTA, únicament i exclusivament per a les estacions d'esquí.

Aquestes autoritzacions temporals estaran encaminades al personal directament relacionat amb l'àmbit de l'esquí, com les estacions d'esquí, els hotels i restaurants i els establiments comercials de Canillo, Encamp, Ordino i La Massana.

El titular d'una d'aquestes autoritzacions no podrà canviar de sector econòmic ni sol·licitar la renovació del seu permís de treball, havent d'abandonar el país a la seva caducitat.

4. Quota per a Administracions i Organismes Oficials.

Les demandes cursades per les administracions o serveis oficials relacionats a continuació, gaudiran d'una autorització de sojorn i treball prorrogable i seran comptabilitzades fora quota.

- Administració pública i Entitats Parapúbliques.

- El personal docent necessari per a la dispensació de l'ensenyament públic al Principat d'Andorra.

- Els sacerdots de l'Església catòlica.

- Els representants diplomàtics, i funcionaris acreditats de les diferents administracions diplomàtiques.

En el cas que el titular d'una d'aquestes autoritzacions deixi de prestar els seus serveis per compte d'un d'aquests organismes i vulgui incorporar-se al mercat ordinari de treball, durant el període de vigència de l'autorització de Sojorn i Treball, haurà de tramitar una nova sol·licitud d'acord amb la normativa general.

5. Quota per a Equips Esportius.

Les sol·licituds cursades per les Federacions Nacionals, degudament autoritzades, amb la finalitat d'obtenir una autorització de sojorn i treball, que podrà ser prorrogable o improrrogable, segons el contracte entre el jugador i l'equip esportiu, (document que

haurà de presentar-se a l'Oficina de Treball), per a quadres tècnics o per a jugadors professionals, seran comptabilitzades fora quota, però subjectes a demanda prèvia.

En el cas que el titular d'una d'aquestes autoritzacions vulgui incorporar-se al mercat de treball ordinari, o en el cas que el seu contracte amb l'entitat esportiva quedi resolt, hauran de seguir la normativa general, tant de Quota com de nacionalitat.

Els jugadors d'entitats o clubs esportius amb caràcter "amateur" o afeccionat no poden acollir-se a aquest règim especial, i es sotmetran al règim general.

6. Quota per a Treballadors Fronterers.

S'acorda de comptabilitzar-los, però sense limitar-ne el nombre. Es considera treballador fronterer aquell estranger que treballa però que no resideix al Principat d'Andorra, sinó que resideix legalment en un municipi veí dins de França o d'Espanya, en el qual té el domicili habitual i al qual el treballador torna cada dia a pernoctar.

Podran optar a treballar en els diferents sectors econòmics i hauran de complir tots els tràmits administratius prop de l'Oficina d'Immigració, a l'igual que la resta de treballadors del Principat.

7. Quota d'Autoritzacions de Residents sense Treball.

Es fixa una quota zero per a aquest tipus d'autoritzacions.

Disposicions Addicionals.

Primera.

Totes les competències que el Decret de Bases sobre la immigració, de 26 de juny de 1980 i les disposicions que el complementen o modifiquen, atribueixen als Veguers, o a la Comissió Mixta d'Alt Nivell, corresponen, endavant, al Govern.

Segona.

Per a l'execució d'aquesta Llei s'aplicaran les normes aprovades junt amb la Quota d'immigració per a l'any 1992, que romanen en vigor.

Tercera.

El Govern establirà, per Reglament, els procediments i tràmits interns de l'Oficina d'Immigració i, si escau, els diferents impresos que hagin de presentar-s'hi.

Disposició Final.

Única. Aquesta Llei entrarà en vigor als quinze dies de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, el que suggeriria és que si hi ha un debat sobre la globalitat de la Quota d'immigració que ha presentat el Govern o sobre l'informe que en fa la Comissió de Benestar Social i, eventualment, després si hi ha lloc examinaríem quota per quota, si us sembla adient.

Si hi ha observacions de caire general, òbviament, la Sra. Ministra de Benestar Social té la paraula."

La M.I. Sra. Ministra de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa l'informe elaborat per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, el Govern voldria dir que recull tres de les parts d'aquest informe.

Concretament, a la pàgina 2, la Comissió legislativa proposa que la quota d'immigració que s'ha tramitat des del Govern com a Llei de Quota per a l'any 1993, la Comissió legislativa demana que abasti els darrers mesos de l'any que som; per tant, els darrers mesos de l'any 1993 i el primer semestre de 1994. El Govern manifesta el seu acord sobre aquest punt.

Pel que fa la reducció de quotes d'autoritzacions prorrogables, el Govern també manifesta el seu acord.

Finalment, pel que fa a allargar dins el temps les autoritzacions de sojorn i treball temporals, les que afecten a la temporada d'hivern 1993 i 1994, que la Comissió legislativa contempla en el full 4 del seu informe, a l'apartat 3, “Quota especial per a la temporada d'hivern”, el nou text que s'ha tramitat des del Govern en el Projecte de Llei de Quota, la quota d'hivern havia tingut la consideració, com havia vingut tenint-se cada any, des de l'1 de desembre fins al 30 d'abril.

La Comissió legislativa proposa que es consideri des del dia 15 de novembre fins al 15 de maig, és a dir, que ho allarga de 15 dies a cada punta de temporada. El Govern tampoc hi veu cap tipus d'inconvenient, sempre i quan això es tingui en compte en el moment de votar la totalitat del text, sigui quin sigui el que s'adopti, i no es decideixi que la llei entri en vigor al cap de 15 dies de la seva publicació en el Butlletí Oficial, perquè això ho dificultaria donat que avui ja estem als primers dies del mes de novembre i, per tant, això no podria entrar en vigor abans del dia 15 de novembre.

Ara bé, un cop presos en consideració aquests tres apartats, el Govern es reafirma amb el text, amb el Projecte de Llei de Quota d'Immigració que va ser presentat per a l'any 1993, que esdevindria, per tant, per als darrers mesos del 93 i primer semestre de 1994, i sí que demanaria que aquesta Cambra l'examinés. Que examini aquest text presentat pel Govern, tenint en compte que aquest text, si bé s'ha basat, normativament, jurídicament, en el Decret de bases sobre immigració de 1980 i amb les disposicions complementàries al Decret de bases sobre immigració del 25 d'abril de 1984, les ha recollit i les ha ordenat.

Crec que aquest text, per no entrar, per no aprofundir més encara ara el debat, en tot cas, aquest text no fa altra cosa que generar una gran economia administrativa i, a la vegada, garantir una seguretat jurídica per a tots els ciutadans, per a tots els andorrans i també per a aquelles persones que vinguin de fora i que hagin d'acollir-se a la normativa sobre immigració.

Per tant, demanariem des del Govern que aquesta Cambra examini el Projecte de Llei de Quota, tot i que quedi palès o deixant clar, per tant, que el Govern accepta aquests tres punts, als quals he fet referència, de l'informe de la Comissió legislativa. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Abans, potser, de passar la paraula a la Presidenta de la Comissió... Sobre les observacions que faria el Govern a l'entrada en vigor de la llei, potser seria bo d'unificar d'una vegada per totes el criteri i, en tot cas, ja fer-lo vàlid per a la sessió d'avui, i adoptar que entren

en vigor en el moment en què es publiquen en el Butlletí Oficial. Així, de fet, ja quedaria aquest tema subsanat, com és pràctica habitual a tots els Parlaments.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, la Comissió legislativa de Sanitat ha fet l'esmena a la totalitat de la Llei de Quota d'Immigració que ha presentat el Govern, pels motius esmentats en l'informe que acaba de llegir el Sr. Secretari del Consell. Crec que hi queda claríssim el per què s'ha votat aquesta esmena.

Pensem que si el Govern necessita reforçar alguns punts, ho pot fer perfectament amb el desplegament del Reglament actual. Penso que el que cal és una Llei d'Immigració com Déu mana, i no reforçar uns punts que sembla que canvien molt el control sobre immigració, perquè si s'apliqués el que hi ha fins ara també es podria fer.

Això és va mirar acuradament a la Comissió, i es va decidir presentar aquesta esmena perquè no aportava res o gairebé res al que actualment està vigent. O sigui, que poden continuar com ara perquè no crec que els canviï gaire aquesta Llei.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“M'adhereixo al que acaba de dir la Presidenta de la Comissió.

El que voldria comentar és el punt set de la Proposta de la Comissió, que parla de la quota d'autoritzacions de residents sense treball.

Posar el punt a zero, penso que no és una cosa que sigui beneficiosa per al país. Nosaltres teníem la Llei d'Immigració, teníem preparat per a aquesta gent una sèrie d'obligacions i una sèrie de precaucions que s'havien de complir. Però crec que els residents sense treball que venen al país, si bé aquesta gent estan ben assegurats a casa seva abans de venir aquí, són gent que porten un benefici al país, el que passa és que aquest benefici potser no hem tingut temps de xifrar-lo per saber exactament quin és el cost que poden representar per al país i quin és el benefici que poden donar al país. Crec que una gent que vingui aquí, a Andorra, a prendre el retiro, que vingui, a Andorra, a establir-se per passar sense treballar, no creen cap problema al país, i si compren un pis, compren un xalet o inclús viuen aquí, el que s'hauria de reglamentar és en quines condicions volem que aquesta gent vingui.

Jo, des de que estic en aquest Consell, és a dir, fa quatre anys, cada any que s'ha votat la quota d'immigració he dit: ara hem de posar una reglamentació per a aquesta gent, no els hem de deixar venir fins que no ho tinguem reglamentat. Penso que potser valdria la pena que miréssim en quines condicions hauríem de deixar venir a aquesta gent i que aquest Consell es pogués pronunciar.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Només voldria fer una crítica al Govern sobre el mateix punt, perquè ja és el tercer any consecutiu que passa aquesta quota zero i crec que d'una vegada s'hauria d'estudiar la possibilitat de veure com podem fer-lo obrir. Obrir-lo sense contraprestacions considero que es un error. Llavors crec que s'haurà d'estudiar la possibilitat de veure com ho podem solucionar.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Agafant el mateix raonament que han agafat els companys Cassany i Armengol, precisament la Comissió va redactar quota zero perquè la Llei de Proposició de Quota

d'Immigració 93 no portava cap paràmetre que pogués dir quins drets han de pagar —o el que sigui— els residents per poder viure aquí.

Llavors, com que nosaltres considerem que avui per avui no està segur que els residents aportin —els residents nous, perdoni— aportin una cosa positiva a Andorra, si no són els interessos individuals d'algú que té interès en què vinguin per vendre'ls-hi quelcom, pensem que és millor esperar sis mesos i que entri en vigor la transitòria segona, l'addicional segona que demana la llei que ha presentat la nostra Comissió i que està en tràmit parlamentari, que diu que abans d'accedir a que hi hagi més estrangers que vinguin a Andorra, i per regular de forma racional i sistemàtica l'entrada i l'estada al Principat d'Andorra dels ciutadans estrangers, si bé avui creiem que són necessaris, plantegen a la nostra comunitat greus problemes pel que fa la seva identitat nacional, les seves infraestructures i els seus serveis, i es per això que s'ha de tractar d'harmonitzar i buscar l'equilibri necessari entre els interessos individuals, que advoquen per una màxima permissió, autoritzant l'entrada d'estrangers i els interessos col·lectius, que aconsellen unes certes restriccions a aquest accés sobretot amb clara visió de futur.

Voldria dir a aquesta Cambra, ja que la nostra Comissió no ha tingut l'oportunitat de poder passar la Llei d'Immigració, que l'addicional tercera preveu que abans que aquesta Cambra es decideixi a acceptar més estrangers a Andorra, demanàvem al Govern que dugués a terme en un any els treballs següents: estudi estadístic i comparatiu dels sectors que generen demanda d'estrangers, estudi estadístic i comparatiu de l'impacte dels estrangers o de la immigració sobre les diferents necessitats socials, habitatges, escoles, hospitals, Seguretat Social i Servei Social, estudi econòmic del cost que generen la immigració i de la repercusió d'aquest cost en els pressupostos de l'Estat, estudi demogràfic que compregui la realitat migratòria amb totes les dades significatives i, després, decidirem si per a Andorra és un negoci que gent estrangers, si és beneficiós o no.

És ben evident que avui sí que és beneficiós, però és beneficiós per a uns interessos individuals, que de vegades no són els mateixos interessos d'Estat. Pensem que estem en un moment, penso que entrem en una campanya electoral, que per primera vegada a la nostra vida, tindrem l'oportunitat entre tots de dissenyar el model d'Estat que vulguem.

Aprofitaria abans per fer una reflexió. Deixem passar les eleccions i si el model que vota el poble andorrà és el camp qui pugui, doncs, mireu, jo seré una de les que votaré en contra, però m'hauré d'aguantar. Però doneu-nos l'oportunitat, almenys, de fer campanya i lluitar per veure si a Andorra podem tenir una visió de futur, saber si volem estrangers, si en volem menys i no per arrencar un tros de la nostra economia, comprometre el futur de l'altra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, com que, de fet, ja s'havia entrat en una discussió d'una quota concreta que era la de residències passives, m'ha semblat entendre que la Sra. Ministra demanava que és mantingués la proposta del Govern de Llei de Quota d'Immigració, amb les esmenes que ella acceptava de l'informe de Benestar Social, i que, per contra, la Comissió optava perquè es discuteixi sobre la base de l'informe que ha emès. Potser la millor manera de conduir la qüestió seria que el Consell es pronunciés sobre quina de les dues fórmules vol optar i, llavors, si hi ha alguna observació suplementària, que es vulgui fer en funció de la que es tria, doncs es faria en funció dels diferents capítols que componen aquesta Llei de Quota d'Immigració.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Només volia fer una pregunta al Govern, si és que estan en el pla pràctic que cada dia tenen els empresaris amb la contractació de gent, voldria saber si el fet d'aprovar una o aprovar l'altra, quins problemes pràctics pot portar a nivell de la incomoditat dels empresaris en el moment de demanar permisos.”

La M.I. Sra. Ministra de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Per contestar al Sr. Dalleres. Contestant a la seva pregunta, concretament ens demana quins problemes pot portar als empresaris. Són uns; d'altra banda, hi ha uns problemes que poden portar-se al país en general.

En un sector d'empresariat concret si no s'adoptés cap text de quota, portaria un problema concret pel que fa a les autoritzacions per a la temporada d'hivern. La temporada d'hivern de la qual acabem de parlar i que en principi es deia que havia de començar ja no l'ú de desembre, com havia vingut començant els altres anys, sinó que aquest any comencés el dia quinze de novembre, és a dir properament. Això fa que per a tot un sector d'empresaris, per a un sector del país important, és important adoptar una quota de temporers d'hivern; això d'una banda.

D'altra banda, l'informe que ha elaborat la Comissió legislativa de Benestar Social i Sanitat d'aquest Consell General, demana que es mantinguin en vigor les fórmules que s'havien retingut l'any passat al text de la quota per a l'any 1992. Això comporta un cert problema pel que fa a les nacionalitats de les persones que poden venir a treballar a Andorra. Efectivament, el text de la quota de l'any passat va ometre, per a unes quotes determinades, de precisar quines havien de ser les nacionalitats de les persones que venien a treballar a Andorra. Aquest any s'ha intentat corregir l'errada, i crec que s'ha aconseguit amb el text que s'ha presentat, precisant que les persones que tenen lliure entrada per treballar a Andorra, i que han de caure dintre de les quotes que hi ha previstes a tal efecte, no poden procedir d'altres llocs que de la Comunitat Econòmica Europea i de l'EFTA dels països de lliure mercat.

D'altra banda, hi ha un punt important que caldria veure jurídicament si pot reportar-se, és a dir, si pot mantenir-se en vigor o no el text de l'any passat pel que fa a les baixes definitives del país. Les baixes definitives del país generen un complement de quota important que es pot utilitzar, en tot cas, en el cas de que tots sabem que ens trobem en certa recessió econòmica, però tots confiem a la vegada que aquesta recessió econòmica comenci a acabar-se i que, per tant, comenci un cert aixecament econòmic. Llavors, en el cas que es necessiti un petit complement de quota, és útil considerar les baixes definitives del país per obrir una nova quota.

D'altra banda, és important considerar les càrregues socials que certa immigració pot comportar al país. És important tenir-ho en compte i fer unes exigències, encara que sigui de manera provisional, m'atreveixo a dir, esperant l'entrada en vigor de la Llei d'Immigració definitiva, però és important d'exigir uns habitatges dignes per a qui vulgui efectuar reagrupament familiar.

D'altra banda, el reagrupament familiar havia estat fins avui de sis mesos; en la Llei de Quota que avui el Govern demana que aquesta Cambra examini, el reagrupament familiar es

raporta a dotze mesos. D'altra banda, també és preveuen uns controls socials, que fins ara no s'havien portat a terme, uns informes socials abans d'autoritzar-se el reagrupament familiar.

Finalment, hi ha una part potser més de seguretat jurídica pel que fa al motiu de delegacions d'anul.lacions i de degradacions de les diferents autoritzacions. S'ordenen i es diuen en veu alta, contràriament al que passava fins ara que estaven contemplades en un text que datava del 1984, que no havia estat mai contemplat; contemplat sí, perdó, havia estat respectat, però vull dir que no havia estat mai publicat.

Un altre punt que conté la Quota d'immigració que és demana des del Govern que s'examini en el Consell i, dic bé, en espera de l'aprovació de la Llei d'Immigració definitiva, és que es mantingui l'exigència de la inscripció dels immigrants, en primer lloc, a Immigració abans que s'inscriguin a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, perquè sinó això genera una part de persones que poden treballar a Andorra i que no hi estan assegurades.

D'altra banda, també és important exigir la inscripció dels immigrants a l'Oficina d'Immigració abans que es puguin escriure a les escoles, abans que puguin anar a establiments públics determinats, abans que es puguin inscriure en els propis Comuns.

El text de Quota d'immigració que presenta el Govern regula —dic bé, crec que és la tercera vegada que ho dic i no em voldria fer pesada al respecte—, però de manera provisional, en espera de l'aprovació de la Llei d'Immigració, tots aquests aspectes que creiem que són bons de regular perquè, com ja he dit abans, a la vegada generen certa economia administrativa. I una última cosa quant a l'economia administrativa: la Llei de Quota diu clarament quins són els documents que es necessiten, és a dir, és una reorganització, és una reordenació, i, a la vegada doncs, genera seguretat jurídica.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, la Sra. Maria Reig, però senyalo que, de fet, ens hauríem de pronunciar sobre un o l'altre text. La Senyora Ministra, com és el seu deure, ha fet una brillant argumentació del text que ha presentat el Govern; la Sra. Presidenta de la Comissió de Benestar Social també farà una brillant argumentació de la seva ...”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“No, no, jo la faré curta, tranquil.”

El Sr. Dalleres ha preguntat quins problemes pot comportar votar el text que la nostra Comissió proposa. Li puc contestar que estigui ...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, crec que és important contestar a aquesta pregunta.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“És que ella no ho ha contestat. La Sra. Ministra ha fet una exposició de la llei i aquest senyor pregunta una altra cosa. Quins problemes pot portar el votar aquesta quota proposada per la Comissió? Contesta: crec que la Comissió legislativa ha estat suficient responsable, tant en relació a la gent que treballa al país que no es troba sense treball, com a l'empresari que necessiti cobrir aquests llocs de treball puntuals durant sis mesos, que representa aquesta quota de treballadors de l'esquí que l'ha deixat completament igual que la que presentava el Govern. O sigui que, Sr. Dalleres, estigui tranquil. Els empresaris penso que, si són solidaris,

primer agafaran una persona d'aquestes d'Andorra que estan sense treball actualment, que anar-se'n a buscar una altre.

Segona pregunta o segona resposta a la Sra. Ministra. L'exposició que acaba de fer, Sra. Ministra, em sembla fabulosa, però penso que per a això ja té armes actualment per poder-ho fer i tampoc ho fa. Diu vostè que s'acaba la recessió; jo li puc dir que del maig cap a aquí han calgut més llocs de treball que del maig a cinc mesos endarrera. Després diu que aquesta llei no li permet poder parlar de gent de fora de la Comunitat; el nostre informe parla d'EFTA i de Comunitat Europea, parla d'habitatges i reagrupament familiar.

Sra. Ministra, cregui'm. Tot el que vostè vulgui fer amb aquesta llei, els reglaments, si es despleguen, també li permeten fer, el control de les escoles també li poden permetre fer sense haver de fer una llei. Si vostè té una mica d'imaginació el Govern també pot controlar, pot fer inscriure la gent a la Seguretat Social, pot controlar les escoles perquè avui, el Consell és sobirà i el Govern també.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, crec que ja estem perfectament il·lustrats sobre el contingut de l'una i de l'altra proposta de llei. Llavors, demanaria que el Consell es pronunciés: la proposta 1 seria la proposta del Govern, i la proposta 2 seria la proposta de la Comissió de Benestar Social.

Començaríem doncs. El que afegiria és que després, quan s'adoptés l'una o l'altra, si pot haver-hi algun petit correctiu ho examinèssim de totes formes. És a dir, de fet hem de triar el text que eventualment podem esmenar, si és que li sembla a un sector de Consellers o al propi Govern que estaria d'acord en adoptar aquell text, però demanaria que s'introduís alguna... Però primer hem de triar el text. D'acord?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Solament una qüestió. El text que proposa el Govern seria una de les solucions però incorporant, suposo, les esmenes que ja han acceptat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Prèviament acceptades, sí. La Sra. Ministra estaria d'acord en aquest plantejament. És a dir, el text 1 seria el text esmenat amb l'acceptació que hi ha dels tres punts que ha esmentat la Sra. Ministra i que després recordaré, i el text 2 seria la proposta que ha fet la Comissió legislativa de Benestar Social.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Per aclarar una mica al Sr. Enric Dolsa. El que la Llei d'Immigració, de Quota Immigració 93, que proposa el Govern demanant que es recullin una sèrie de suggeriments, ja ho poden fer ara, via reglament ja ho han de fer. El que passa és que no ho fan, però ja ho poden fer. No cal que inventin una llei, per favor, ja ho podeu fer.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Crec que és millor que el Consell es pronunciï i no allargarem més el debat. Queda clar que el punt 1, seria la proposta del Govern amb les esmenes que accepta ja el Govern d'incorporar de l'informe de la Comissió de Benestar Social, i la proposta 2 seria la proposta de la Comissió de Benestar Social.”

El M.I. Sr. Josep Areny:

“La 2.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“La 2.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“La 2.”

El M.I. Sr. Miquel Naudi:

“La 2.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“La 2.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“La 2.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“La 2.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“M'abstinc.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“La 1.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“La 1.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“M'abstinc.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“M'abstinc.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“La 1.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“La 2.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“La 2.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“La 2.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“La 2.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“M’abstinc.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“La 2.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“La 2.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“La 2.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“La 2.”

El M.I. Sr. Antoni Jordi:

“La 2.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: tres vots a favor de la proposta número 1, setze a favor de la proposta número 2 i quatre abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Haviem deixat la possibilitat al Govern per si volgués suggerir algun correctiu. De fet, crec que hem de constatar que estem, efectivament, en un període de recessió econòmica important i que, com deia la Sra. Presidenta de Benestar Social, farà falta una certa solidaritat a nivell del mercat del treball per col·locar els propis nacionals i els propis residents d’anys al país.”

La M.I. Sra. Ministra de Benestar, Sanitat i Treball:

“Molt concisament, Sr. Síndic, gràcies.

Tant sols voldria dir que ara li pertoca a aquesta Cambra decidir el què del text d’immigració, evidentment. Però el que sí que voldria deixar clar és que no he volgut contradir en cap moment el fet de que no estéssim —desgraciadament, crec que tots ho constatem—, en un període de recessió econòmica. Només he dit —i sí que ho vull reafirmar, doncs— que cal pensar potser que en un futur proper —almenys he dit també que tots ho desitgem—, comencem a sortir-ne. I era en aquest cas on anaven el meus anhels, però en tot cas és a aquesta Cambra a qui li pertoca pronunciar-se.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“La Sra. Maria Reig, i ja tancaríem aquí el debat, donant per aprovada la quota presentada per la Comissió de Benestar Social.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sra. Ministra, penso que el Consell sempre pot votar una quota suplementària, no? Però primer mirem si s’esgota aquesta que hem votat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord, passariem al punt següent de l’ordre del dia, el punt número 5.”

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per fer front a les despeses derivades de l’estància de dos joves en un centre adequat assenyalat per la Direcció de Justícia Juvenil de la Generalitat de Catalunya.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“Demana al Sr. Secretari que llegís l’informe elaborat per la Comissió legislativa sobre aquest Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari presentat pel Govern.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha tramitat el Projecte de Llei de Crèdit extraordinari per a fer front a les despeses derivades de l’estància de dos joves en un centre adequat assenyalat per la direcció de justícia juvenil de la Generalitat de Catalunya, publicat per Edicte de data 29 de juliol de 1993 i, d’acord amb allò que estableix l’article 67, apartat 1r. del Reglament del Consell General, sotmet a la consideració de la M.I. Assemblea el present:

Informe:

1. Dins del termini fixat per l’article 64, apartat 2n. del mateix Reglament no ha estat presentada cap esmena particular al Projecte de Llei.
2. Per la seva part, aquesta Comissió legislativa ha procedit a l’examen del text articulat i ha acordat d’informar-lo favorablement, tot efectuant les següents esmenes:

Esmena número 1 de modificació.

La denominació del projecte de llei ha de ser la següent:

“Projecte de Llei de Suplement de Crèdit per a fer front a les despeses derivades de l’estància de dos joves en un centre adequat assenyalat per la direcció de justícia juvenil de la Generalitat de Catalunya”.

Esmena número 2 de modificació.

L’article primer ha de quedar redactat de la manera següent:

“Article primer. S’aprova un suplement de crèdit d’un import de 5.360.000 pessetes al compte pressupostari 73.491.60 destinat a fer front a les despeses derivades de l’estància de dos joves en un centre adequat”.

Motivació esmena 1 i 2:

El compte pressupostari 73.491.60 no és de nova creació, ja que té una assignació pressupostària dins el pressupost de l’any 1993 de quatre milions de pessetes. Per tant, s’hauria d’haver sol·licitat l’aprovació d’un suplement de crèdit.”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“Només era per dir que el Govern accepta aquestes esmenes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, doncs donaríem per aprovat aquest projecte de llei de crèdit extraordinari amb les esmenes que ha presentat la Comissió, amb assentiment del Consell? Per assentiment del Consell.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Estic molt d'acord amb això. Només vull fer una remarca. Em sembla que paguem un preu molt elevat per l'estància d'aquestes dues persones soles i potser que el Govern ho podria negociar una mica millor, perquè realment és una cosa astronòmica aquesta xifra per a dues persones soles.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Haurem de vigilar que no hi hagi massa delinqüència en aquest país, perquè el dia que s'incrementi una mica la delinqüència potser ens arruïnarem.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Voldria fer una pregunta: aquests delinqüents, són delinqüents de pas, o són andorrans o residents al país?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, a part que no tingui la Sra. Ministra o el Sr. Josep Casal la informació, se'ls podria fer arribar als Srs. Consellers.”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“Gràcies, Sr. Síndic.”

En tot cas, dins la memòria justificativa que presenta el Govern en la demanda d'aquest crèdit extraordinari queda suficientment reflectida la motivació, del per què el crèdit extraordinari. En tot cas, pot ser que els MM.II. Consellers s'ho llegeixin, perquè hi figura concretament el nom de les persones i potser, no seria massa ètic dir-ho davant de la Cambra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, doncs ha quedat aprovat aquest projecte de llei de crèdit extraordinari i passariem al punt següent de l'ordre del dia, que és el punt número sis.”

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per a l'adequació dels locals destinats a l'Administració de Justícia.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“De fet, crec que el millor en aquest cas serà, vista la importància d'aquest tema, informar oralment. La Comissió Permanent ha vist necessari incloure aquest projecte de llei de crèdit extraordinari vista la urgència que revesteix la posta en marxa del Palau de Justícia que, òbviament, com marca la pròpia Llei Qualificada de Justícia, s'hauria de posar en funcionament a partir del 2 de gener del proper any.”

De fet, no ha estat informat per escrit per cap Comissió, però l'acord que demana la Permanent al Consell seria de donar foc verd a aquesta demanda de crèdit extraordinari per part del Govern; a aquesta concretament.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Voldria demanar per quants anys s’ha contractat aquest lloguer?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demanaria potser al Ministre de Serveis Públics, si pogués donar una mica d’informació sobre aquest tema, doncs crec que preocupa a bastants Consellers, com és lògic.”

El M.I. Sr. Ministre de Serveis Públics:

“Gràcies, Sr. Síndic.

No sé per quan temps hem llogat aquest local. No ho tinc avui al meu abast aquí; si cal li contestarem per escrit.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“La meua pregunta anava en el sentit de, segons el lloguer que es pagui i segons el temps que s’hagi contractat aquest lloguer... Clar que, vista la urgència, de moment s’havia de sortir del pas. Però jo em demano si en casos així no és preferible que el Govern compri i edifiqui els seus propis locals per a la Justícia, perquè amb els comptes que he fet, això, en deu anys, em sembla que se’n va molt amunt.”

El M.I. Sr. Ministre de Serveis Públics:

“Gràcies, Sr. Síndic.

El preu del lloguer... Disculpi, però és un capítol que depèn de Presidència, i llavors no està a l’abast dels aquí presents del Govern. Aquest edifici, com ha dit vostè molt bé abans, Sr. Síndic, necessita estar obert i estar a la disposició de la Justícia en un espai de temps molt breu. Podria explica-los-hi com hem vingut fins aquí per donar-los-hi una explicació de com hem arribat, però potser...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“En síntesi, en síntesi.”

El M.I. Sr. Ministre de Serveis Públics:

“En síntesi, el que faré potser és un resum per saber en quina situació estem avui. Avui hem obert el plec de bases de les empreses i el dia 10 de novembre, el dimarts vinent, ho passarem pel Govern i donarem a l’empresa adjudicatària l’adequar l’edifici que tenim contractat per aquesta finalitat. Es preveuen uns tres mesos, més o menys, de termini per tenir l’edifici totalment equipat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Hi ha tres paraules més demanades, el Sr. Garrallà, el Sr. Enric Dolsa i el Sr. Antoni Armengol. Llavors demanaria que el Consell es pronunciés sobre l’aprovació d’aquest crèdit extraordinari.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només una pregunta també al Conseller de Serveis Públics, que en aquest cas potser em podrà contestar perquè potser li pertoca més directament: el cost total de les obres per a la remodelació d'aquest edifici, a veure si ens el pot dir. Després, a nivell del Govern, a veure si realment no hi havia una altra possibilitat de poder fer un Palau de Justícia en un altre lloc potser molt més econòmic. Avui s'estan perdent per aquí uns locals per als quals estem pagant uns lloguers; això, el Govern ho ha discutit o no?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sr. Ministre, abans potser de respondre al Sr. Garrallà, demanaria al Sr. Enric Dolsa i al Sr. Antoni Armengol si volen intervenir per si hi ha algun suplement d'informació a demanar al Sr. Ministre, i que pogués respondre globalment i que el Consell es pogués pronunciar sobre aquest tema definitivament.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Solament, a part que em sembla molt greu que no es sàpiga per quants anys ho tenim llogat, em sembla excessivament greu, el que voldria saber també és a veure si és veritat que el lloguer és de 3.200.000 pessetes, a veure si és cert. Una altra pregunta que voldria fer és com és que amb uns locals que tenim, que a l'any 91 es va pagar un traspàs de 100 milions de pessetes, que avui els tenim tancats i que en paguem, si no recordo malament, 500.000 pessetes mensuals i que, més o menys deuen fer la mateixa superfície, per què no s'ha pensat fer-ho allí. Aquest matí parlàvem de transferències, i resulta que tots ens hem d'estacar aquí la corbata, i ara resulta que els llencem de mala manera. Llavors això a mi em sembla molt greu.

Ja li dic, voldria saber abans que s'acabi aquesta sessió, per quants anys està llogat, facin un truc al Govern. Voldria, almenys, la màxima clarividència possible sobre el tema, o sinó, llavors, no ho posin en l'ordre del dia i no ho demanin.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Antoni Armengol suposo que també vol demanar més informació i llavors demanariem al Sr. Ministre si ens pot respondre a la mateixa.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Vaig en el mateix sentit que el Sr. Garrallà i el Sr. Dolsa. Com ha dit el Sr. Dolsa, tenim uns locals tancats des de fa x temps. A mi se m'ha comentat que en aquests locals no s'hi pot adequar la Justícia però, en contrapartida, semblaria que s'hi podria adequar un Ministeri. Llavors, no sé per què no es pot lligar una cosa amb una altra. Considero que és inadmissible que el Govern o el Consell, disposant de terrenys de propietat, anem a llogar locals per un temps de 5 o 10 anys amb unes inversions elevadíssimes. Jo, personalment, només puc oposar-m'hi.”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“Gràcies, Sr. Síndic.

He demanat la paraula simplement per puntualitzar, perquè no s'interpretin malament les coses. Nosaltres hem vingut aquí amb la informació mínima del crèdit extraordinari i en

cap cas hem dit que no tindriem o que no teníem el preu del lloguer. El Sr. Ministre de Serveis Públics ha contestat que no hi havia cap problema inclús per contestar-ho per escrit i ara farem el que diu vostè, si és que encara hi arribem, per saber el preu.

En tot cas, la demanda del crèdit extraordinari és simplement seguint una demanda d'adequació d'uns locals de la Justícia d'una manera urgent. El Govern el que demana simplement és que es voti aquest crèdit per tal d'adequar uns locals per dotar a la Justícia d'aquests locals. Aquesta és la primera part de la pregunta. No penso que tingui res a veure el preu del lloguer i la durada amb què el Govern hagi decidit uns o altres locals per dotar a la Justícia d'uns locals adequats.

En tot cas, repeteixo, la pregunta que heu fet serà contestada òbviament, però en aquests moments no disposem de la informació.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies, Sr. Síndic.

A part del detall, que penso que és obvi que es demani, voldria preguntar al Govern, que segons la Llei de Finances, el Cap de Govern pot disposar en aquest cas del 5% del pressupost d'inversió de l'Estat i si és aquest el cas, voldria saber si aquesta quantitat s'ha exhaurit o si se n'ha disposat per un altre concepte, perquè entenc que la formulació d'alguns d'aquests crèdits fóra inadequada en aquests moments. Una altra cosa és si el 5% s'hagués exhaurit. Això és el que pregunto i en tot cas em permet que després pugui complementar informació, Sr. Síndic. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Josep Casal ens pot informar sobre el tema?”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“Bé, jo tampoc dispenso actualment de total la informació de com està la utilització per avenços de fons del 5% al que fa referència el Sr. Conseller.

En tot cas, davant la urgència d'aquesta obra, el que sí que ha fet el Govern és avançar tràmits per tal que els locals siguin adequats el més ràpidament possible, en saber que d'aquí a pocs dies —concretament, em sembla que és demà— s'obren els plecs de bases d'adjudicació d'aquesta obra. Això vol dir que s'ha iniciat absolutament tot per avançar-ho. En cas que el Consell no aprovi aquest crèdit extraordinari, no li puc contestar ara si en el 5% encara hi cap.

Una vegada més, recullo la pregunta i contestarem per escrit si fa falta, no hi ha problema, però és que no tenim tota la informació en aquests moments.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Molt breument, gràcies, Sr. Síndic.

Que s'entengui ben bé que no és amb cap esperit de polèmica, ni molt menys. En tot cas, semblaria que si no s'hagués exhaurit el 5%, el Govern hauria pogut adequar els locals de la Justícia en funció del què li permet la llei.

Això és el que volia dir i que, per tant, si no estan adequats avui i no s'hagués exhaurit el 5%, en tot cas, no és per falta de l'acord del Consell General sinó que és per, en aquest cas, falta d'acord del Govern. Gràcies.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només vull demanar si el Ministre de Serveis Públics em pot contestar la pregunta que li he fet: quin cost estimatiu tenien totes les obres de remodelació, d'adequació d'aquest edifici.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Dolsa, el Sr. Antoni Armengol i després el Sr. Ministre de Serveis Públics perquè respongui a la totalitat de les preguntes que se li formularan.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Em permetrà, Sr. Síndic, que estigui meravellat. Estic meravellat perquè no sabem què ens costa el lloguer, no sabem el termini —ho he demanat i no se m'ha contestat, Sr. Ministre—, no sabem per quin termini de temps està llogat, no sabem si el 5% està utilitzat, igual que jo, com a Conseller General, fa molt temps que tampoc sé el dèficit d'aquest país.

És a dir, que el que demano és: a veure, què sabem?”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, el que no voldria, en primer lloc, és que s'interpretés el debat sobre aquest tema com si nosaltres volguéssim entorpir que la Justícia comencés a funcionar en uns locals adequats. No és aquesta la meva pretensió ni crec que sigui la dels demés companys que fem part de la Comissió de Serveis Públics.

Segons les informacions que he sabut, semblaria que els locals els tenim llogats per 10 anys, si el preu és d'uns tres milions de pessetes al mes, aviat està calculat: se'n va sobre uns 300 milions en 10 anys. I si les obres valen uns 80 milions, ens en anem a uns 400 milions de pessetes. Crec que amb 400 milions de pessetes podríem començar a adequar un Palau de Justícia nostre.”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“He demanat la paraula, Sr. Síndic, simplement per al·lusions en referència a les preguntes que ha fet el Sr. Dolsa.

Només voldria recordar una cosa. Estem discutint una demanda que fa el Govern d'un crèdit extraordinari per a la Justícia, per adequar uns locals per dotar a la Justícia d'uns locals.

És obvi que estem lligant moltes preguntes directament relacionades amb aquest crèdit extraordinari que vostè, Sr. Dolsa, ha d'entendre que no tenim la informació aquí, en aquests moments, perquè no és objecte de la demanda d'aquest crèdit extraordinari.

En tot cas, en la liquidació dels comptes, quan s'examina la liquidació de comptes de Govern, allí es veurà la utilització del 5%. Les altres preguntes que m'ha fet, òbviament, ara no les puc contestar perquè no dispo de la informació en aquests mateixos moments. Repeteixo, Sr. Síndic, recollim la pregunta i el Govern la contestarà per escrit, no hi ha cap problema.

L'objectiu de demanar aquest crèdit extraordinari és simplement dintre d'un esperit de transparència de cara a les liquidacions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, crec que per no prosseguir amb aquest debat... No, ja deixaré respondre, però voldria puntualitzar una mica perquè, independentment de que entenc que es puguin fer greuges als Srs. Ministres en aquest aspecte per una falta d'informació sobre un tema que avui dia estava a l'ordre del dia d'aquesta Cambra, no deixa de ser que el tema de fons és un altre i no l'hem d'obviar.

El Palau de Justícia és una necessitat imperativa a les altures que estem avui que, com he dit abans, estem a dos mesos del termini d'entrada en funcionament de la nova Justícia. Obviament, com tots sabeu, gran part d'aquesta Justícia actualment està ubicada al que eren abans els edificis de les antigues Vegueries Francesa i Episcopal, i pel que fa a l'altra part de Justícia està ubicada en locals de l'Administració i aquesta, diguéssim, posa un problema menys urgent.

El que sí que és segur és que hi ha un compromís moral de fet, amb els actuals llogaters de les respectives ex-vegueries, que són les futures Ambaixades i Consulats francès i espanyol, d'alliberar els locals de les Batllies a finals d'aquest any. Llavors, no vull deixar de costat el fet de que potser hi ha hagut a nivell del procediment i a nivell de la utilització de béns de fons potser unes certes mancances. D'això, s'en pot discutir.

El que vull posar en evidència és que no perdem de vista el problema de la ubicació del tercer poder de l'Estat, que actualment està ubicat en uns locals en els quals ja no pot continuar residint, per dir-ho d'alguna manera. D'acord que l'altre aspecte del debat d'avui és molt important i és sumament interessant, però la necessitat aquesta, quasi diria fisiològica i biològica, que té la Justícia de poder-se ubicar en uns locals propis també l'hem de tenir en compte.

Llavors, si voleu prosseguir el debat, ja li donarem una mica més de peu i, per al·lusions, tornaré a fer un tomb de pista, que seran per ordre el Sr. Garrallà, després el Sr. Dolsa i després el Sr. Armengol. El Sr. Aleix, perdó, que abans, efectivament, havia demanat la paraula i no havia intervingut. Com deia, podríem tancar les intervencions sobre aquest tema i pronunciar-nos sobre l'altre. Llavors hi ha el Sr. Aleix, després el Sr. Garrallà, el Sr. Dolsa, el Sr. Antoni Armengol i acabarà el Sr. Albert Pujal, que no ha intervingut fins ara.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El que volia fer aquí és una petita anàlisi. Crec que la responsabilitat d'Estat que ens ha portat la Constitució ens fa que haguem de fer un Palau de Justícia i que, doncs, s'hagi d'ubicar el local.

Si el Govern ha esdevingut l'Executiu, la responsabilitat del lloguer, del quàntum del lloguer, del quàntum del temps del lloguer, li correspon al Govern i ja en el seu dia el Consell el podrà fiscalitzar. El plantejament que avui comporta debat aquí, fora de lloc, és perquè es demana un crèdit extraordinari per adequar aquests locals que, pel que entenc, ja estan llogats i, pel que entenc, ja està fet, perquè això ja se li va dir al Govern que ho fes. Llavors avui aquí tampoc s'havia d'entrar a debat per saber el temps de l'arrendament, ni la quantitat que ens costa l'arrendament. El problema que tenim avui aquí és un crèdit extraordinari per adequar el que ja tenen llogat, que el Govern ja ha fet amb la responsabilitat que li corresponia com a tal Executiu.

El problema que ha sol·levat abans el Sr. Ramon Canut és que si potser s'hagués plantejat amb un avenç de fons des de Presidència amb un decret, no hauríem entrat avui en un debat aquí, de saber on s'havia de fer el Palau de Justícia. Perquè on s'ha de fer el Palau de Justícia és un debat polític que un Govern en un moment donat, o en un moment determinat, haurà de plantejar-se la possibilitat. Això és una possibilitat de l'Executiu, que ell ho ha de determinar i que després l'únic que hem de fer nosaltres, el legislatiu, és votar o recolzar una acció de Govern. Crec que el que no hem de fer aquí és avui posar-nos nosaltres a fer de propis Ministres, llogant, si barat o si car, perquè això és una feina que li correspon al Govern. És el que volia dir."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"Té raó el Sr. Aleix, però em sembla que també tenim el dret de demanar tota la informació que nosaltres creiem oportuna. Em sembla que aquí els Consellers només han fet això fins ara, demanar informació, i podem estar d'acord o no podem estar d'acord després amb el que ens digui el Govern. I, ara, per tercera vegada li demanaré al Ministre de Serveis Públics si em pot dir el cost estimatiu de les obres."

El M.I. Sr. Ministre de Serveis Públics:

"Gràcies, Sr. Síndic.

A l'origen, nosaltres havíem calculat un preu de 80 milions de pessetes. Ara bé, les ofertes ens han arribat avui, estàvem obrint aquesta tarda els preus. No sé quant ens proposaran les empreses. Si cal els hi fem arribar per escrit, no hi tenim cap inconvenient, no hi tinc cap problema en què hi hagi una transparència total en aquests crèdits extraordinaris. No ho vam demanar per aquest de crèdit extraordinari, sinó que tots els volíem portar."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"No, Sr. Ministre, és igual. Si no ens ho envia ja ens n'assabentarem per la premsa, és igual. Gràcies."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, solament és per al·lusions perquè no puc acceptar la resposta que m'ha donat el Ministre de Finances que diu que estem fent preguntes que no venen al cas. Recordo, per exemple, el BB Club quan es va pagar el traspàs, quan es va fer el lloguer, que jo no hi estava d'acord, però en aquell moment —si no recordo malament— el Ministre de Finances, el Sr. Jaume Bartumeu, aquell dia ens va dir amb tota claretat quan havien pagat de traspàs i quan es pagava de lloguer.

Llavors, això és una altra cosa, em diu que això ja ho veurem en la liquidació de comptes i li recordo, Sr. Casal, que en la liquidació de comptes és possible que ni vostè ni jo estem en aquesta Sala."

El M.I. Sr. Albert Pujal:

"Bé, això d'intervenir tard comporta que et prenen la intervenció; la meua intervenció la fet en Miquel Aleix. Penso que el debat que s'està fent pot ser molt apassionat però no és el d'avui. Avui se'ns demana de votar un crèdit extraordinari per als locals de Justícia, és una prioritat d'Estat. Les mancances o altres coses que pugui haver-hi en la negociació d'aquest local, penso que són uns locals dignes. En aquest aspecte potser abonaria la tria que ha fet

el Govern, però també entenc que no em pertoca fer-la a mi. Entenc que el Govern ha de decidir on i com fa el Palau de Justícia i, vist el temps que estem, d'aquí a dos mesos l'Administració andorrana de Justícia s'ha d'instal·lar en un edifici unitari. No voldria allargar el debat. Jo donaria la confiança al Govern pel que fa el crèdit aquest.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Només, i sense cap ànim de relleçar una polèmica, a una pregunta que havia formulat el Sr. Canut, concretament sobre l'avenç de fons, sí que podem informar a l'Assemblea que aquest avenç de fons, concretament, per al tema de la Justícia, de 80 milions, es va fer el 22 de juliol.

Nosaltres, òbviament, tenim un avantatge sobre els senyors del Govern, és que estem més a prop dels nostres arxius. Però, de fet, aquesta quantitat ja està disponible des del mes de juliol i pot ser utilitzada ja per adequar els locals i avui l'únic que fem és regularitzar aquest avenç de fons.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Moltes gràcies, Sr. Síndic.

Gràcies per haver dit que el crèdit aquest s'havia demanat en data 22 de juliol...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, l'avenç de fons, el decret d'avenç de fons. El crèdit extraordinari es va demanar, em sembla, fa un mes; a principis de setembre, em sembla.”

El M.I. Sr. Ministre d'Educació, Cultura i Joventut:

“Únicament, perquè és molt maco de poder reprotxar al Govern que no vol donar la informació —a mi em sembla que en cap moment s'ha dit que no es volia donar la informació—, però només vull recordar que hi ha la possibilitat i hi ha hagut temps suficient, en tot cas, per demanar aquesta informació per escrit. Avui fóra aquí i el Govern podria informar. Era únicament per precisar aquest punt.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el projecte de llei es va portar el 29 de juliol. També ho hem de dir en honor a la veritat, ho acabem de verificar. Però, òbviament, hi han hagut les vacances, hi han hagut d'altres temes legislatius més urgents. Però, de fet, l'avenç de fons, el decret d'avenç de fons i les disponibilitats ja hi són des del mes de juliol, des de, concretament, el 22 de juliol.

Bé, llavors l'únic que ens quedaria per fer és regularitzar aquesta situació. Demanaria si s'aprova la Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari referent a l'adequació dels nous locals de la Justícia. S'aprova per assentiment i passariem al següent punt de l'ordre del dia. Perdó? Votació?”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Votació o no, Sr. Síndic, però jo personalment no l'aprovo.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors seria amb la desaprovació, no sobre la finalitat, sinó sobre el procés que s'ha seguit, no? Llavors s'aprova per majoria, esmentant que els Srs. Enric Dolsa, Josep Garrallà

i Antoni Armengol hi han manifestat... Prefereix una votació? Doncs, endavant. Una votació, una de més.”

El M.I. Sr. Josep Areny:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Sí.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Sí.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“No.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“M’abstinc.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“No.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“M’abstinc.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“M’abstinc.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“No.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Sí.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, però amb explicació de vot, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Antoni Jordi:

“Sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si el Sr. Canut vol fer l'explicació de vot.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“He votat que sí a la demanda de crèdit extraordinari perquè la responsabilitat d'Estat a nivell del poder judicial sigui exercida convenientment.

En aquest sentit, he votat que sí, però he votat que sí sense saber la pregunta que he formulat al Govern sobre el que preveu la Llei General de les Finances Públiques en relació a la capacitat que té el Govern del 5% del pressupost d'inversió a lliure disposició amb avenç de fons.

Penso que com que hi ha d'altres crèdits extraordinaris aquí plantejats, amb els demés em veuré en una obligació potser diferent. No se m'ha contestat i no entenc el plantejament pressupostari amb aquest efecte. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaríem al següent punt de l'ordre del dia... Perdó, el resultat de la votació, que l'haviem obviat.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 16 vots favorables, 3 vots negatius i 3 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser que féssim una breu interrupció de 5 minuts i mirariem de reprendre en una última etapa la resta de l'ordre del dia.”

Se suspén la sessió a dos quarts i deu minuts de set del vespre.

Es reprén la sessió a tres quarts i cinc minuts de set del vespre.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Prosseguirem amb el següent punt de l'ordre del dia, el punt número 7.”

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei sobre les Condicions per a l'Exercici de l'Activitat de Transport i de Disposicions en Matèria Social en el Sector del Transport per Carretera.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Com procedim per costum, el Sr. Secretari llegirà l'informe de la Comissió d'Indústria i Comerç al respecte.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha tramitat el Projecte de Llei sobre les Condicions per a l'Exercici de l'Activitat de Transport i de Disposicions en Matèria Social en el Sector del Transport per Carretera, publicat per Edicte de data 24 d'agost de 1993 i, d'acord amb allò que estableix l'article 67, apartat 1r del Reglament del Consell General, sotmet a la consideració de la M.I. Assemblea el present,

Informe:

1. Dins del termini fixat per l'article 64, apartat 2n., del mateix Reglament no ha estat presentada cap esmena particular al Projecte de Llei.
2. Per la seva part, aquesta Comissió legislativa ha procedit a l'examen del text articulat i ha acordat informar-lo favorablement, tot formulant les esmenes que es detallen a continuació:

Esmena núm. 1. A l'article 14, apartat 7, de modificació.

Es proposa de substituir el redactat que figura en el Projecte de Llei pel següent:

“7) “Serveis Regulars de passatgers”, els transports nacionals i internacionals que s'ajustin a les normes comunes establertes per la C.E.E. relatives als transports internacionals de passatgers per carretera efectuats per autocars i autobusos.”

Motivació:

S'ha suprimit del redactat la remissió a una norma determinada de la C.E.E., amb la finalitat de no haver de modificar la Llei cada vegada que la normativa de la comunitat variï, sense que per això representi una modificació del seu contingut.

Esmena núm. 2. A l'article 26, apartat 5, d'Addició.

Es proposa d'introduir a l'article 26, apartat 5, els signes que figuren a continuació.

Amb la finalitat de facilitar la seva comprensió, es reproduueix la totalitat d'aquest apartat, amb la inclusió dels esmentats signes.

“5. Els conductors són responsables que l'aparell estigui en funcionament sense interrupció des del moment de fer-se càrrec del vehicle fins al moment de passar-se la responsabilitat a l'altre conductor o fins a la fi del viatge. Especialment:

- Han de vetllar per la concordança entre la indicació horària del full i l'hora oficial del país de matriculació del vehicle.

- Han d'accionar els dispositius de commutació a fi que es puguin registrar per separat i de forma diferenciada els períodes de temps següents:

- a) amb el signe: el temps de conducció.
- b) amb el signe: els altres temps de treball.
- c) amb el signe: el temps de disponibilitat, a saber:

- El temps d'espera, és a dir, el període durant el qual els conductors no estan obligats a romandre al seu lloc de treball, excepte per respondre a possibles trucades amb l'objecte d'emprendre o de tornar a emprendre la conducció o realitzar altres treballs.

- El temps que romanen al costat d'un altre conductor durant la marxa del vehicle.

- El temps que són en una llitera, durant la marxa del vehicle.

- d) amb el signe: les interrupcions de la conducció i els períodes de descans horari.

Motivació:

Es tracta d'introduir els signes proposats, atès que el tractament informàtic no ha permès la seva plasmació dins del Projecte de Llei.

Esmena núm. 3. A l'article 35, de modificació.

Es proposa de substituir el redactat que hi figura pel següent:

"Les multes aplicables a les infraccions referides en els articles anteriors són les següents:

- Infraccions molt greus: multa fins a 300.000 PTA.
- Infraccions greus: multa fins a 150.000 PTA.
- Infraccions lleus: multa fins a 25.000 PTA.

Quan es tracta d'infraccions molt greus, o reincidència de tres infraccions greus en el període d'un any, la multa que s'imposi pot portar aparellada qualsevol de les altres sancions esmentades en l'article anterior".

Motivació:

La Comissió legislativa ha cregut convenient de disminuir la quantia màxima aplicable a les infraccions tipificades com a lleus.

Esmena núm. 4. A la Disposició Transitòria Tercera, de substitució.

Es proposa de substituir la redacció de la Disposició Transitòria Tercera per la següent:

"S'autoritza el Govern a adaptar, mitjançant reglament, les normes d'aquesta Llei a la legislació de la Comunitat Econòmica Europea vigent en cada moment."

Motivació:

La redacció proposada permetrà al Govern de poder adaptar aquesta Llei a qualsevol modificació de la normativa comunitària sobre aquesta matèria.

Esmena núm. 5. A la Disposició Transitòria Quarta. De substitució.

Es proposa de substituir el contingut d'aquesta disposició pel següent:

“El compliment de l'obligació d'utilitzar l'aparell de control s'exigeix a partir del dia 1 de gener de 1994.

En tot cas, és obligatòria la utilització de l'aparell de control en tots els recorreguts de caràcter internacional, o sigui, en aquells que tinguin l'origen o la destinació fora del Principat.”

Motivació:

La Comissió proposa de modificar el redactat d'aquesta disposició amb la finalitat de facilitar la seva comprensió.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només volia demanar si el Govern accepta les esmenes o no les accepta.”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Aprofito que em dóna la paraula per excusar l'absència del Sr. Baró, que es troba fora d'Andorra.

El Govern accepta totes les esmenes presentades per la Comissió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors si no hi ha cap més observació per part de cap Sr. Conseller, donaríem per aprovat el punt número set de l'ordre del dia, Projecte de Llei sobre les Condicions per a l'Exercici de l'Activitat de Transport i de Disposicions en Matèria Social en el Sector del Transport per Carretera. Queda doncs aprovada.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt número 8.”

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llegiríem l'informe que d'aquest Projecte de Llei ha fet la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, ha tramitat el Projecte de Llei de Creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil, publicat per Edicte de data 24 d'agost i, d'acord amb allò que estableix l'article 67, apartat 1r. del Reglament del Consell General, sotmet a la consideració de la M.I. Assemblea el present,

Informe:

1. Dins el termini fixat per l'article 64, apartat 2n., del mateix Reglament no ha estat presentada cap esmena particular al Projecte de Llei.

2. Per la seva part, aquesta Comissió legislativa ha procedit a l'examen del text i ha acordat, per majoria, informar-lo favorablement, tot formulant les següents esmenes:

Esmena número 1: de modificació.

El paràgraf primer de l'article 10 queda redactat com segueix:

“Les companyies i les delegacions d'assegurances establertes a Andorra, en sol·licitar la seva adhesió, han d'acreditar que estan degudament autoritzades per operar en el territori del Principat en la branca d'assegurança obligatòria d'automòbil, i han de constituir i de presentar a l'Oficina Andorrana una fiança bancària irrevocable, establerta per una entitat bancària andorrana, per un import de tres-cents milions (300.000.000) de pessetes.”

Motivació:

La Llei Reguladora de l'Actuació de les Companyies d'Assegurances al Principat, aprovada pel Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1989, en el seu article 16 estableix el següent:

“Les companyies d'assegurances, andorranes i estrangeres, en demanar la preceptiva autorització governativa per a operar, hauran de constituir i presentar al Govern una fiança bancària irrevocable, establerta per una entitat andorrana, per un import de 100.000.000 de Pessetes. Quan pretenguin operar en la branca vida, hauran de presentar, a més, una fiança bancària suplementària, en les mateixes condicions, d'altres 100.000.000 de Pessetes.

La fiança bancària que, en les mateixes condicions de l'apartat anterior, hauran de constituir i presentar les companyies asseguradores de prestació de serveis, serà d'un import de 40.000.000 de pessetes.”

Per aquest motiu la Comissió ha considerat que l'import de 500 milions de pessetes és molt elevat i proposa de reduir-lo a tres-cents milions de pessetes.

Tot en la perspectiva, que la propera legislatura haurà d'analitzar, que seria més coherent procedir a una revisió legislativa global dels textos que incideixen en aquest sector: la llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurança al Principat de data 11 de maig de 1989, la llei de creació del Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils (FAGA) de data 4 de desembre de 1991 i aquesta mateixa llei de creació de l'oficina andorrana d'entitats d'assegurança d'automòbil.

Esmena núm. 2: de modificació.

Consistent en afegir a l'article 18, segon paràgraf, el mot "mandatari", deixant el redactat d'aquest paràgraf com segueix:

“Les companyies andorranes d'assegurances hi són representades pel seu president, conseller delegat, administrador general únic o qualsevol altre mandatari que tingui una atribució general de facultats de representació.”

Esmena núm. 3: de modificació.

Consistent en afegir al quart paràgraf de l'article 25 el mot "delegació", quedant redactat com segueix:

"El càrrec de President no pot recaure més de dos mandats consecutius complets en la mateixa companyia o delegació".

Esmena núm. 4: de modificació.

La lletra d) de l'article 27 queda redactada com segueix:

"d) Proposar a L'Assemblea General la quantia i les modalitats de pagament de les contribucions extraordinàries."

Esmena núm. 5: de modificació.

L'article 30 queda redactat com segueix:

"La revocació per part del Govern de l'autorització d'una companyia o delegació comportarà la correlativa i subsegüent exclusió de l'Oficina Andorrana. Aquesta exclusió no suposa en cap manera que la companyia o delegació pugui defugir les obligacions que assenyalava l'Article 12."

Motivació esmenes 2, 3, 4 i 5:

S'intenta deixar un redactat més entenedor.

Esmena núm. 6: de modificació.

El redactat del segon i tercer paràgraf de l'article 25 queda substituït pel següent:

"La Junta Directiva elegirà, d'entre els seus membres representants de les companyies, un President i un Secretari. El President haurà de tenir necessàriament la nacionalitat andorrana. El Secretari substituirà el President en tots els supòsits d'absència o d'impossibilitat."

Motivació:

No sembla adient imposar altres requisits que el de nacionalitat, en coherència amb la llei del Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils.

Esmena núm. 7: de modificació.

Consistent en suprimir de la Disposició Final Primera els mots "a proposta de l'Oficina". Aquesta Disposició queda redactada com segueix:

"Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament d'aquesta Llei, sense perjudici de les instruccions i les circulars que l'Oficina pot dictar per aconseguir la coordinació i el bon funcionament dels serveis que desenvolupa."

Motivació:

Es considera que el Govern ha d'executar el mandat legislatiu de desenvolupament reglamentari sense necessitar cap mena de proposta de l'Oficina.

Altres modificacions:

- Article 20. en lloc de "assistida" s'hauria de dir "assistit".

- Article 22. en lloc de "l'Assablea" s'ha de posar "l'Assemblea".

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

"El Govern accepta totes les esmenes de la Comissió."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord. Bé, llavors, si no hi ha cap observació per part de cap Sr. Conseller, donàriem per aprovada la Llei amb les esmenes que ha demanat la Comissió d'Economia i Finances d'incorporar. El Projecte de Llei de creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil quedaria, doncs, aprovat amb les esmenes de la Comissió per assentiment.

Passariem al següent punt de l'ordre del dia, el punt número 9."

9. Examen i aprovació, si escau, del Tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República francesa i el Regne d'Espanya.

El M.I. Sr. Síndic General:

"Vista la importància del document procedirem a la seva lectura, tot i que tots els Srs. Consellers en són àmpliament coneixedors."

El Sr. Secretari General:

"El Principat d'Andorra, la República francesa i el Regne d'Espanya,

Prenent en compte la situació geogràfica particular del Principat d'Andorra, i preocupats pel respecte a les seves tradicions històriques;

Desitjosos de continuar les relacions de bon veïnatge i amistat que sempre han existit entre ells, i desitjosos de tenir en compte l'esperit de paritat que el Principat d'Andorra ha mantingut en les seves relacions tradicionals d'equilibri amb els Estats veïns;

Animats pel desig de desenvolupar relacions de cooperació confiades i equilibrades;

Recordant la seva vinculació amb els valors de la pau, la llibertat, la democràcia i la justícia que els són comuns;

Amb la voluntat d'aportar la seva contribució a la construcció d'una Europa pacífica, democràtica i solidària;

han acordat el següent:

Article 1r:

La República francesa i el Regne d'Espanya reconeixen el Principat d'Andorra com a Estat sobirà.

Article 2n:

La República francesa i el Regne d'Espanya estableixen, respectivament, relacions diplomàtiques amb el Principat d'Andorra.

La República francesa i el Regne d'Espanya faciliten la participació del Principat a les conferències i organitzacions internacionals i també el seu accés als convenis internacionals.

Article 3r:

La República francesa i el Regne d'Espanya respecten la sobirania i la independència del Principat d'Andorra i també la integritat del seu territori.

Es comprometen en cas de violació, d'amenaça de violació de la sobirania, de la independència o de la integritat territorial del Principat, a dur a terme, entre ells i amb el Govern andorrà, consultes per tal d'examinar les mesures que podrien revelar-se necessàries a fi d'assegurar-ne el respecte.

Article 4rt:

La República francesa i el Regne d'Espanya, d'una banda, i el Principat d'Andorra, de l'altra, es comprometen a vetllar pel respecte mutu dels seus interessos fonamentals respectius i a cooperar per resoldre les dificultats que podrien sorgir en aquestes qüestions, fins i tot respecte als compromisos contrets per la República francesa i el Regne d'Espanya en el marc de la Comunitat Europea.

Completant l'eventual adhesió del Principat d'Andorra a convenis internacionals, especialment europeus, dels quals la República francesa o el Regne d'Espanya en són part, i també els acords entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea, aquesta cooperació, si cal, serà l'objecte d'acords específics, bilaterals o trilaterals entre les parts.

Els àmbits prioritaris en els quals esdevinguin necessaris acords es determinaran per un intercanvi de notes, després de l'entrada en vigor del present tractat.

Article 5è:

El Principat d'Andorra es compromet a no emprendre, ja sigui des del seu territori o en el seu territori, res que pugui atemptar contra la seguretat interior i exterior de la República francesa o del Regne d'Espanya o contra els seus compromisos internacionals en aquest àmbit.

Article 6è:

Cas que el Principat d'Andorra no asseguri ell mateix la protecció dels seus interessos i la seva representació diplomàtica en Estats tercers amb els quals el Principat d'Andorra desitgi mantenir relacions, o en les conferències o organitzacions internacionals en les quals desitgi participar, el Principat d'Andorra demana, sigui a la República francesa, sigui al Regne d'Espanya, d'encarregar-se'n de conformitat amb les disposicions de la Convenció de Viena sobre les relacions diplomàtiques.

Les modalitats d'aquesta representació i d'aquesta protecció, que seran assegurades segons un principi d'equilibri entre la República francesa i el Regne d'Espanya, es determinaran en acords específics.

Article 7è:

En els Estats on el Principat d'Andorra no disposi d'una representació consular, i sota reserva de les disposicions del dret internacional que regeixin les relacions diplomàtiques i consulars, i també de l'acord dels Estats en qüestió, els súbdits andorrans podran adreçar-se, en cas de necessitat, sigui a un consolat de la República francesa, sigui a un consolat del Regne d'Espanya, en la mesura en què els dos coexisteixin.

Article 8è:

Les disposicions, acords i tractats bilaterals que el Principat d'Andorra subscrigui, sigui amb la República francesa, sigui amb el Regne d'Espanya, seran objecte, a partir de l'inici de les negociacions i fins a la seva conclusió, d'una informació regular i completa, per via diplomàtica. Aquesta informació serà adreçada pels dos Estats que participin en la negociació a l'Estat que no hi participi.

Article 9è:

Si resulta que l'objecte d'una disposició, acord o tractat bilateral que el Principat d'Andorra preveu concloure amb la República francesa o el Regne d'Espanya presenta per a aquests tres Estats un interès comú, aquests Estats poden decidir de concloure'l de manera tripartida.

Article 10è:

El present tractat serà ratificat per les Altes Parts contractants de conformitat amb les seves normes constitucionals respectives. Els instruments de ratificació seran dipositats per davant del Govern del Principat d'Andorra.

El present tractat entrarà en vigor el primer dia del mes següent a la data del lliurament de l'últim instrument de ratificació.

Les parts acorden aplicar-ne les disposicions a títol provisional en la data de la seva signatura.

Article 11è:

El present tractat, redactat en un únic exemplar, en català, castellà i francès, els tres textos del qual donen fe per igual del seu contingut, serà dipositat en els arxius del Govern del Principat d'Andorra que remetrà una còpia autenticada conforme a cadascun dels Governos de les altres parts signatàries.

Per donar-ne fe, els plenipotenciaris sotasignats han posat la seva signatura al peu del present tractat.

Pel Principat d'Andorra, el Cap de Govern, per la República francesa, el Ministre d'Afers Estrangers, pel Regne d'Espanya, el Ministre d'Afers Exteriors.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“De fet, aquest tema ja s'havia debatut en una anterior sessió de Consell. S'ha seguit de molt a prop per part també del Consell la negociació amb el Govern, que és qui tenia la responsabilitat política més directa d'aquest tema i, de fet, avui procedim a l'acte formal d'aprovació per part del Parlament d'aquest Tractat, primer Tractat internacional que Andorra ha celebrat.

Obviament, queda pendent d'aprovació encara per part de les Corts espanyoles i de la Cambra de Diputats francesa. Per la part que ens concerneix, tan aviat com els nostres caps d'Estat hagin manifestat el seu consentiment, la part andorrana ja haurà complert amb les seves obligacions.

Queda, doncs, aprovat el Tractat trilateral que el Sr. Secretari ens acaba de llegir, aprovat per assentiment.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, al punt número 10.”

El M.I. Sr. Ministre de Finances:

“A la pregunta que ha formulat el Sr. Ramon Canut abans, referent als avenços de fons, si em permet, Sr. Síndic, tinc una informació al respecte que pot servir per aclarir la situació.

El 5% de disponibilitat pressupostària és de 1.160 milions de pessetes. A hores d'ara, el Govern ha aprovat en concepte d'avenços de fons 444 milions. Parlo de xifres globals. Doncs, ens quedaria una disponibilitat actual per a avenços de fons de 716 milions de pessetes i el total de crèdits extraordinaris, suplementes de crèdits demanats al Consell sumen 1.057 milions de pessetes.

Dintre d'aquests avenços de fons de 444 milions de pessetes, el dia 2 de juny el Govern va aprovar l'avenç de fons de 80 milions de pessetes per fer front a la despesa de l'edifici de la Justícia, però la Llei de Finances Públiques també preveu que encara que faci ús el Govern d'un avenç de fons té l'obligació de demanar al Consell el crèdit extraordinari corresponent. M'explico: si el Consell en aquell moment aprova el crèdit extraordinari, torna a quedar la disponibilitat del 5%; en el cas que el Consell no aprovi el crèdit extraordinari, queda imputat a l'avenç de fons que la Llei de Finances Públiques preveu als capítols pressupostaris a imputar en el cas que el Consell no aprovés el crèdit extraordinari.

Aquesta és la informació de què dispenso i que penso que pot contestar i clarificar la demanda que ha fet el Sr. Conseller Canut.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, li agraïm, Sr. Josep Casal, el complement d'informació que ens acaba de lliurar.

Passaríem al següent punt, com acabava de dir anteriorment, al punt número 10.”

10. Informació per part del M.I. Govern sobre l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya relatiu a l'estatut del Copríncep Episcopal.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, aquest, com veieu, no està pendent d'aprovació formal per part del Consell, sinó que és a títol informatiu. Creiem que és un tema de molt interès per a l'Estat andorrà, el tracte que el nostre Cap d'Estat té vis a vis de l'Estat espanyol. Hem cregut d'interès posar-ho en l'ordre del dia conjuntament amb la valoració que n'ha fet el Govern.

Passaríem a llegir el text.”

El Sr. Secretari General:

“El Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya

Considerant que el Copríncep episcopal té la seva seu en territori espanyol i havent estat reconeguda la personalitat internacional d'Andorra mitjançant el Tractat de bon veïnatge, amistat i cooperació entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República francesa, esdevé necessari regular l'estatut del Copríncep episcopal com a persona internacionalment protegida i del seus Serveis en tant que Cap de l'Estat andorrà, en territori espanyol; per tot això

han convingut el següent:

Article 1r:

L'Estat espanyol reconeix al bisbe d'Urgell, en la seva qualitat de Copríncep del Principat d'Andorra, la condició de persona internacionalment protegida, i prendrà totes les mesures adequades per impedir qualsevol atemptat contra la seva persona, la seva llibertat o la seva dignitat.

Article 2n:

La persona del Copríncep d'Andorra és inviolable. No pot ser objecte de cap tipus de detenció o arrest. Gaudirà d'immunitat de jurisdicció penal. Igualment, gaudirà d'immunitat de jurisdicció civil i administrativa en l'exercici de les seves funcions públiques com a Cap de l'Estat andorrà.

En cap cas incorreran en responsabilitat per l'exercici de les seves funcions com a delegats del Copríncep d'Andorra les autoritats a les quals els hagi estat atorgada aquesta delegació d'acord amb l'article 46.2 de la Constitució del Principat. L'Estat espanyol reconeix els títols d'acreditació d'aquestes persones o autoritats expedits per l'autoritat del Copríncep.

Article 3r:

Gaudiran d'inviolabilitat la residència privada del Copríncep d'Andorra, els documents, correspondència i arxius i els locals destinats de forma exclusiva a constituir la seu dels Serveis a disposició del bisbe d'Urgell per a l'exercici de les seves funcions com a Cap de l'Estat andorrà.

La inviolabilitat consistirà en què els agents del Regne d'Espanya no podran penetrar a la residència o als locals esmentats en el paràgraf anterior sense el consentiment exprés del Copríncep o de l'Autoritat en què aquest delegui. La correspondència i arxius seran sempre inviolables, onsevulga que es trobin.

En el moment de l'entrada en vigor del present tractat, el Govern andorrà facilitarà informació a l'altra part contractant per a la identificació dels edificis, locals i arxius a què es refereix aquest article.

Article 4rt:

L'Estat espanyol autoritza i protegeix la lliure comunicació del Copríncep d'Andorra amb el Principat i la inviolabilitat dels agents i dels mitjans de transport de la correspondència oficial.

Article 5è:

El present acord entrarà en vigor una vegada que ambdues parts s'hagin comunicat, per via diplomàtica, el compliment dels seus respectius requisits constitucionals i així mateix hagi entrat en vigor el Tractat de bon veïnatge, amistat i cooperació entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República francesa.

Article 6è:

El present Acord, redactat en un exemplar únic en castellà i català, els dos textos del qual donen fe per igual del seu contingut, serà dipositat en els arxius del Govern del

Principat d'Andorra, el qual en remetrà una còpia autenticada conforme al Govern de l'altra part contractant.

Per donar-ne fe, els plenipotenciaris sotasignats han posat la seva signatura al peu del present Acord.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si el Sr. Antoni Armengol Aleix vol aportar algun complement. Al mateix temps celebraria que és la primera intervenció que el Sr. Antoni Armengol fa com a Ministre d'Assumptes Exteriors o de Relacions Exteriors, si bé anteriorment ja havia intervingut en aquesta Cambra amb d'altres càrrecs ministerials, recordo com a Conseller de Turisme en una certa època. En tot cas, és la primera intervenció en el si d'aquesta Cambra d'un Ministre de Relacions Exteriors i crec que és un moment que també val la pena valorar-lo com a molt positiu per al nostre país.”

El M.I. Sr. Ministre de Relacions Exteriors:

“Gràcies, Sr. Síndic, per les seves amables paraules.

Crec que el que s'ha de ressaltar d'aquest Conveni o Tractat entre Andorra i Espanya és que clarifica sobretot, més que per als andorrans, a nivell internacional, la figura de Cap d'Estat que té el Copríncep bisbe. Aquest canvi d'estatut he tingut diverses vegades l'ocasió que quedés ben palès amb diplomàtics estrangers i, en especial, a les Nacions Unides, i crec bo de remarcar-ho.

En segon lloc, també s'ha de fer esment de la sol.licitud amb la qual el govern del Regne d'Espanya va passar aquest Acord posant-hi tota la seva col.laboració i completant, doncs, el que ja havia fet amb el tractat trilateral, tal com en fa referència l'exposició de motius.

I en tercer i últim lloc, diria que és important que aspectes més materials, com són els arxius, tota la documentació i els locals on resideix el bisbe Copríncep quedin delimitats i sota l'empara dels convenis de relacions diplomàtiques cobrint, doncs, aquest estatus internacional de protecció de cara a eventuals pressions que hi podrien haver en èpoques difícils, i que tinguin la protecció deguda. És tot el que tinc a dir.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Agraïm al Sr. Ministre la seva informació. Crec que convé dir-ho. Només ens hem de congratular que el nostre cap d'Estat, el Sr. Bisbe d'Urgell, es beneficiï de la condició inherent al seu estatus internacional.

Gràcies per aquesta informació i passàriem al següent punt de l'ordre del dia, al punt número 11.”

11. Examen i aprovació, si escau, de la signatura per part del M.I. Govern de la declaració mitjançant la qual el Principat d'Andorra accepta les obligacions consignades en la Carta de les Nacions Unides i es compromet a complir-les.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llegirem la carta del Cap de Govern. Obviament no podem llegir tota la carta de les Nacions Unides, que seria molt més llarg.”

El Sr. Secretari General:

“Diu el següent:

Molt Il.lustre Sr. Síndic,

Per carta de 2 d'agost de 1993, vaig informar a la V.M.I. Sria. que el proppassat 28 de juliol, en el transcurs de la 108ena Sessió Plenària de l'Assemblea General de les Nacions Unides, es va aprovar per aclamació, l'admissió del Principat d'Andorra a l'Organització de les Nacions Unides.

Com sigui que per donar compliment als tràmits per cursar la petició d'admissió d'Andorra a aquest Organisme Internacional, el Govern va signar la declaració mitjançant la qual Andorra accepta les obligacions consignades en la carta de les Nacions Unides i es compromet a complir-les.

Per tal de donar compliment a allò que disposa l'article 64 de la Constitució el Principat d'Andorra, adjunt trameto a la Vostra Molt Il.lustre Senyoria còpia de la Carta de les Nacions Unides, per tal que l'adhesió d'Andorra pugui ser sotmesa a la ratificació del M.I. Consell General.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si el Sr. Ministre vol fer un comentari? Aquest esdeveniment també és històricament conegut, la seva importància no escapa a ningú d'aquesta Cambra.”

El M.I. Sr. Ministre de Relacions Exteriors:

“Potser simplement dir que una de les obligacions contingudes en la Carta era la de participar en el Concert de Nacions i així ens vam comprometre, assistint a la 48ena Assemblea que actualment encara té lloc i deixant-hi, per part del Ministeri, a dues persones de nacionalitat andorrana i residents a Nova York que assumeixen, amb caràcter transitori fins a l'acabament d'aquesta Assemblea, la presència real del Principat, i a la vegada participen en les votacions que van tenint lloc per indicació expressa del Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Molt bé, Sr. Ministre. Doncs, donariem per aprovada la signatura per part del Sr. Cap de Govern de la Declaració mitjançant la qual el Principat d'Andorra accepta les obligacions consignades en la Carta de les Nacions Unides i es compromet a complir-les.

Es donaria, doncs, per aprovat el punt número 11 de l'ordre del dia i passariem al següent.”

12. Examen i aprovació, si escau, d'una Proposta d'Acord relativa al Consell d'Europa.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“Demane al Sr. Secretari que us llegeixi la Proposta d'Acord formulada per la Comissió Permanent relativa al Consell d'Europa i aprovada en la seva reunió del dia 25 d'octubre de 1993. Reunió de la Comissió Permanent, òbviament.”

El Sr. Secretari General:

“Vist que el Principat d’Andorra comparteix, reconeix i promou els ideals i principis que animen el Consell d’Europa,

Atès que el Principat d’Andorra pot, dins el Consell d’Europa, “afavorir la promoció de valors com la llibertat, la justícia, la democràcia i el progrés social” i, alhora, “aportar a totes les causes comunes de la humanitat la seva col.laboració i el seu esforç”, mandats recollits del Preàmbul de la seva Constitució,

Atesa la necessitat d’adequar la participació internacional del Principat d’Andorra a les estrictes possibilitats i necessitats de l’Estat Andorrà,

La Comissió Permanent ha acordat proposar al Ple de la Cambra d’adopció del següent, Acord:

“Encomanar al Govern l’inici de les actuacions escaients prop del Consell d’Europa perquè l’Estat Andorrà n’esdevingui membre de ple dret”.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, de fet, com s’havia dit anteriorment, les notícies dels contactes amb el Consell d’Europa ja han estat llargament comentades a través de la premsa. No en farem aquí una llarga disquisició. De fet, la voluntat de dirigir-se al Consell d’Europa és compartida pel Govern, com ho ha manifestat reiterades vegades el Sr. Cap de Govern, i pel Consell. De fet, quedarà plasmat avui però també és obvi que la Comissió Permanent sempre ho ha vist amb bons ulls.

Demanàriem, doncs, l’aprovació del Consell perquè el Govern pogués formular la demanda d’adhesió prop del Consell d’Europa del Principat d’Andorra.

S’accepta? S’aprova, doncs, la Proposta d’Acord formulada per la Comissió Permanent, el punt número 12, i passàriem a l’últim punt de l’ordre del dia, al punt número 13.”

13. Examen i aprovació, si escau, d’una Proposta d’Acord relativa a la designació per part del M.I. Consell General de dos magistrats del Tribunal Constitucional.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“El número potser no és el més encertat, però, bé, el tema és el suficientment rellevant com perquè se us llegeixi també la proposta d’acord que ha formulat la Comissió Permanent al respecte, de la qual, de fet, ja en són coneixedors també la resta de companys del Consell.”

El Sr. Secretari General:

“Vist l’article 96.1 de la Constitució del Principat d’Andorra,

Atès el que disposa l’article 10 del Títol II de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, de data 3 de setembre de 1993,

Considerant que els Srs. Miguel Angel Aparicio Pérez i François Luchaire reuneixen les condicions d’idoneïtat suficients requerides per ésser Magistrats constitucionals,

La Comissió Permanent ha acordat proposar al Ple de la Cambra l’adopció del següent,

Acord:

“Designar com a Magistrats del Tribunal Constitucional, els Srs. Miguel Angel Aparicio Pérez i François Luchaire”.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, tinc una mica de recel de llegir els currículums d'aquests senyors perquè realment són gent d'una alta experiència i d'un alt nivell internacional en el camp de la ciència política i del dret constitucional, no solament coneixedors com a professors d'aquesta matèria, sinó, en el cas del Sr. Luchaire com a ex-membre del Consell Constitucional francès durant nou anys, que em sembla que és el mandat que tenen els membres del Consell Constitucional francès i també com a membre del Conseil d'Etat.

El Sr. Aparicio també té un currículum universitari, que us podríem detallar i que està a la vostra disposició, molt dilatat, molt elogiós i crec que també els seus valors humans i professionals els hem pogut veure de molt a prop durant les llargues negociacions del procés constituent.

De fet, el que sí que demanaria és que potser sí que val la pena, ja que és el primer nomenament que es fa de membres del Tribunal Constitucional, que es fes per una votació nominal, perquè és un acte crec el suficientment significatiu i important de cara al futur del nostre país com perquè es procedeixi d'aquesta manera.

El requisit formal és de 3/5 parts de la Cambra, és a dir, són 17 Consellers. Crec que no tindrem cap dificultat en superar-ho. Llavors, si no hi ha cap més intervenció per part de cap Sr. Conseller, el que fariem és procedir a la votació formal. Això sí que us ho demanaria, perquè crec que els dos, amb els contactes que hem tingut amb ells, se senten molt honorats que el Consell General els manifesti aquesta confiança i se senten molt vinculats a Andorra, en tenen un coneixement, òbviament, limitat en el temps, però la limitació en el temps no deixa de fer que en són uns profunds amants i crec que aportaran tot el seu lleial saber i tota la seva bona col.laboració perquè el futur Estat andorrà es consolidi de la millor manera possible.

Llavors, demanaré si s'accepta el nomenament per al Tribunal Constitucional del Sr. Miguel Angel Aparicio i del Sr. François Luchaire.”

El M.I. Sr. Josep Areny:

“Sí.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Sí.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Sí.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Sí.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Sí.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Sí.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“Sí.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí.”

El M.I. Sr. Antoni Jordi:

“Sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, crec que aquesta aprovació per unanimitat de la Cambra els serà grata i els servirà encara més per contribuir al que abans us deia de l'enfortiment del nostre Estat.

No queda doncs cap més punt a tractar. El que sí que us desitjaria és, encara no estem a l'inici de la campanya electoral però, de fet, aviat hi serem, molt encert i que la campanya sigui fructuosa i que es faci amb la companyonia que ens correspon.

Gràcies a tots.”

I no havent-hi més intervencions el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són dos quarts de vuit de la nit.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General